

**Jilid II
Bil. 18**

**Hari Selasa
22hb Disember, 1992**

MALAYSIA

PENYATA RASMI PARLIMEN
PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN NEGARA
Senate

PARLIMEN KELAPAN
Eighth Parliament

PENGGAL KEDUA
Second Session

KANDUNGAN

PENGUMUMAN TIMBALAN YANG DI-PERTUA:

Perutusan daripada Dewan Rakyat [Ruangan 3087]

URUSAN MESYUARAT:

**JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 3088]**

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan, 1993 [Ruangan 3169]

DICETAK OLEH
PERCETAKAN NASIONAL MALAYSIA BERHAD,
CAWANGAN KUALA LUMPUR
1997

MALAYSIA

PARLIMEN KELAPAN—DEWAN NEGARA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KEDUA

AHLI-AHLI DEWAN NEGARA

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, DATO' VADIVELOO A/L GOVINDASAMY, D.P.M.S., S.M.S., A.M.N. (Dilantik).

„ Menteri Belia dan Sukan, DATO' HAJI ANNUAR BIN MUSA, S.I.M.P. (Dilantik).

„ Tuan Timbalan Yang di-Pertua, TUAN ADAM BIN KADIR (Dilantik).

„ Timbalan Menteri Pertanian, DATO' S. SUBRAMANIAM, D.S.N.S., D.P.M.J., S.M.J. (Dilantik).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna, DR. SAK CHENG LUM (Dilantik).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan, TUAN MUSTAPA BIN MOHAMED (Dilantik).

„ TUAN HAJI SYED ABDUL HAMID SAGAFF, P.I.S., B.S.I., P.P.N. (Dilantik).

„ TUAN ABDUL RASHID BIN ISMAIL, A.M.N., P.K.T., P.J.K., P.J.M. (Pulau Pinang).

„ TUAN HAJI ABDUL SALAM BIN AWANG, A.M.N. (Dilantik).

„ DATUK HAJI AHMAD BIN HAJI ABDULLAH, D.M.S.M., D.S.M., A.M.N., P.J.K., J.C. (Dilantik).

„ TUAN HAJI AHMAD ZAHID BIN HAMIDI (Dilantik).

„ DATO' AZUMU BIN TAK, D.P.M.P., P.M.P., A.M.N., P.P.T., J.P. (Perak).

„ TUAN MICHAEL BONG THIAM JOON, A.B.S., J.B.S. (Dilantik).

„ PUAN HAJAH CHE PORI BINTI HAJI OMAR, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Dilantik).

„ DATO' WILLIAM CHEK LIN KWAI, D.S.D.K., A.M.K., P.P.N., J.P. (Dilantik).

„ TUAN CHONG CHI SIONG *alias* CHONG FAH (Negeri Sembilan).

„ TUAN FRANKIE CHONG YU CHEE, A.D.K. (Sabah).

„ TUAN FU AH KIOW (Dilantik).

„ Tuan Ding Seling (Dilantik).

„ TUAN HAJI DOL BIN DOLAH, A.M.N., P.P.N., J.P. (Melaka).

„ TUAN FOO BOON LIANG (Pahang Darulmakmur).

- Yang Berhormat TUAN GHAZALI BIN HAJI EMBONG, P.J.K. (Dilantik).
- „ PUAN HAJAH HABSHAH BINTI HAJI OSMAN (Dilantik—Wilayah Persekutuan).
- „ WAN HAMID EDRUCE BIN TUANKU HAJI MOHAMAD, A.B.S. (Sarawak).
- „ TUAN HANIPAH BIN AHMAD, P.J.K. (Perlis).
- „ TUAN HO CHENG WANG (Perak).
- „ TUAN IBRAHIM BIN DAUD, J.S.M., K.M.N., P.L.P., P.I.S., B.S.I., A.M.N., P.P.N. (Johor).
- „ TUAN ISLI BIN HAJI SIPUT (Dilantik—Wilayah Persekutuan Labuan).
- „ TUAN ITAM WALI BIN NAWAN, P.P.N. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI JAMALUDIN BIN HAJI AHMAD, A.M.N., A.N.S., P.M.C., P.J.K., J.C. (Negeri Sembilan).
- „ TUAN JOHAN B.O.T. GHANI *alias* CHRISTOPHER, K.M.N. (Dilantik).
- „ PUAN KALTHOM BINTI HAJI OTHMAN (Kelantan).
- „ PUAN KIAN SIT HAR, P.J.K., A.M.N., B.K.T., J.P. (Melaka).
- „ TUAN LIMUN LAIKIM (Sabah).
- „ DATO' DR MAK HON KAM, D.P.M.P., J.M.N. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI MOHAMED NAZRI BIN ABDUL AZIZ, A.M.P., B.K.T. (Dilantik).
- „ TUAN MOHD. ZAIN BIN HAJI MAT DAUD (Kelantan).
- „ TUAN K. MUNISAMY, A.M.N., A.M.P., P.P.T. (Dilantik).
- „ TUAN NEO TUAN CHENG, P.P.N. (Johor).
- „ DATUK NG PENG HAY, D.M.S.M., P.J.K. (Melaka).
- „ DATO' IR. NG THIAN HOCK, D.S.S.A., S.M.S., P.J.K., J.P. (Dilantik).
- „ PUAN HAJAH RAHAIAH BINTI BAHERAN, P.J.K. (Dilantik).
- „ TUAN RAHIM BIN BABA, A.M.P. (Dilantik).
- „ PUAN HAJAH RAHMAH BINTI SALLEH (Terengganu).
- „ PUAN ROSALIND YAU SHUK MENG, K.M.N., A.M.N. (Selangor).
- „ TUAN SAAD BIN HAJI MAN (Dilantik).
- „ TUAN SAIDIN BIN MOHAMAD (Perlis).
- „ TUAN HAJI SALLEH @ HASSAN BIN ALI, P.J.K. (Terengganu).
- „ PUAN SRI SARASA PASAMANICKAM, A.M.N., P.I.S. (Dilantik).
- „ PUAN HAJAH SELEMIH BINTI HASHIM (Dilantik).

- Yang Berhormat **TUAN V. K. SELLAPPAN, S.S.A., A.M.N., P.J.K. (Dilantik).**
- „ **TUAN SHUIB BIN ENDUT, A.M.N., A.M.K., P.J.K. (Kedah).**
- „ **TUAN HAJI SHUIB BIN SHAWAL, A.M.K., A.M.N., P.J.K. (Kedah).**
- „ **DATO' SOONG SIEW HOONG, K.M.N., S.M.S., D.P.M.S., J.S.M. (Dilantik).**
- „ **TUAN DOUGLAS SULLANG ANAK GANDA (Sarawak).**
- „ **DATO' TAN TIEW BOCK, D.P.M.P., A.M.P. (Dilantik).**
- „ **TUAN TIONG THAI KING (Dilantik).**
- „ **DR. TOH KIN WOON (Pulau Pinang).**
- „ **TUAN K. VJAYANATHAN A/L KESAVA PILLAI, D.J.N., K.M.N., P.J.K. (Dilantik).**
- „ **DATIN HAJAH WAN INTAN BINTI WAN AHMAD TAJUDDIN, P.J.K., A.M.N. (Dilantik).**
- „ **DATUK DAVID YEOH ENG HOCK, D.M.S.M. (Dilantik).**
- „ **TUAN HAJI ZAINAL BIN MD. DEROS, S.S.A., P.J.K., J.P. (Selangor).**
- „ **PUAN HAJAH ZALEHA BINTI HUSSIN (Dilantik).**

DEWAN NEGARA

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Negara: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar, K.M.N.

Ketua Penolong Setiausaha: Haji Taijadin bin Saberan.

Penolong Setiausaha Kanan: Abdullah bin Abdul Wahab.

Penolong Setiausaha Kanan: Zamani bin Haji Sulaiman.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Pegawai Penerbitan: Ramaswamy.

Penolong Penyunting: Shamsiah binti Mohd. Yusop.

Pelapor Perbahasan Parlimen:

Haji Suhor bin Husin.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Haji Hassan.

Hajah Kalsom binti Ghazali.

Mohamed bin Osman.

Norishah binti Mohd. Thani.

Zaharah binti Naim.

Su Soon Chuan.

Norwahidah binti Azizi.

Rozita binti Abd. Samad.

Jainah binti Sakimin.

Ahmad Kamal bin Mohd. Yusop.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Mohd. Kassim bin Hashim

Lt. Kol (B) Haji Rahimuddin bin Abdul Mutalib

MALAYSIA

DEWAN NEGARA

Selasa, 22hb Disember, 1992

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Timbalan Yang di-Pertua *mem-*
pengerusikan Mesyuarat)

PENGUMUMAN TIMBALAN
YANG DI-PERTUAPERUTUSAN DARIPADA DEWAN
RAKYAT

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya telah menerima satu Perutusan daripada Dewan Rakyat yang meminta Dewan Negara mempersetujui Rang Undang-undang yang telah diluluskan oleh Dewan tersebut.

Saya menjemput Setiausaha membacakan Perutusan itu sekarang.

(Setiausaha membacakan perutusan)

21hb Disember, 1992.

Perutusan Daripada Dewan Rakyat
Kepada Dewan Negara.

Tuan Yang di-Pertua Dewan Negara,

Dewan Rakyat telah meluluskan Rang Undang-undang yang berikut dan meminta Dewan Negara mempersetujukannya:

- (1) Rang Undang-undang Bekalan Gas.
- (2) Rang Undang-undang Kemajuan Petroleum (Pindaan).

- (3) Rang Undang-undang Petroleum (Langkah-langkah Keselamatan) (Pindaan).

Yang ikhlas,
t.t.

YANG DI-PERTUA DEWAN
RAKYAT."

URUSAN MESYUARAT

Menteri di Jabatan Perdana Menteri dan Menteri Undang-undang (Dato' Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar): Tuan Yang di-Pertua, saya akan mencadangkan supaya Rang Undang-undang yang tersebut di dalam Perutusan itu dibacakan kali yang kedua dan ketiganya di mesyuarat ini, iaitu:

- (1) Rang Undang-undang Bekalan Gas.
- (2) Rang Undang-undang Kemajuan Petroleum (Pindaan).
- (3) Rang Undang-undang Petroleum (Langkah-langkah Keselamatan) (Pindaan).

Timbalan Yang di-Pertua: Baiklah.

JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT
BAGI PERTANYAAN-
PERTANYAANPASARAN EKSPORT—PERANAN
PEJABAT PERDAGANGAN
MALAYSIA

1. Datuk Ng Peng Hay minta Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri menyatakan sejauh manakah keberkesanan

penubuhan Pejabat Perdagangan Malaysia di luar negeri dapat mempelbagaikan pasaran keluaran negara.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri (Tuan S.S. Subramaniam): Tuan Yang di-Pertua, Malaysia kini mengeksport kepada lebih dari 120 buah negara dan komposisi eksport mencerminkan peningkatan Malaysia sebagai pengeluar barang-barang perkilangan. Dalam tahun 1991 nilai eksport Malaysia berjumlah RM94.673 ribu juta yang mana 68% terdiri dari keluaran kilang. Bagi enam bulan pertama 1992 eksport berjumlah RM47.339 ribu juta dan 66% dari jumlah ini terdiri dari barangan kilang. Prestasi ini disumbangkan oleh banyak pihak termasuk adanya rombongan-rombongan perdagangan sama ada dianjurkan oleh Kerajaan atau sektor swasta sendiri.

Penubuhan Pejabat Perdagangan Malaysia di luar negeri menyumbang secara besar dan berkesan dalam mempelbagaikan keluaran negara. Pejabat Perdagangan Malaysia yang berada di sesebuah negara, bukan sahaja menumpukan perhatian terhadap pasaran di negara tersebut tetapi juga pasaran negara-negara lain di bawah jagaannya.

Sungguhpun pada masa ini Pejabat-pejabat Perdagangan Malaysia ditempatkan di 31 stesen sahaja, negara-negara yang diliputi oleh mereka adalah lebih meluas dan mereka dipertanggungjawabkan mengenalpasti pasaran-pasaran dan jenis-jenis barangan yang boleh diterokai. Pejabat Perdagangan telah banyak membantu mempelbagaikan pasaran keluaran negara dari segi mempelbagaikan barangan dan mempelbagaikan pasaran melalui antara lain:

- (i) menjawab pertanyaan-pertanyaan perdagangan dari pengeksport Malaysia dan pengimport-pengimport luar negeri;
- (ii) menyediakan maklumat pasaran;

- (iii) mengenalpasti pengimport-pengimport yang berpotensi dan membantu pengeksport-pengeksport Malaysia dalam menjalinkan perhubungan dengan pengimport-pengimport di negara-negara di bawah jagaan mereka. Mereka juga berperanan penting dalam urusan rombongan-rombongan dan pameran-pameran perdagangan ke dan di negara-negara berkenaan.

Untuk maklumat Ahli-ahli Dewan, Perbadanan Pembangunan Perdagangan Luar Malaysia atau ringkasnya MATRADE akan mula beroperasi pada awal tahun hadapan. MATRADE ditubuhkan untuk mempertingkatkan lagi dan menyelaraskan aktiviti-aktiviti menggalak, membantu dan membangunkan sektor perdagangan luar Malaysia khususnya eksport barang-barang perkilangan. MATRADE akan bekerja rapat dengan Pejabat-pejabat Perdagangan di luar negeri dalam membantu pengeksport-pengeksport Malaysia mempelbagai pasaran dan barangan eksport. MATRADE akan mengenalpasti barang-barang yang berpotensi untuk dieksport dan juga memperkukuhkan lagi mekanisma sistem sokongan eksport yang sedia ada untuk mempertingkatkan eksport dan untuk mempunyai daya saing di pasaran dunia termasuk keluaran-keluaran industri kecil dan sederhana.

Jen (B) Tan Sri Dato' Mohd. Ghazali bin Dato Mohd. Seth: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Berapa banyakkah Kerajaan hadkan perbelanjaan terhadap entertainment kepada Pejabat Perdagangan Malaysia di luar negeri untuk mereka menjayakan tanggungjawabnya. Adakah had itu mencukupi atau tidak?

Tuan S.S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya Kementerian kita tidak ada satu peruntukan khas untuk entertainment sahaja—ada perbelanjaan untuk memberi makanan dan sebagainya kepada para pelawat dan para peniaga—

tidak ada satu peruntukan khas untuk entertainment sahaja.

Datuk Ng Peng Hay: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan kepada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen. Dalam jawapannya, Yang Berhormat telah menimbulkan bahawa Pejabat Perdagangan Malaysia di luar negeri telah memainkan peranan yang penting untuk meningkatkan pasaran keluaran negara. Adakah Yang Berhormat sebagai Setiausaha Parlimen pernah melawat ke Pejabat Perdagangan Malaysia di luar negeri, kerana saya dapati ada setengah-setengah Pejabat Perdagangan Malaysia di luar negeri menghadapi berbagai-bagai masalah seperti kekurangan kelengkapan pejabat, elaun-elaun dan lain-lain. Kalau Yang Berhormat sedar, kenapa tidak Kementerian sentiasa membuat lawatan ke Pejabat-pejabat Perdagangan luar negeri khususnya di Afrika dan lain-lain?

Tuan S.S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, memang saya telahpun melawat beberapa Pejabat Perdagangan di luar negeri, demikian juga Yang Berhormat Menteri dan Timbalan Menteri kita, dan kita sentiasa mengambil berat di atas beberapa masalah yang dihadapi oleh pihak Pejabat Perdagangan kita. Walau bagaimanapun, peruntukan pejabat-pejabat kita dihadkan oleh Kerajaan dan kita sedang menguruskan dengan apa yang telah diberi. Pada masa akan datang jika kita boleh dapat lebih, kita akan memberi peruntukan yang lebih kepada Pejabat-pejabat Perdagangan kita.

Dato' Dr. Haji Azman Atar bin Othman: Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana berkaitan dengan Pejabat-pejabat Perdagangan di luar negeri, saya ingin tahu daripada Yang Berhormat, pernah atau tidak Kementerian Yang Berhormat sendiri menasihatkan pegawai-pegawai yang akan dihantar bertugas di luar negeri bagi pihak Kementerian Yang Berhormat sendiri supaya dapat bekerjasama dengan pegawai-pegawai yang datang daripada Wisma Putra kerana ada di satu-dua negeri yang saya pergi terdapat Pegawai Wisma

Putra tak dapat bekerjasama dengan Pegawai Pejabat Perdagangan Luar Negeri dan juga dengan TDC, Kementerian Pelancongan. Jadi, saya harap Kementerian Yang Berhormat dapat mengatasi perkara ini. Jadi, saya ingin tahu....

Timbalan Yang di-Pertua: Datuk Azman, soalnya macam mana?

Datuk Dr. Haji Azman Atar bin Othman: Soalnya adakah Yang Berhormat sedar atau tidak perkara ini berlaku, semacam mana yang saya sebut tadi.

Tuan S.S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya inilah pertama kali kita sudah menerima satu tuduhan seperti ini tetapi jika Yang Berhormat....

Datuk Dr. Haji Azman Atar bin Othman: Tuan Yang di-Pertua, ini adalah perkara yang saya dapat lihat dengan mata kasar saya....

Timbalan Yang di-Pertua: Jadi kalau....

Datuk Dr. Haji Azman Atar bin Othman: Tuduhan maknanya fitnah.

Timbalan Yang di-Pertua: Saya ingat saya betul kalau bolehlah, kalau tidak tuduhan mungkin anggapan.

Tuan S. S. Subramaniam: Memang anggapan daripada Yang Berhormat ini, jika kita boleh dapat lebih butir-butir selanjutnya kita akan mengkaji untuk membaiki keadaan yang sedang berlaku.

INSTITUT SUKAN NEGARA— PEMBANGUNAN

2. **Tuan Haji Ahmad Zahid bin Hamidi** minta Menteri Belia dan Sukan menyatakan:

- (a) sejauh manakah perkembangan pembangunan Institut Sukan Negara; dan
- (b) apakah rancangan-rancangan SUKOM yang telah berjalan setakat ini.

Timbalan Menteri Belia dan Sukan (Cik Teng Gaik Kwan): Tuan Yang di-Pertua,

(a) Pembangunan keseluruhan Kompleks Sukan Negara di Bukit Jalil, Sungai Besi Selatan, Kuala Lumpur telah dibahagikan kepada dua tahap. Tahap yang pertama ialah pembinaan Institut Sukan Negara dan tahap yang kedua ialah pembinaan kemudahan-kemudahan sukan yang lain. Pada masa ini pembinaan Institut Sukan Negara sedang dilaksanakan. Pihak kontraktor telah memulakan kerja pada 1hb. September 1992. Tempoh untuk menyiapkan pembinaan Institut Sukan Negara ialah selama 130 minggu. Bagi kerja-kerja komponen yang lain masih belum diputuskan lagi. Kelewatan ini ialah kerana menentukan punca-punca kewangan meskipun ianya penting untuk Sukan Komanwel 1998. Kajian kewangannya dijangka selesai pada bulan Februari tahun depan.

(b) Bagi soalan yang kedua, ialah SUKOM 1998 Bhd. adalah sebuah syarikat yang didaftarkan dalam bulan Julai pada tahun ini dan akan berfungsi sebagai Jawatan kuasa Pengelolaan Sukan Komanwel 1998. Penubuhan syarikat adalah selaras dengan kehendak Perlembagaan Persekutuan Sukan Komanwel (Commonwealth Games Federation) supaya satu jawantankuasa pengelolaan dengan legal status ditubuhkan untuk mengurus dan mengelolakan sukan tersebut. Untuk makluman Yang Berhormat SUKOM 1998 Bhd. akan mula melaksanakan tugas-tugasnya selepas upacara menandatangani perjanjian di antara Commonwealth Games Federation, Majlis Olimpik Malaysia dan SUKOM 1998 Bhd. sendiri mengikut syarat-

syarat Perlembagaan yang telah disebutkan. Upacara menandatangani ini dijangka dibuat pada awal bulan Januari 1993.

Tuan Haji Ahmad Zahid bin Hamidi: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri Belia dan Sukan dua soalan. Apakah kemudahan-kemudahan lain yang terdapat apabila Institut Sukan Negara yang berkenaan siap kelak?

Yang kedua, apakah kemudahan-kemudahan ini dapat digunakan semasa Sukan Komanwel jika sebagaimana yang disebut oleh Yang Berhormat tadi terdapat ketergendalaan seperti yang berlaku sekarang?

Cik Teng Gaik Kwan: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Yang Berhormat, Institut Sukan Negara ini boleh dikatakan amatlah strategik dan lain-lain kemudahan sukan di kawasan sekeliling Institut Sukan Negara (ISN) akan dibina dan kemudahan-kemudahan itu mengandungi stadium utama, kolam renang, stadium tertutup, akademi golf, serta padang permainan terbuka akan dibina.

Untuk soalan yang kedua, walaupun kita menghadapi seperti apa yang saya sebut tadi menghadapi sedikit kesulitan tentang kewangan, tetapi pada masa yang akan datang, pada tahun 1997 semua kemudahan-kemudahan sukan dan Institut Sukan Negara akan disiapkan sebelum Commonwealth Games.

GALAKAN MEMBACA DAN PENERBITAN BUKU

3. Tuan Rahim bin Baba minta Menteri Penerangan menyatakan:

- (a) apakah rancangan Kementerian untuk menggalakkan rakyat supaya lebih banyak membaca; dan
- (b) adakah Kerajaan bercadang memberikan kadar istimewa bagi penerbit-penerbit buku mengiklankan buku-buku keluaran mereka di radio dan televisyen.

Timbalan Menteri Penerangan (Tuan Railey bin Haji Jaffrey): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Kementerian dalam kebanyakan programnya menyelitkan unsur-unsur menggalakkan membaca kepada rakyat baik melalui program iklan khidmat awam televisyen radio yang dikendalikan oleh RTM atau melalui perjumpaan sivik, pengedaran-pengedaran, ceramah-ceramah Jabatan Penerangan. Kementerian akan meneruskan usaha ini pada masa-masa akan datang.
- (b) Pada masa ini Kementerian tidak mempunyai sebarang dasar yang memberi kadar istimewa kepada penerbit-penerbit buku mengiklankan buku-buku keluaran mereka melalui radio dan televisyen. Walau bagaimanapun, Kementerian sedia mempertimbangkan sebarang permohonan mengikut merit, dengan izin, sesuatu kes seumpamanya.

LAPANGAN TERBANG ANTARABANGSA SUBANG - KAWALAN KESELAMATAN

4. Tuan Michael Bong Thiam Joon minta Menteri Pengangkutan menyatakan langkah-langkah segera yang sedang diambil untuk mengelakkan berlakunya lagi sabotaj terhadap Lapangan Terbang Antarabangsa Subang Kuala Lumpur seperti kebakaran di Kompleks Menara Kawalan Lapangan Terbang pada 15hb. Oktober 1992.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Datin Paduka Hajah Zaleha binti Ismail): Tuan Yang di-Pertua, siasatan ke atas kebakaran yang berlaku di Menara Kawalan Lapangan Terbang Antarabangsa Subang, Kuala Lumpur pada 15hb. Oktober 1992 sedang dijalankan.

Oleh yang demikian pada peringkat ini saya tidaklah dapat menyatakan sama ada kebakaran itu berpunca dari perbuatan sabotaj atau sebab-sebab lain dan apakah tindakan yang perlu diambil oleh Kerajaan untuk mengelakkan berlakunya perbuatan sabotaj yang disebutkan oleh Yang Berhormat. Namun demikian pihak yang bertanggungjawab terhadap hal-hal keselamatan di Lapangan terbang sememangnya mengambil langkah-langkah berjaga-jaga dari segi aspek keselamatan.

Dalam konteks ini langkah-langkah yang telahpun pernah saya sebutkan ialah Malaysia Airports Berhad akan memasang semula serta mempertingkatkan liputan close circuit television, dengan izin, di Lapangan Terbang Antarabangsa Subang dan mengawal pengeluaran pas keselamatan. Satu syarikat perunding pakar akan dilantik untuk mengkaji sistem pengawalan dan pencegahan kebakaran di Lapangan Terbang Antarabangsa Subang dan latihan akan diberikan kepada kakitangan-kakitangan lapangan terbang dalam menghadapi kebakaran.

Tuan Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya apakah Malaysia Airports Berhad yang telah diperbadankan itu akan mengadakan tenaga keselamatannya sendiri ataupun masih lagi mahu serahkan keselamatan itu kepada polis biasa?

Datin Paduka Hajah Zaleha binti Haji Ismail: Tuan Yang di-Pertua, Lapangan Terbang Antarabangsa Subang memang mempunyai pasukan keselamatannya sendiri dan juga bombanya sendiri.

Tuan Itam Wali bin Nawan: Tuan Yang di-Pertua, sebelum soalan saya dijawab, suka saya membuat pembetulan pada bahagian 5 (b), iaitu ejaan bukan "berapakah" tapi "berapakah". Pertanyaan saya nombor 5, Tuan Yang di-Pertua.

KES DEMAM DENGGI— TINDAKAN MEMBANTERAS

5. Tuan Itam Wali bin Nawan minta Menteri Kesihatan menyatakan bahawa sehingga kini masih terdapat kes Demam Denggi yang berbahaya. Terdapat 588 kes dilapor sepanjang 1992 di Selangor dan mungkin ada yang tidak dilapor:

- (a) apakah langkah Kementerian Kesihatan untuk membanteras demam denggi ini secara total; dan
- (b) berapakah bilangan mereka didapati tidak mengendahkan arahan Kementerian Kesihatan bersabit kes ini dan diambil tindakan sepanjang 1992.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri (Tuan S.S. Subramaniam): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin untuk menjawab soalan ini bagi pihak Kementerian Kesihatan.

Timbalan Yang di-Pertua: Silakan.

Tuan S.S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Kementerian Kesihatan bersama Kementerian Kerajaan Tempatan telah menjalankan berbagai usaha untuk membanteras penyakit demam denggi di negeri Selangor dan di seluruh negara amnya.

Usaha-usaha yang telah dijalankan adalah meminta semua hospital atau klinik melaporkan dengan segera kepada pihak berkuasa kesihatan apabila kes denggi disyaki, menjalankan penyiasatan ke atas semua kes denggi, melakukan semburan kabus, membuat pemeriksaan premis, membubuh ubat pembunuh jentik-jentik, memberikan pelajaran kesihatan, mengadakan kempen-kempen anti-denggi seperti perang "2A" dan menguatkuasakan Akta Pemusnahan Serangga Pembawa Penyakit 1975.

- (b) Dari Januari hingga Ogos, 1992 ini seramai 28,554 orang didapati tidak mengendahkan arahan Kementerian Kesihatan dan Kementerian Kerajaan Tempatan di dalam memerangi kejadian demam denggi di seluruh negara. Dari jumlah tersebut, 8,985 penghuni rumah telah diberi amaran bertulis, 4,309 amaran secara lisan, 15,228 dikompaun dan 22 diambil tindakan mahkamah. Bagi negeri Selangor pula, 4,036 orang tidak mengendahkan arahan Kerajaan. Dari jumlah tersebut, 1,396 diberi amaran bertulis, 195 amaran lisan, 2,477 dikompaun dan 4 diambil tindakan mahkamah.

DASAR PEMBANGUNAN NASIONAL—KEGIATAN TIDAK SIHAT

6. Datuk Dr. Haji Azman Atar bin Othman minta Perdana Menteri menyatakan bahawa dalam usaha pihak Kerajaan untuk melihat kejayaan Dasar Pembangunan Nasional (DPN) sebagai lanjutan Dasar Ekonomi Baru (DEB), terdapat kegiatan tidak sihat oleh rakan-rakan Barisan Nasional yang menamatkan bibit-bibit keraguan dan ketidakpercayaan terhadap kejujuran dan kemampuan pimpinan Kerajaan, sehingga timbul perasaan sentiasa tidak puas hati dan desakan-desakan yang mengungkit-ungkit jumlah peratusan yang tidak seimbang dalam soal peluang-peluang pendidikan tinggi dan pemilikan equiti saham dan hartanah di negara ini. Apakah langkah-langkah tegas yang telah dan akan diambil bagi mengatasi taktik dan tindakan menikam dari belakang secara halus seperti yang tersebut di atas bagi menjamin kesefahaman dan kerukunan generasi masyarakat negara ini selaras dengan hasrat Wawasan 2020.

Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri (Tuan Douglas Uggah Embas): Tuan Yang di-Pertua, pada

keseluruhannya pemimpin-pemimpin Barisan Nasional kesemuanya tetap menyokong perlanjutan Dasar Ekonomi Baru menerusi DPN demi mencapai matlamat pembangunan yang seimbang, sihat dan stabil. Perundingan dan penyelesaian menerusi jentera Barisan Nasional telah membuktikan banyak kecemerlangan dicapai untuk faedah semua kaum di negara ini.

Dasar Pembangunan Negara ialah rangka dasar utama negara dalam membantu pembangunan secara adil dan saksama untuk faedah semua rakyat. Barisan Nasional pula telah terbukti berkesan sebagai jentera yang menggerakkan pembangunan menuju matlamat tersebut.

TUMBUHAN-TUMBUHAN DIJADIKAN BAHAN PERUBATAN—KAJIAN

7. Puan Rosalind Yau Shuk Meng meminta Menteri Pertanian menyatakan adakah Kerajaan bercadang membentuk satu badan khusus bagi menyelidik dan mengkaji tumbuh-tumbuhan di Malaysia untuk tujuan kesihatan dan perubatan seperti yang dilakukan di negara China.

Timbalan Menteri Pertanian (Dato' S. Subramaniam): Tuan Yang di-Pertua, penyelidikan ke atas tanaman ubat-ubatan dijalankan oleh Universiti Malaya, Universiti Kebangsaan Malaysia, Universiti Sains Malaysia, Universiti Pertanian Malaysia, Institut Penyelidikan Perhutanan Malaysia dan MARDI. Bidang-bidang kajian termasuklah pengumpulan janaplasm, kajian sitokimia dan farmakologi. Kajian selanjutnya dijalankan oleh atau bersama Kementerian Kesihatan. Namun begitu, kajian-kajian di negara ini masih belum meluas atau mendalam kerana baru dimulakan.

Satu majlis telah ditubuhkan dalam tahun 1991 di bawah Kementerian Pertanian untuk mengawasi pembangunan industri perubatan tradisional. Majlis ini

dinamakan Majlis Pembangunan dan Promosi Perubatan Tradisional Malaysia yang dianggotai oleh pakar-pakar dan pengamal-pengamal dalam bidang perubatan tradisional di Malaysia. Antara lain fungsi Majlis ini ialah menubuhkan pusat maklumat dan kajian perubatan tradisional, piawaian pengeluaran perubatan tradisional dan promosi ubatan tradisional.

PUNGUTAN SUARA DI SABAH

8. Wan Hamid Edruce bin Tuanku Haji Mohamad minta Perdana Menteri menyatakan sama ada Malaysia akan gagal jika 20 perkara istimewa yang dipersetujui sebelum Sabah dan Sarawak menyertai Malaysia pada tahun 1963 dikaji semula dan dimansuhkan. Dan apakah perlu pungutan suara diadakan di negeri Sabah untuk mengkaji 20 perkara istimewa bagi negeri Sabah dan Sarawak itu.

Tuan Douglas Uggah Embas: Tuan Yang di-Pertua, laporan Jawatankuasa Antara Kerajaan (IGC) 1962 telahpun dikaji semula melalui rundingan-rundingan di antara Menteri-menteri dan Pegawai-pegawai Kerajaan Pusat dengan Kerajaan Negeri Sabah dan Sarawak. Dalam tahun 1973 sebuah Jawatankuasa Peringkat Menteri yang dipengerusikan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri telah menimbang perkara-perkara yang perlu dikaji semula itu dan seterusnya rundingan-rundingan telah diadakan pada 10hb. Januari 1974 di antara wakil-wakil Kerajaan Persekutuan dan Kerajaan-kerajaan Negeri Sabah dan Sarawak. Mesyuarat perundingan tersebut telah dipengerusikan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri. Keputusan-keputusan mesyuarat tersebut dilaksanakan dari semasa ke semasa sehingga sekarang oleh Kementerian-kementerian dan Jabatan-jabatan yang berkenaan di peringkat Persekutuan dan Negeri dengan kerjasama Kerajaan-kerajaan Negeri Sabah dan Sarawak. Oleh yang demikian, soal sama ada Malaysia akan gagal jika kajian ke

atas 20 Perkara itu dibuat adalah tidak berbangkit. Begitu juga dengan soal pungutan suara adalah tidak perlu diadakan.

Datuk Dr. Haji Azman Atar bin Othman: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin membuat soalan tambahan. Terima kasih di atas jawapan daripada Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri. Saya ingin tahu berkaitan dalam perkara ini, baru-baru ini Yang Amat Berhormat Dato' Joseph Pairin yang mengetuai pentadbiran negeri Sabah begitu ghairah dan menunjukkan begitu kejaguhannya. Bila UMNO ajak berbahas, salah satu parti komponen Barisan Nasional ajak berbahas dalam Perkara 20 ini, kenapa sehingga sekarang dia belum memberi jawapan. Saya ingin tahu daripada Yang Berhormat, apakah kedudukan selanjutnya di dalam perkara ini?

Tuan Douglas Uggah Embas: Terima kasih, Yang Berhormat. Tuan Yang di-Pertua, mengapa Yang Amat Berhormat Joseph Pairin tidak mahu memberi jawapan untuk berdebat ataupun berbincang dengan perkara ini, hanya Yang Amat Berhormat Joseph Pairin sendiri yang tahu. Seperti saya telah beritahu tadi, kebanyakan masalah-masalah telahpun dibincang di antara Kerajaan-kerajaan Persekutuan dan Kerajaan-kerajaan Negeri, dan yang tinggal ialah perkara-perkara yang tidak begitu mustahak. Hari itu kita sedar bahawa perkara ini dibangkitkan semata-mata oleh kerana politik. Politik negeri Sabah, mungkin Pembangkang di Sabah itu tidak ada modal yang lain, melainkan menimbulkan masalah ini.

Datuk Dr. Haji Azman Atar bin Othman: (*Bangun*)

Tuan Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua: Tuan Nazri.

Tuan Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Tuan Yang di-Pertua...

Timbalan Yang di-Pertua: Nanti, sekejap lagi saya beri peluang kepada Datuk Azman.

Tuan Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Tuan Yang di-Pertua, kita tahu bahawa di negeri Sabah, PBS sebuah Kerajaan yang mempunyai 2/3 majoriti, bermakna dia boleh buat apa sahaja yang dia suka di Sabah. Dia tukar bendera dia tanpa rujuk kepada Pusat. Dia tukar nama dia ke Sabah pun (dahulu) tanpa rujuk kepada Pusat. Jadi, saya ingin bertanya, kalau sekiranya 20 points, Pairin tidak mahu Bahasa Melayu dijadikan Bahasa Kebangsaan dan mahu bahasa Kadazan. Apakah dia boleh buat, kerana dia mempunyai 2/3 majoriti? Kalau dia boleh buat, apa perlu bangkitkan, buatlah sahaja.

Tuan Douglas Uggah Embas: Terima kasih, Yang Berhormat. Tuan Yang di-Pertua, memang Dewan Undangan Negeri adalah berkuasa untuk membuat beberapa perubahan. Tetapi apa-apa perubahan yang akan dibuat mesti mengikut lunas-lunas undang-undang. Dia tidak dapat membuat apa-apa keputusan sesuka hati atau mengikut selera politik di negeri Sabah. Sebab itu kita juga ada Perlembagaan Negara dan ada juga peruntukan-peruntukan dalam undang-undang berkenaan yang mana satu perkara itu adalah diberi kepada Kerajaan Negeri sahaja dan ada juga perkara itu adalah perlu dirujuk kepada Parlimen, kepada Kerajaan Persekutuan. Maka tidaklah semudah yang difikir kalau dia hendak buat, misalnya menukarkan Bahasa Malaysia, dari Bahasa Melayu kepada bahasa Kadazan, kerana telah termaktub dalam Perlembagaan, begitu juga dalam perjanjian itu bahawa Bahasa Melayu adalah Bahasa Malaysia dan kalau dia hendak buat perubahan, dia terpaksa membuat perubahan itu melalui Parlimen dan di Parlimen ini kita yang ada 2/3 majoriti.

Timbalan Yang di-Pertua: Ya, Datuk Azman.

Datuk Dr. Haji Azman Atar bin Othman: Saya berminat sangat membuat soalan tambahan dalam perkara ini, kerana Yang Berhormat yang menjawab itu juga datang daripada Sarawak. Jadi, Sarawak memberikan begitu pujian kepada Kerajaan Pusat, cuma Pairin sahaja cuba membuatkan kelim-kabut di Sabah. Saya ingin tahu daripada Yang Berhormat, sama ada Yang Berhormat bersetuju atau tidak, jawapannya pendek sahaja. Bagi orang Melayu kalau dia hendak bercerai, dia kena fikir habis-habis dahulu. Bila dia bercerai dengan tergopoh-gopoh, nanti dia jatuh gila talak. Sama ada Yang Berhormat bersetuju atau tidak bahawa perbuatan Pairin di dalam membuat kelim-kabut di Sabah ini, dia ini sudah termasuk dalam golongan orang "gila talak". Sama ada bersetuju atau tidak?

Tuan Douglas Uggah Embas: Saya harap Yang Berhormat akan pergi ke Sabah dan mengetahui keadaan yang sebenarnya. (*Ketawa*)

WAWASAN 2020—PROGRAM DAN MATLAMAT

9. Tuan Haji Abdul Salam bin Awang minta Perdana Menteri menyatakan untuk menuju Wawasan 2020 pihak Kerajaan menaja beberapa program untuk menghasilkan Negara Malaysia sebagai sebuah negara industri yang maju dalam tahun tersebut:

- (a) namakan program-program Kerajaan menuju ke matlamat tersebut; dan
- (b) sebutkan peluang-peluang yang dikhaskan untuk bumiputera dalam program-program yang tertentu bagi mencapai matlamat Wawasan 2020.

Tuan Douglas Uggah Embas: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Wawasan 2020 merupakan Wawasan jangka panjang bagi pihak Kerajaan ke arah

mewujudkan sebuah negara perindustrian yang makmur, bersatu padu, berhemah tinggi, demokratik dan maju dari semua segi. Pencapaian Wawasan ini memerlukan perancangan yang rapi dan berkesan. Perancangan sosio-ekonomi yang terperinci bagi negara ini untuk tempoh jangka panjang dan sederhana sudahpun termaktub dalam RRJP2 dan Rancangan Malaysia Keenam. Rancangan-rancangan yang telah digubal ini adalah sejajar perancangan terperinci untuk dekad pertama Wawasan 2020. Pihak Kerajaan sedang menyiapkan dokumen yang mengandungi butir-butir terperinci tentang matlamat-matlamat jangka panjang negara ini untuk dijadikan panduan bagi perancangan untuk keseluruhan tempoh Wawasan hingga ke tahun 2020. Dengan itu semua program-program dalam RRJP2 dan RM6 merupakan program yang dilaksanakan untuk mencapai Wawasan 2020.

Secara ringkas program-program ini termasuk program-program bagi memajukan sektor pertanian, pembuatan dan perkhidmatan; Program-program untuk membangunkan infrastruktur; program-program bagi meningkatkan daya pengeluaran negara melalui pembangunan sumber tenaga manusia serta peningkatan usaha pendidikan dan pembangunan; Program-program untuk membasmi kemiskinan serta meningkatkan lagi penyertaan bumiputera di dalam sektor-sektor maju, usaha mengaturkan pembangunan secara yang seimbang serta langkah-langkah pemeliharaan alam sekitar.

- (b) Pembangunan yang saksama atau 'equitable development' adalah antara matlamat penting pembangunan negara. Usaha-

Puan Hajah Zaleha binti Hussin: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin tahu daripada Kementerian Kewangan, berapakah jumlah cukai yang telah dipungut oleh Kerajaan Persekutuan bagi negeri Kelantan, dan untuk perimbangan itu berapakah peruntukan pula yang telah diluluskan keseluruhan peruntukan di negeri Kelantan? Terima kasih.

Tuan Mustapa bin Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, tahun lalu Kerajaan Pusat mengutip kira-kira RM135 juta daripada rakyat negeri Kelantan, terdiri daripada Cukai Pendapatan, Cukai Kastam dan Eksais Di-Raja dan Cukai Pengangkutan Jalan. Jumlahnya kesemua RM135 juta. Manakala perbelanjaan keseluruhan Kerajaan Pusat di sana iaitu di negeri Kelantan ialah RM650 juta. Ini bermakna bahawa rakyat Malaysia daripada negeri-negeri lain memberi subsidi yang amat besar kepada rakyat negeri Kelantan dalam nisbah 4:1.

Jen. (B) Tan Sri Dato' Mohd. Ghazali bin Dato' Mohd. Seth: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Kerajaan mencadangkan untuk mengurangkan cukai hiburan? Saya percaya kalau dikurangkan cukai hiburan itu mungkin banyak dapat keuntungan.

Tuan Mustapa bin Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini Kerajaan tidak ada cadangan untuk mengurangkan cukai hiburan.

Dato' Dr. Haji Azman Atar bin Othman: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Oleh kerana soalan ini datang daripada Kelantan, yang buat soalan tambahan pun Kelantan; biarlah Wilayah Persekutuan campur sedikit. Saya ingin tahu daripada Yang Berhormat, apabila Yang Berhormat menjawab cukai akan dipungut daripada semua pihak dan akan kita lakukan dengan tegas, saya ingin tahu adakah termasuk Raja-raja juga? Yang kedua, berapa bilangan pembayar cukai pada masa sekarang.

Yang ketiga, saya ingin tahu sama ada Kerajaan mencadangkan cuba menurunkan cukai pada masa hadapan kerana keadaan Malaysia sudah membangun dan begitu maju dan di samping itu adakah Kerajaan ingin menambahkan daripada hasil-hasil cukai ini untuk negeri Kelantan apabila dijajahi oleh Parti PAS.

Tuan Mustapa bin Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, mengenai sama ada Raja-raja dikenakan cukai, mengikut peraturan-peraturan yang ada maka pendapatan yang diterima daripada Civil List tidak dikenakan cukai tetapi Raja-raja yang terlibat dalam perniagaan, maka pendapatan daripada perniagaan itu dikenakan cukai pendapatan seperti juga orang-orang lain. Tetapi peruntukan yang dikeluarkan oleh Kerajaan tidak dikenakan cukai.

Berkaitan dengan bilangan pembayar cukai, pada masa ini kita mempunyai kira-kira 1,892,387 pembayar cukai (individu) semua sekali dalam Malaysia. Syarikat pula berjumlah kira-kira 23,500 buah syarikat yang membayar cukai pendapatan korporat kepada Kerajaan.

Sama ada Kerajaan bercadang menurunkan cukai di masa hadapan, cukai ini sentiasa dikaji dari semasa ke semasa dan kita hendaklah menunggu apabila Menteri Kewangan membentangkan belanjawan tahun hadapan. Dan sekiranya cukai bertambah sudah semestinyalah Kerajaan akan lebih mampu untuk membiayai projek-projek pembangunan di negeri Kelantan. Dan sekiranya negeri Kelantan ditadbirkan oleh Barisan Nasional, dan jika ada hubungan yang lebih baik, saya percaya rakyat Kelantan boleh mengharapkan tambahan dalam peruntukan daripada Kerajaan Pusat.

Tuan Saad bin Haji Man: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Tadi Yang Berhormat Setiausaha Parlimen memberitahu kita Kebawah Duli Yang Maha Mulia dikenakan cukai pendapatan

untuk pendapatan peribadi dan perniagaan. Saya hendak tanya adakah sampai sekarang ini mana-mana Kebawah Duli Yang Maha Mulia Sultan atau Raja-Raja Melayu yang telah membayar cukai pendapatan mereka dan kalau yang tidak bayar itu apakah Kerajaan telah mengambil tindakan. Kalau tidak ambil tindakan bila hendak mula ambil tindakan?

Tuan Mustapa bin Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, di bawah Akta Cukai Pendapatan 1967, hal ehwal cukai peribadi adalah satu rahsia dan tidak boleh kita hebahkan kepada orang ramai tentang siapa-siapa juga yang tidak membayar cukai.

Tuan Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Ini serupa dengan Dato' Haji Azman Atar kerana soalan ini datang dari Kelantan, seolah-olah Kelantan banyak membayar cukai. Saya ingin bertanya dalam segi penyumbangan pembayaran cukai mengikut negeri-negeri apakah negeri Kelantan negeri yang terbesar sekali membayar cukai jika dibanding dengan negeri lain?

Tuan Mustapa bin Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, negeri Kelantan merupakan salah satu negeri yang paling kecil sekali yang membayar cukai kepada Kerajaan Pusat. Untuk makluman Yang Berhormat, jumlah cukai yang dikutip oleh Kerajaan Pusat pada tahun lalu ialah RM34.1 ribu juta. Dari jumlah tersebut hanya RM135 juta datang daripada negeri Kelantan. Ini bermakna satu angka yang amat kecil—RM135 juta berbanding RM34.1 juta, kalau tidak silap saya kurang daripada 1% dikutip daripada negeri Kelantan. Kurang daripada 1% cukai yang dikutip oleh Kerajaan Pusat datangnya daripada Kelantan.

Tuan Haji Ahmad Zahid bin Hamidi: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Jikalau jumlah kutipan cukai hanya 1% dan perbelanjaan begitu besar, mengapakah Kerajaan Kelantan masih menuduh Kerajaan Pusat tidak adil kepada Kerajaan Kelantan?

Tuan Mustapa bin Mohamed: Ini tidak lain dan tidak bukan yang pertamanya kerana semata-mata kepentingan politik. Yang keduanya, tidak bersyukur kepada nikmat yang diberikan oleh Kerajaan Pusat. (*Tepuk*)

DOKTOR SWASTA DAN KEDAI FARMASI—PEMISAHAN

13. Tuan Isli bin Haji Siput minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (a) adakah Kementerian bercadang untuk tidak membenarkan para doktor swasta menjual ubat di klinik-klinik mereka memandangkan pada masa ini telah banyak para graduan farmasi yang bertaualiah membuka kedai farmasi sendiri; dan
- (b) apakah langkah positif yang diambil oleh Kementerian dalam kempen menghapuskan mereka yang merokok dan peminum arak, selain dari menghalang syarikat-syarikat berkenaan membuat iklan dan penajaan Rancangan TV terutamanya rancangan sukan.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri (Tuan S. S. Subramaniam): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin untuk menjawab soalan ini bagi pihak Kementerian Kesihatan.

- (a) Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Kesihatan sedar bahawa kebanyakan negara-negara mengamalkan satu sistem di mana pengamal perubatan tidak membekalkan ubat-ubatan kepada pesakit akan tetapi mengeluarkan preskripsi-preskripsi supaya pesakit boleh mendapat ubat-ubatan itu daripada kedai farmasi yang dikendalikan oleh ahli farmasi berdaftar. Walaupun sistem seperti ini membawa faedah kepada pesakit, ia tidak dapat dilaksanakan di negara ini

kerana kita tidak mempunyai kedai farmasi yang mencukupi untuk mendispen ubat-ubatan berdasarkan preskripsi daripada pengamal perubatan jika mereka memberhentikan pembekalan ubat-ubatan.

Negara kita telah menghadapi kekurangan ahli farmasi dalam beberapa tahun yang lepas. Dalam Kementerian Kesihatan sebanyak 154 jawatan untuk ahli farmasi masih tidak dapat diisi. Kekurangan ini juga telah menghalang perkembangan perkhidmatan farmasi di sektor swasta terutamanya di bidang kedai farmasi yang memberi perkhidmatan mendispen kepada orang ramai dan pesakit.

(b) Untuk makluman Yang Berhormat, melalui Peraturan Kawalan Tembakau 1990 yang dijangka dikuatkuasakan pada tahun hadapan selain mengawal pengiklanan rokok dan hasil tembakau perkara-perkara lain yang turut dikawal oleh Kementerian Kesihatan adalah:

- (i) kawalan penglabelan "Amaran kesihatan dan kandungan bahan toksid dalam rokok";
- (ii) larangan pembekalan rokok kepada orang-orang di bawah umur;
- (iii) larangan mengadakan mesin pembekal rokok;
- (iv) larangan bagi smokeless tobacco;
- (v) larangan merokok di tempat-tempat tertentu seperti panggung wayang, hospital, sekolah, restoran berhawa dingin dan kenderaan awam.

TENAGA IKTISAS BUMIPUTERA/BUKAN BUMIPUTERA—BILANGAN

14. Tuan Ding Seling minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) apakah peratus tenaga iktisas yang telah tercapai oleh bumiputera (bilangan penduduk lebih kurang 60% penduduk Malaysia) pada tahun 1990;
- (b) apakah peratusan tenaga iktisas kaum bukan bumiputera (bilangan penduduk lebih kurang 40% pada 1990;
- (c) berapa peratuskah bilangan penduduk Malaysia di Sarawak yang boleh dikategorikan sebagai tenaga iktisas; dan
- (d) apakah bilangan pecahan tenaga iktisas di Sarawak itu mengikut kaum etniknya.

Tuan Douglas Uggah Embas: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Berdasarkan kepada pendaftaran ahli-ahli iktisas yang terdiri daripada 8 kumpulan iaitu arkitek, akauntan, jurutera, doktor gigi, Doktor, doktor veterinary, Peguam dan Jurukur dipertubuhkan dan institusi profesional di negara ini sehingga tahun 1990 terdapat seramai 40,507 ahli berdaftar dengan pertubuhan-pertubuhan berkenaan. Dari jumlah tersebut bumiputera hanya 29% daripadanya, manakala selebihnya—71% yang lain, adalah terdiri dari bukan bumiputera.

Bagi negeri Sarawak setakat ini bilangan tenaga iktisas mengikut 8 kumpulan tersebut tidak diperolehi. Walau bagaimanapun mengikut Laporan Penyiasatan Tenaga Buruh 1990 terdapat kira-kira 49,600 orang pekerja atau 7.1% daripada jumlah

gunatenaga di Sarawak berada dalam kategori pekerjaan iktisas dan teknikal yang merangkumi bukan sahaja pekerja-pekerja yang berkeelayakan iktisas dan teknikal sepenuhnya tetapi juga termasuk pekerja-pekerja separuh iktisas dan teknikal seperti pelukis pelan, pembantu makmal, guru dan jururawat. Dari jumlah berkenaan 57.3% adalah bumiputera dan 42.7% bukan bumiputera.

SKIM PERUMAHAN BARU— KESULITAN KEMUDAHAN TELEFON

15. Tuan K. Munisamy minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan:

- (a) apakah sebabnya kemudahan talian telefon tidak didapati dalam skim-skim perumahan baru. Ini menimbulkan kesulitan kepada para penghuni; dan
- (b) terdapat beberapa skim perumahan yang mengambil masa selama dua tahun untuk menikmati kemudahan telefon. Berapa lama talian telefon biasanya diadakan di sesebuah skim perumahan baru.

Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Dato' S. Samy Vellu): Tuan Yang di-Pertua, jawapan bagi soalan:

- (a) kemudahan telefon di kawasan perumahan baru belum dikategorikan sebagai kemudahan asas yang diwajibkan seperti bekalan air dan elektrik. Oleh itu, pihak pemaju perumahan tidak diwajibkan menyediakan kemudahan itu. Penyediaan perkhidmatan telekomunikasi untuk setiap kawasan perumahan baru dibuat melalui proses berikut:

- (i) ramalan permintaan ini amat penting bagi menentukan saiz rangkaian yang akan dirancang untuk dilak-

sanakan di kawasan berkenaan. Bagi beberapa buah negeri atau majlis perbandaran ketetapan telah dibuat supaya pihak pemaju mengemukakan pelan pembangunan kepada Telekom Malaysia untuk ulasan sebelum diluluskan. Proses ini dapat mempercepatkan perancangan dan pelaksanaan infrastruktur telekomunikasi.

- (ii) perancangan dan pelaksanaan berpandukan kepada ramalan permintaan dan pelan kawasan perumahan tersebut. Rangkaian telekomunikasi seperti rangkaian sesalur dan kabel dapat dirancang dengan lengkap sebelum kerja-kerja dimulakan oleh pihak pemaju.

- (b) Pada keseluruhannya purata tempoh waktu yang diperlukan bagi pelaksanaan rangkaian untuk sesebuah kawasan perumahan ialah di antara 6 bulan hingga 1 tahun bermula dari tarikh Telekom Malaysia kontraknya, yang dilantik dibenarkan untuk memulakan kerja-kerja pelaksanaan tersebut. Tempoh pelaksanaan adalah bergantung kepada saiz, kompleksiti, rangkaian dan penyelarasan kerja pembinaan.

Tuan Haji Abdul Majid bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya inginkan penjelasan daripada Yang Berhormat Menteri, selain daripada kawasan-kawasan perumahan yang dinyatakan tadi, apakah juga kawasan perumahan FELDA akan menerima keadaan yang sama? Contohnya, di FELDA Pengeli di kawasan Johor Tenggara masih lagi tidak mendapat bekalan telefon.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Telekom Malaysia sedang menjalankan satu projek yang terbesar berharga lebih dari RM1.3 bilion. Melalui projek ini banyak infrastruktur akan disampaikan kepada kawasan-kawasan luar bandar termasuk kawasan-kawasan FELDA dan lain-lain. Saya percaya pada masa itu semua kawasan boleh dibekalkan dengan telekomunikasi yang lebih lanjut.

Datuk Ng Peng Hay: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Minta Yang Berhormat Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan bagaimana Kementerian dapat mengatasi keadaan di beberapa skim projek perumahan di mana pemaju tidak membayar sumbangan kepada Syarikat Telekom dan sehingga kini tidak mendapat perkhidmatan telefon? Pada pendapat kami Syarikat Telekom tidak boleh semata-mata mementingkan keuntungan tetapi mereka harus mempunyai tanggungjawab sosial. Saya harap Yang Berhormat Menteri dapat memberitahu bagaimana mengatasi masalah seperti yang saya sebutkan tadi?

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, perkara ini telah dibincangkan di antara pemaju dan Telekom Malaysia di dalam satu mesyuarat yang diadakan di Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos dan juga dengan Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan di mana satu perjanjian telah berlaku bahawa Telekom Malaysia akan membayar lebih daripada 80% untuk mengadakan infrastruktur telekomunikasi ke kawasan-kawasan perumahan dan selebih daripada 80% itu adalah tanggungjawab pemaju-pemaju. Itulah perjanjian yang telah berlaku di antara kedua-dua pihak.

Tuan Dahalan bin Haji Embun: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Mengikut jawapan daripada Menteri tadi ada masalah talian telefon untuk skim-skim perumahan baru. Ini bermakna, untuk hendak menempatkan telefon awam pun menjadi masalah. Jadi ini akan

membawa masalah kepada penduduk-penduduk di skim perumahan baru lebih-lebih lagi di luar bandar. Saya ingin membuat cadangan...

Timbalan Yang di-Pertua: Tuan Dahalan, di sini kita cuma dibenarkan mengemukakan soalan.

Tuan Dahalan bin Haji Embun: Ya, pertanyaan. Tetapi saya hendak menyoal di atas cadangan tadi, iaitu sama ada Menteri akan bersetuju dengan saya, dan berbalik kepada soalan tadi iaitu tanggungjawab sosial supaya kawasan-kawasan yang di luar bandar yang tidak boleh mendapat telefon secara ini diberi peruntukan kemudahan telefon ATUR supaya dapat orang-orang di luar bandar ini menikmati telefon di masa-masa kecemasan.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, saya sedar bahawa kawasan luar bandar mempunyai masalah-masalah kabel. Tetapi kita tidak boleh membekalkan telefon ATUR di semua kawasan luar bandar oleh kerana tiap-tiap pemasangan menelan belanja dari RM15,000 hingga RM20,000. Selepas pemasangan itu mungkin masalah rakyat dapat diselesaikan tetapi telefon itu sendiri menimbulkan masalah oleh kerana rakyat tidak mahu menjaga telefon yang diberi kepada mereka. Dalam tempoh 6 bulan telefon pun hilang, sedikit masa nanti pondok pun hilang, tetapi manusia akan terus membangkitkan masalah berkenaan dengan telefon ini. Insya Allah, saya harap perkara ini akan selesai. *(Ketawa)*

WARGATUA—MANFAAT KONSEP MASYARAKAT PENYAYANG

16. Tuan Haji Zainal bin Md. Deros minta Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat menyatakan langkah-langkah positif untuk membaiki keadaan wargatua-wargatua yang hidup dalam kehidupan yang daif supaya saki-

baki hidup mereka dapat merasai konsep hidup masyarakat penyayang seperti yang dianjurkan oleh Kerajaan.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat (Tuan Yong Khoon Seng):

Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat sentiasa menyediakan perkhidmatan bagi menjaga kepentingan dan kebajikan wargatua supaya nasib mereka lebih terjamin. Di antara perkhidmatan-perkhidmatan yang disediakan ialah:

(i) Bantuan Orang Tua

Bantuan orang tua adalah merupakan bantuan kewangan bulanan yang diberi kepada wargatua yang tidak mempunyai anak atau saudara mara yang tidak mampu membiayai kehidupan mereka. Bantuan yang diberi adalah sebanyak RM50 seorang sebulan.

(ii) Bantuan Cerminmata

Bantuan cerminmata adalah diberi kepada wargatua yang memerlukan untuk membolehkannya bagi membolehkannya membaca surat khabar dan lain-lain bahan bacaan, juga membolehkan mereka membuat urusan mereka sendiri tanpa bergantung kepada orang lain.

(iii) Penempatan di Rumah-rumah Kebajikan

Wargatua yang tidak mempunyai tempat tinggal dan tidak mempunyai saudara mara atau sanak saudara akan ditempatkan di rumah-rumah orang tua yang dikelolakan oleh Jabatan Kebajikan Masyarakat.

Untuk menjamin kesejahteraan wargatua seterusnya, Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat sentiasa berusaha mengadakan berbagai program bagi

menggalakkan pertubuhan-pertubuhan bukan Kerajaan, orang ramai dan masyarakat membantu dalam menyediakan kemudahan-kemudahan untuk wargatua di negara ini. Kemudahan-kemudahan tersebut termasuklah mengadakan Pusat Harian bagi wargatua, Pusat Rekreasi dan kemudahan-kemudahan mendapatkan layanan yang baik apabila mereka mengunjungi ke tempat-tempat awam seperti menaiki kenderaan dan mendapatkan rawatan perubatan.

Datuk Haji Ahmad bin Haji

Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, dasar Kerajaan dan dasar Kementerian tadi hendak menyayangi orang-orang tua yang sudah tidak berdaya. Bolehkah Kerajaan menukarkan istilah "Wargatua" ini? Kita hendak menyayangi mereka tetapi bunyinya macam "Mergastua" sahaja, tak sedap. Bukankah baik orang yang tua ini kita tukarkan gelarannya kepada "melurku", "buah hati pengarang jantungku", "melatiku", "kekasih buah hatiku", "ibu bapaku", "dayangku", "dewaku" dan sebagainya yang indah-indah, maka datanglah kita punya perasaan sayang. Ini bila kita kata wargatua, malas sahaja kita hendak sayang, seolah-olah macam mergastua sahaja. Adakah mahu diubah perkataan "wargatua" kepada istilah yang lain?

Tuan Yong Khoon Seng: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya Kementerian telah membincangkan beberapa kali mengenai istilah-istilah orang tua ini. Banyak cadangan yang telah diterima dan dalam tahun ini kita telah mengadakan perjumpaan dengan pihak Pertubuhan-pertubuhan Wargatua dan dalam perjumpaan itu telah diambil keputusan bahawa perkataan "wargatua" lebih seronok dipanggil. Walaupun banyak istilah telah dikemukakan, tetapi keputusan masih tetap dengan perkataan "wargatua" ini.

Jen. (B) Tan Sri Dato' Mohd. Ghazali bin Dato' Mohd. Seth: Tuan Yang di-Pertua, Soalan tambahan. Selaku wargatua juga, saya sokong saudara saya Yang Berhormat Datuk Haji Ahmad tadi. Soalan saya ialah, adakah Kerajaan bercadang untuk mengadakan satu projek hiburan untuk menggembirakan orang-orang tua itu selain daripada apa Yang Berhormat telah bentangkan tadi.

Tuan Yong Khoon Seng: Tuan Yang di-Pertua, pengiktirafan orang tua ini adalah orang yang sudah mencapai umur 60 tahun. Saya pun tidak lama lagi. Sebetulnya Kerajaan telah menetapkan 1hb. Oktober tiap-tiap tahun sebagai Hari Wargatua di mana kita berjumpa dengan semua pertubuhan di mana orang tua atau wargatua memberikan cadangan kepada kita bagaimana kita boleh memeriahkan penghidupan mereka.

Timbalan Yang di-Pertua: Ada lagi wargatua hendak tambah soalan? (*Ketawa*) Kita beri bakal wargatua, Puan Rosnah.

Puan Hajah Rosnah binti Haji Mohd. Salleh: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Memandangkan wargatua ini akan menuju ke alam satu lagi, (*Ketawa*) apakah jenis-jenis pelajaran atau pendidikan yang disediakan di rumah-rumah kebajikan?

Tuan Yong Khoon Seng: Tuan Yang di-Pertua, buat masa sekarang kita memberikan kemudahan-kemudahan untuk kehidupan harian sahaja dan kita tahu dengan kenaikan taraf kesihatan dan lain pertumbuhan ekonomi negara kita akan menghadapi masalah jumlah wargatua di negara kita. Pada tahun 2000 saya ingat sampai 8% penduduk akan bertambah—orang yang sampai umur 60, 80 dan lebih seperti saya sendiri. Cadangan Yang Berhormat tadi adalah baik, ini kita ambilkira dan usaha.

Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah: (*Bangun*)

Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad: (*Bangun*)

Puan Hajah Rosnah binti Haji Mohd. Salleh: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua: Saya beri sekali lagi kepada Datuk Haji Ahmad kalau hendak bertanya—nantinya Datuk, saya beri peluang pula kepada Tuan Haji Jamaludin.

Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya ingin tahu daripada Setiausaha Parlimen Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat. Wargatua ini kategorinya macam mana? Adakah umur daripada 40 tahun, 100 tahun ataupun umurnya daripada 20 tahun ke 30 tahun? Atau adakah Kementerian ini menghadkan wargatua, wargamuda, wargabudak. Jadi, bagaimana dan setakat mana umur wargatua ini?

Tuan Yong Khoon Seng: Tuan Yang di-Pertua, saya sudah kata tadi umur 60 tahun ke atas adalah orang tua. Saya belum sampai. (*Ketawa*)

Timbalan Yang di-Pertua: Saya beri sedikit lagi, Datuk Ahmad.

Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, tadi soalan saudara kita ini tidak berjawab. Dia kata 'bila orang itu sudah hendak mati'. Tak sebut betul-betul mati, tak faham. Bila nak mati, apa pelajaran yang hendak diajar bagi orang Islam, bagi orang yang bukan Islam. Kalau hendak mati, macam mana hendak ajar supaya selamat dia masuk kubur.

Yang kedua, saya melihat wargatua di Singapura, di rumah Orang Tua diberi berbagai-bagai permainan menyeronokkan, macam main guli—orang tua-tua main guli, (*Ketawa*) ini betul. Seorang lelaki dan seorang perempuan main guli.

Timbalan Yang di-Pertua: Guli besar atau kecilkah, Datuk?

Tuan Haji Ahmad bin Haji Abdullah: Guli kecil sahaja. Orang Melayu kata, saiz masuk lubang. Kemudian diadakan lumba jalan kaki. Bukan jauh sangat; dari sini ke tiang itu sahaja. Kemudian yang paling menyeronokkan saya tengok, diadakan perjumpaan antara lelaki dengan perempuan—sudah tidak boleh buat apa-apa lagi. (*Ketawa*)

Timbalan Yang di-Pertua: Jadi, soalnya Datuk?

Tuan Haji Ahmad bin Haji Abdullah: Di meja bulat itu mereka bercakap antara satu sama lain, soal cinta, soal yang sudah-sudah atau yang belum, yang dikehendaki. Jadi, adakah Kementerian berhajat hendak buat macam di Singapura tadi? (*Ketawa*)

Timbalan Yang di-Pertua: Main guli?

Tuan Yong Khoon Seng: Tuan Yang di-Pertua, saya pun suka main guli. Sebenarnya orang-orang tua itu kita menempatkan mereka di Rumah Sri Kenangan. Dan banyak pusat harian telah diadakan sekarang. Pusat harian ini memang seperti yang dimaksud oleh Yang Berhormat tadi untuk orang wargatua ini berkumpul, berbual-bual dan bermain guli dan sebagainya di satu tempat. Ini dikendalikan oleh pihak pertubuhan bukan Kerajaan dan pihak Negeri.

PROGRAM PEMBANGUNAN SUMBER MANUSIA DI LUAR BANDAR

17. Puan Hajah Rahaiah binti Baهران minta Menteri Pembangunan Luar Bandar menyatakan bahawa di dalam menjalankan aktiviti pembangunan masyarakat, khususnya aktiviti

pembangunan keluarga, apakah program-program Kementerian untuk meningkatkan pembangunan sumber manusia di luar bandar supaya lebih berdaya maju, berdaya tahan dan berdaya saing bagi mengenal peluang dan pandai merebut peluang.

Timbalan Menteri Pembangunan Luar Bandar (Tuan Mohd. Yasin bin Kamari): Tuan Yang di-Pertua, Bahagian Kemajuan Masyarakat (KEMAS) memainkan peranan penting sebagai pelopor kepada usaha-usaha pembangunan sumber manusia di luar bandar. Bagi tujuan ini, matlamat KEMAS adalah untuk membangunkan masyarakat luar bandar ke tahap kecemerlangan melalui sistem pendidikan non-formal supaya akan wujud masyarakat luar bandar yang mempunyai mutu hidup yang lebih sempurna, berdaya maju, berdaya tahan dan berdaya saing dalam semua lapangan. Untuk memastikan matlamat ini tercapai, program-program yang telah disusun oleh Kementerian bagi dilaksanakan oleh KEMAS adalah seperti berikut:

- (i) Program yang menumpukan kepada kanak-kanak, iaitu dengan aktiviti-aktiviti Pendidikan Kecemerlangan Kanak-kanak (PEKA), Program Asuhan Kanak-kanak (TASKA), Taman Bimbingan Kanak-kanak (TBK). Program ini adalah bertujuan membentuk perkembangan sosial, emosi, fizikal dan mental kanak-kanak serta membentuk mereka supaya mempunyai sifat-sifat dan tabiat yang sihat;
- (ii) Program untuk menumpukan kepada pembangunan masyarakat dewasa dengan aktiviti-aktiviti seperti berikut:
 - (a) Pendidikan Ekonomi Rumah Tangga (ERT);
 - (b) Pendidikan Agama Islam (KAI);
 - (c) Perpustakaan Masyarakat (PM);

- (d) Kelas Latihan Kerja (KLK);
- (e) Pendidikan Literasi Fungsian (PLF).
- (f) Rancangan Desa Usaha (RDU).

Melalui aktiviti-aktiviti yang tersebut tadi, akan mewujudkan masyarakat luar bandar yang berkualiti, bersedia menerima perubahan-perubahan dan mengambil bahagian yang cergas dalam usaha-usaha pembangunan.

Di samping itu, KEMAS, agensi-agensi yang lain di bawah Kementerian ini juga terlibat dalam aktiviti pembangunan sumber manusia serta pembangunan sosial dan institusi yang mempunyai matlamat yang sama seperti yang telah disebutkan tadi.

Tuan Dahalan bin Haji Embun: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin tahu sama ada Menteri sedar bahawa di samping program-program yang dianjurkan oleh Kerajaan, ada juga saingan program yang similar, iaitu serupa yang dijalankan oleh badan-badan bukan Kerajaan, lebih-lebih lagi di luar bandar, iaitu yang dijalankan oleh badan Al-Arqam. Sekiranya Menteri sedar, apakah tindakan yang pihak Kerajaan akan ambil terhadap kegiatan-kegiatan yang sebegini?

Tuan Mohd. Yasin bin Kamari: Kementerian menyedari bahawa ada institusi-institusi yang lain ataupun badan-badan yang lain yang menjalankan kegiatan yang serupa dengan apa yang telah dijalankan oleh Kementerian Pembangunan Luar Bandar. Kerajaan berpendapat selagi mereka menjalankan aktiviti-aktiviti yang tidak bercanggah dengan hukum-hukum agama, dan tidak bercanggah dengan perundangan dalam negara ini, dan ianya membawa unsur-unsur yang baik, yang positif, maka tentunya usaha-usaha ini dibenarkan.

Timbalan Yang di-Pertua: Sekianlah Pertanyaan bagi Jawab Mulut.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 18 hingga 54 adalah diberi di bawah ini)

HOSPITAL DAERAH DI SEPANG—PEMBINAAN

18. Tuan V.K. Sellapan minta Menteri Kesihatan menyatakan Daerah Sepang, di Negeri Selangor Darul Ehsan kini sedang membangun dengan pesat dan penduduknya meningkat. Oleh kerana ini hospital daerah menjadi satu keperluan ketara pada masa kini. Apakah langkah yang telah dan akan diambil untuk mendirikan sebuah Hospital Daerah di daerah Sepang. Jika tiada, mengapa.

Dato' Mohamed Farid bin Ariffin: Dalam Rancangan Malaysia Keenam, Kementerian Kesihatan tidak ada rancangan untuk membina sebuah Hospital Daerah di Sepang. Keputusan ini dibuat daripada hasil analisa situasi keperluan kesihatan bagi seluruh negara yang dibuat semasa menyediakan Rancangan Malaysia Keenam. Keutamaan diberi kepada kawasan-kawasan pendalaman yang didapati lebih berkurangan dari segi keadaan infrastruktur asas serta taraf sosioekonomi penduduk. Kementerian Kesihatan akan mengkaji semula keperluan perkhidmatan bagi Daerah Sepang dalam kajian Separuh penggal Rancangan Malaysia Keenam (RM6) dan akan berusaha untuk meningkatkan perkhidmatan sewajarnya dengan keperluan penduduk.

PENGUNAAN MINYAK KELAPA SAWIT KEPADA KENDERAAN

19. Puan Hajjah Rosnah binti Haji Mohd. Salleh minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan tidakkah pihak

Kerajaan bercadang mewajibkan penggunaan kenderaan yang menggunakan minyak sawit. Tidakkah Kerajaan bercadang mengeksport kereta jenis ini ke luar negeri.

Timbalan Menteri Perusahaan Awam (Dato' Haji Tengku Mahmud bin Tengku Mansor): Seperti Yang Berhormat sedia maklum, ujian masih berjalan bagi penggunaan minyak sawit sebagai bahan api untuk kenderaan. Berikutan dari kemajuan yang tercapai, kita telah dapat bergerak kepada tahap sekarang dalam meningkatkan lagi penilaian terhadap prestasi beberapa buah kereta Mercedes Benz yang dipasang dengan enjin Elsbett yang menggunakan minyak sawit sebagai bahan api. Sebenarnya kenderaan ini boleh juga menggunakan minyak sayuran lain tetapi minyak sawit yang kompetitif dari segi harga merupakan satu 'medium' yang paling ekonomik bagi sesuatu bahan api berasaskan kepada minyak sayuran dan juga mempunyai kelebihan sebagai 'environmentally friendly'. Kemungkinan menggunakan minyak sawit sebagai bahan bakar berasaskan minyak sayuran tidak hanya terhad kepada enjin kereta sahaja dan boleh dikembangkan kepada penggunaan pada bidang lain seperti panjana elektrik pam air dan jentera pertanian. Apabila ianya telah dibuktikan berjaya daripada aspek-aspek teknikal dan ekonomi, minyak sawit boleh memberikan opsyen yang lebih menarik sebagai bahan api. Oleh yang demikian, soal untuk mewajibkan penggunaannya seperti yang disarankan oleh Yang Berhormat itu, tidaklah berbangkit. Adalah terlalu awal pada masa ini bagi Kerajaan untuk mengeksport kereta yang menggunakan minyak sawit sebagai bahan api ke luar negeri.

SABOTAJ OLEH ANTI-NASIONAL MELALUI SALURAN AIR

20. Puan Hajjah Asmah binti Haji Ismail minta Menteri Kesihatan menyatakan iaitu berhubung dengan

kemungkinan satu masa nanti sabotaj dilakukan oleh Anti Nasional melalui air di negara ini, adakah pihak Kementerian Kesihatan sentiasa waspada dan mengambil daripada semua saluran air minuman seperti sungai, perigi dan loji bagi memastikan air itu tidak dicampuri dengan dadah atau kimia, yang mana dikhuatiri boleh mendatangkan kerosakan keturunan manusia, penglihatan mata atau membinasakan pemikiran otak manusia.

Dato' Mohamed Farid bin Ariffin: Pihak Kementerian Kesihatan memang sedar atas kesan-kesan kesihatan yang boleh diakibatkan oleh air minum yang mengandungi bahan-bahan bakteriologi dan kimia yang tidak diingini. Oleh itu, Kementerian Kesihatan mempunyai satu program yang dinamakan Program Kawalan Mutu Air Minum dengan tujuan mengawasi kualiti air yang dibekalkan supaya kesihatan orang ramai tidak terjejas akibat meminum air tersebut.

Di samping itu, loji-loji air dan reservoir-reservoir di bawah jagaan pihak Jabatan Bekalan Air atau Lembaga Air adalah tempat terkawal dan pihak berkenaan memang mengambil dan sentiasa berwaspada tentang kemungkinan berlakunya sebarang sabotaj atau pencemaran air secara tiba-tiba yang mungkin berlaku.

Walau bagaimanapun, Kementerian Kesihatan juga sedar atas keperluan satu pelan tindakan untuk mengawal kualiti air minum dalam keadaan luar biasa seperti berlakunya sabotaj. Oleh yang demikian, Kementerian Kesihatan dengan bantuan pihak Pertubuhan Kesihatan Sedunia (WHO), sedang menyediakan satu Pelan tindakan untuk tujuan tersebut.

SISTEM SAMAS OLEH KWSP

21. Datuk David Yeoh Eng Hock minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) kenapakah Perkhidmatan Sistem SAMAS yang diberikan oleh KWSP (EPF) sering terganggu

dan tidak dapat memberi khidmat yang cekap sepenuhnya kepada ahli-ahli yang membuat pelbagai permohonan kepada KWSP;

- (b) kenapakah sesetengah ahli yang membuat permohonan pengeluaran dari KWSP di minta mengemukakan permohonan yang serupa sekali lagi di pejabat Jalan Raja Laut sekalipun permohonan mereka telah dikemukakan di Ibu Pejabat KWSP di Petaling Jaya; dan
- (c) kenapakah KWSP mengambil masa lebih 14 hari atau malah lebih lama dari itu untuk mengeluarkan arahan pembayaran selepas permohonan diluluskan.

Tuan Mustapa bin Mohamed: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat:

- (a) Sistem Maklumat Sambungan Sendiri (SAMAS) yang telah dilancarkan oleh KWSP pada bulan Januari, 1991 adalah satu 'pilot-project' untuk ahli-ahli di Lembah Kelang.

Sistem SAMAS diwujudkan bertujuan membantu ahli-ahli yang membuat permohonan pengeluaran mengetahui mengenai kedudukan atau status permohonan mereka dengan mendial nombor-nombor telefon yang ditetapkan.

Sistem ini hanya dapat digunakan oleh ahli-ahli yang menggunakan telefon punat tekan jenis "Dial Tone Multi Frequency" (DTMF). Setelah mengkaji semula 'pilot-project' ini dan berdasarkan hasil kajian ini, KWSP memutuskan untuk memberhentikan perkhidmatan ini kerana tidak semua ahli KWSP mempunyai telefon jenis berkenaan. KSWP kini

sedang meneliti beberapa pekeji cadangan perkhidmatan lain-lain yang diterima untuk dilaksanakan.

- (b) KWSP tidak mensyaratkan sesuatu permohonan pengeluaran yang dikemukakan di suatu Pejabat Negeri diisi sekali lagi sekiranya permohonan itu dipanjangkan ke Pejabat Negeri yang lain untuk diproses. Walau bagaimanapun, memang terdapat beberapa kes di mana ahli di minta mengemukakan sekali lagi permohonan yang baru. Namun begitu, peratusan pencarum yang terlibat amat kecil berbanding dengan purata 12,700 permohonan yang diterima setiap bulan. Perkara ini terjadi berikutan proses pemindahan fail-fail permohonan ke pejabat-pejabat negeri di bawah Program Desentralisasi, beberapa fail telah tersalah dihantar ke pejabat-pejabat negeri berlainan.
- (c) Pada kelazimannya cek (waran) akan diproses oleh unit komputer dalam masa 10 hari selepas permohonan diluluskan dan tempoh 4 hari diperuntukkan untuk perjalanan pos. Namun begitu, KSWP kini sedang meningkatkan sistem berkomputer dan apabila sistem ini berjalan sepenuhnya, tempoh pengeluaran waran pembayaran ini akan dapat dikurangkan lagi.

KONSEP BEKALAN TENAGA ELETRIK SWASTA—GARIS PANDUAN

22. Tuan Saad bin Man minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) apakah dasar dan garis panduan yang sedia ada mengenai konsep bekalan tenaga elektrik swasta (Independent Power Plant) yang diamalkan sekarang;

- (b) sehingga sekarang apakah nama-nama syarikat yang telah membuat permohonan kepada Kerajaan untuk mendapatkan lesen bagi mengendalikan 'Independent Power Plant' ini dan lokasi-lokasi yang dipohon oleh syarikat-syarikat tersebut; dan
- (c) apakah Kerajaan bercadang untuk memberi peluang yang lebih luas kepada pengusaha tempatan khususnya pengusaha-pengusaha Bumiputera yang mampu dengan kerjasama pengusaha luar negeri, di dalam mengambil bahagian untuk menyertai program "Independent Power Plant" ini.

Dato' Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Soalan yang hampir sama telah ditanyakan oleh Ahli Yang Berhormat Tuan V.K. Sellapan pada 17.12.1992.

Adalah menjadi dasar Kerajaan untuk memperkenalkan persaingan dalam industri Bekalan Elektrik bagi mempertingkatkan lagi kecekapannya. Dengan kemasukan pembekal tenaga elektrik swasta, perbelanjaan modal oleh TNB akan dapat dikurangkan. Buat permulaan, dasar Kerajaan mengenai konsep bekalan tenaga elektrik swasta ialah tertumpu kepada kegiatan penjanaan sahaja. Kerajaan akan mengkaji kemungkinan untuk menswastakan kegiatan penghantaran dan pembahagian kuasa elektrik. Bilangan syarikat yang telah membuat permohonan kepada Kerajaan untuk mendapat lesen bagi mengendalikan loji janakuasa swasta adalah banyak. Saya rasa tidaklah perlu disebutkan satu persatu di sini, memandangkan senarai itu panjang.

Berhubung dengan penyertaan dalam industri, Kerajaan akan memberi peluang yang lebih luas kepada pengusaha tempatan, khususnya Bumiputera yang berkelayakan untuk menyertai projek bekalan elektrik secara penswastaan.

PERUNTUKAN KEPADA NEGERI SABAH DALAM RM5

23. Tuan Johan B.O.T. Ghani @ Christopher minta Perdana Menteri menyatakan berapa banyak peruntukan yang telah diberikan kepada Negeri Sabah dalam Rancangan Malaysia Kelima (RM5).

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Raja Ariffin bin Raja Sulaiman): Di dalam Rancangan Malaysia Kelima (RM5), Negeri Sabah telah diperuntukkan sejumlah RM2,253 juta iaitu 6.0% daripada keseluruhan peruntukan RM5 berjumlah RM37,290.

HUBUNGAN DIPLOMATIK DENGAN NEGARA ASING

24. Tuan Neo Tuan Cheng minta Menteri Luar Negeri menyatakan:

- (a) berapakah negara yang telah mengadakan perhubungan diplomatik dengan negara kita setakat ini; dan
- (b) berapa ramaikah di antaranya yang berdagang secara terus dengan negara kita.

Menteri Luar Negeri (Dato' Abdullah bin Haji Ahmad Badawi):

- (a) Sehingga kini, Malaysia telah menjalin hubungan diplomatik dengan 142 buah negara.
- (b) Kecuali bagi Israel dan negara-negara yang dikenakan sekatan perdagangan oleh Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu seperti Afrika Selatan dan Yugoslavia. Malaysia bersedia berdagang dengan mana-mana negara yang ingin berdagang dengannya selaras dengan dasar perdagangan bebas yang diamalkannya. Walau bagaimanapun, daripada 142 buah negara yang disebutkan tadi,

terdapat sebanyak 102 buah negara telah berdagang secara terus dengan Malaysia.

ITM DI KUALA PILAH, NEGERI SEMBILAN

25. Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad minta Menteri Pendidikan menyatakan berapa banyakkah ITM yang telah didirikan di Malaysia serta adakah rancangan untuk dibina sebuah lagi di Kuala Pilah Negeri Sembilan.

Menteri Pendidikan (Datuk Amar Dr. Sulaiman bin Haji Daud): Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, terdapat 10 buah kampus Institut Teknologi MARA (ITM) di seluruh negara. Kementerian Pendidikan belum bercadang untuk membina sebuah lagi Kampus ITM di Negeri Sembilan dalam tempoh Rancangan Malaysia Keenam (RM6). Ini adalah kerana peruntukan yang diluluskan kepada ITM dalam RM6 tidak mencukupi untuk membina sebuah lagi kampus baru. Peruntukan yang ada perlu digunakan untuk membina kampus-kampus tetap ITM sebagaimana yang dirancang di negeri-negeri di mana ITM telahpun beroperasi serta meningkatkan kemudahan di kampus yang sedia ada.

Walau bagaimanapun, Kerajaan sedia menimbang rancangan untuk menyediakan kampus ITM di Negeri Sembilan pada masa akan datang.

ARTIS YANG DIGAM OLEH RTM

26. Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah minta Menteri Penerangan menyatakan sehingga akhir tahun ini berapa ramai artis dan penyanyi tempatan yang di 'gam' oleh RTM di atas sebab-sebab tertentu.

Tuan Railey bin Haji Jeffrey: Kementerian ini tidak pernah "gam" mana-mana artis, tetapi RTM pernah

memberhentikan penyiaran rancangan beberapa artis yang enggan mengikuti peraturan-peraturan Kerajaan dari segi kod etika penyiaran. Tindakan ini diambil sebagai kawalan ke atas moral dan disiplin para penonton dan pendengar, para artis dan supaya industri muzik dan perfileman tidak terikut-ikut dengan budaya barat.

DASAR PERTANIAN NEGARA—PRINSIP-PRINSIP BARU

27. Dato' Haji Azumu bin Tak minta Menteri Pertanian menyatakan apakah prinsip-prinsip baru di dalam Dasar Pertanian Negara dan bilakah dasar ini akan mula dilaksanakan.

Dato' S. Subramaniam: Dasar Pertanian Negara (1992 - 2010) tidak mengandungi prinsip-prinsip baru semata-mata dan adalah merupakan satu dokumen yang mengandungi dasar-dasar serta strategi-strategi yang memperkukuhkan serta memberikan fokus dan arahan yang baru kepada dasar-dasar dan strategi-strategi yang terkandung dalam DPN 1984, iaitu dengan mengambil kira beberapa pelan ekonomi Kerajaan seperti Dasar Pembangunan Nasional (1991-2000) dan Wawasan 2020.

Sungguhpun demikian, Dasar ini ada mengandungi beberapa cadangan baru untuk mencapai objektif Dasar, iaitu memaksimumkan pendapatan menerusi penggunaan optima sumber-sumber dalam sektor. DPN 1992 - 2010 adalah bertujuan mengadakan sektor pertanian lebih moden, dinamik dan komersil sepenuhnya di mana pertumbuhan serta momentum pembangunannya akan diarahkan oleh pasaran. Sungguhpun dasar ini mengutarakan beberapa cadangan baru bagi mencapai objektif Dasar, butir-butir yang lebih terperinci tidak dapat diberikan pada masa ini sehingga dasar tersebut diluluskan oleh Kerajaan tidak lama lagi. Pelaksanaan Dasar yang mengandungi dasar-dasar dan strategi-strategi yang

diberikan arahan baru serta cadangan-cadangan baru dijangka dapat dilaksanakan mulai awal tahun 1993.

KILANG ELEKTRONIK— PEMBUANGAN PEKERJA

28. Tuan Abdul Rashid bin Ismail minta Menteri Sumber Manusia menyatakan apakah langkah Kementerian terhadap pembuangan 55 orang pekerja yang dibuang tanpa sebab oleh kilang elektronik L.H. Research (M) Sdn. Bhd. di Perai, Butterworth.

Timbalan Menteri Sumber Manusia (Dato' M. Mahalingam): Hasil penyiasatan yang dijalankan oleh Kementerian Sumber Manusia membuktikan seramai 48 orang pekerja syarikat L.H. Research (M) Sdn. Bhd., sebuah syarikat elektronik telah diketepikan oleh syarikat itu pada 1.10.1992 atas sebab kemerosotan perniagaan. Kesemua pekerja tersebut telah membuat rayuan di bawah seksyen 20, Akta Perhubungan Perusahaan 1967 untuk dipulihkan semula ke jawatan mereka.

Perbincangan telah diadakan dengan kedua-dua pihak dengan tujuan untuk mencari jalan penyelesaian. Menurut pihak majikan, syarikat ini akan ditutup pada 31.12.1992. Adalah difahamkan seramai 40 orang dari jumlah 48 orang pekerja telah dengan sendiri bersetuju menerima baki cuti tahunan, ganti notis, faedah penamatan kerja dan elaun bersalin (jika layak) daripada majikan dengan syarat bahawa mereka tidak berhasrat membuat tuntutan lain termasuk tuntutan pemulihan semula terhadap syarikat.

Kementerian Sumber Manusia sedang menghubungi pekerja-pekerja berkenaan untuk mendapat pengesahan mereka mengenai penyelesaian ini. Kes bagi 8 orang pekerja lain dalam kategori

eksekutif dan pengurusan sedang diuruskan oleh Jabatan Perhubungan Perusahaan di bawah Akta Perhubungan Perusahaan, 1967.

RISDA—TANAMAN SEMULA GETAH

29. Tuan Haji Saidin bin Mohamad minta Menteri Pertanian menyatakan apakah usaha-usaha Kementerian terutama melalui RISDA dalam meningkatkan tindakan bagi menyegerakan tanaman semula getah untuk menggantikan getah tua supaya negara dapat mengawal kerugian berbilion ringgit.

Dato' S. Subramaniam: Dalam Rancangan Malaysia Keenam ini, luas kawasan yang dirancang untuk ditanam semula getah ialah 40,000 hektar setahun. Kerajaan sedang mengkaji kemungkinan untuk meningkatkan jumlah keluasan tanaman semula getah ini.

Ingin dijelaskan bahawa Kementerian ini melalui RISDA telah mengambil beberapa langkah bagi meningkatkan keberkesanan aktiviti tanam semula getah. Antaranya ialah dengan menentukan semua kawasan yang ditanam semula dengan getah akan ditanam dengan benih getah bermutu tinggi. Dalam hal ini pihak RISDA akan mengesyorkan kepada pekebun-pekebun kecil untuk menggunakan benih dari klon yang boleh mengeluarkan hasil yang tinggi sehingga 2,500 kg. sehektar. Ini akan dapat meningkatkan keluaran hasil getah negara dan meningkatkan pendapatan pekebun-pekebun kecil kerana purata pengeluaran pekebun kecil sekarang ini ialah 900 kg. sehektar.

Di samping itu, Kerajaan juga menggalakkan penubuhan koperasi pekebun kecil peringkat daerah dan sedang mengkaji cadangan supaya urusan tanam semula, penyenggaraan kebun, penorehan, pemerosesan dan pasaran getah dijalankan secara berkelompok

melalui koperasi. Setakat ini RISDA telah menubuhkan 62 koperasi pekebun kecil tersebut.

MARA/SEDC—MENGKAJI BALIK PERANAN

30. Puan Hajah Habidah binti Jusoh minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan:

- (a) bilakah Kerajaan akan mengkaji balik peranan MARA (Majlis Amanah Rakyat) dan SEDC (Perbadanan Kemajuan Iktisad Negeri-negeri) yang rata-rata sekarang ini mengambil peranan membuat perkara-perkara yang boleh diusahakan oleh syarikat-syarikat Bumiputera sendiri. Dan ini seolah-olah menyekat kegiatan yang boleh dibuat oleh syarikat Bumiputera; dan
- (b) bolehkah kedua-dua (MARA & SEDC) digabungkan menjadi satu. Kalau tidak kenapa.

Menteri Perusahaan Awam (Dato' Dr. Mohamad Yusof bin Haji Mohamed Nor): Majlis Amanah Rakyat (MARA) dan Perbadanan Kemajuan Ekonomi Negeri (PKEN) sebagai agensi amanah adalah berperanan utama di dalam memupuk Masyarakat Perdagangan dan Perindustrian Bumiputera (MPPB). Memang ada dakwaan mengenai persaingan yang timbul antara agensi-agensi ini dengan syarikat-syarikat Bumiputera di dalam bidang-bidang tertentu. Walau bagaimanapun, sekiranya ini hanyalah secara kebetulan oleh kerana matlamat utama agensi-agensi ini bergiat di bidang-bidang tertentu itu adalah sebagai perintis dan pelengkap serta bertindak sebagai payung kepada pengusaha-pengusaha Bumiputera. Adalah menjadi hasrat agensi-agensi ini supaya ada Bumiputera yang mampu mengambilalih syarikat-syarikat ini kelak.

Peranan Kedua-dua badan tersebut dalam konteks pembangunan ekonomi dan nasional adalah selaras dengan Dasar Pembangunan Negara dan tidak perlu dikaji semula. Kedua-dua badan tersebut dipertanggungjawabkan mengambil peranan penting dalam pengimbangan pembangunan di antara wilayah, penyusunan semula struktur masyarakat, penyusunan semula corak pemilikan ekuiti dalam sektor koporat dan pembentukan sebuah masyarakat perdagangan dan perindustrian Bumiputera menerusi penyertaan secara giat dalam perniagaan dan perindustrian.

MARA dan PKEN tidak boleh digabung menjadi satu badan kerana kedua-dua badan ini mempunyai peranan dan objektif yang berlainan serta juga kedua-dua badan ini mempunyai entiti yang berlainan. MARA ditubuhkan di bawah Akta Parlimen sementara PKEN ditubuh oleh Perundangan Negeri.

JUMLAH KESELURUHAN KEMALANGAN BAGI TAHUN 1991 DAN 1992

31. Gen.(B) Tan Sri Dato' Mohd. Ghazali bin Mohd. Seth minta Menteri Pengangkutan menyatakan dalam tahun 1991 dan 1992 ini, berapa kemalangan yang buruk telah berlaku di lautan Selat Melaka, di landasan keretapi, di lapangan terbang, di darat seperti jambatan dan rumah runtuh dan kegagalan elektrik negara. Seterusnya apakah tindakan yang setimpal yang telah diambil kepada pihak yang bertanggungjawab (mahupun secara langsung atau tidak secara langsung). Apakah Kerajaan berpuashati terhadap tindakan-tindakan yang telah diambil setakat ini. Sekiranya tidak, apakah pula yang dirancang oleh Kerajaan seterusnya.

Datin Paduka Hajah Zaleha binti Ismail:

- (i) **Kemalangan di Lautan Selat Melaka**

Rekod Jabatan Laut menunjukkan bahawa dalam tahun 1991 tiada kemalangan buruk

berlaku di Selat Melaka. Ada dua kemalangan sahaja di dalam tahun 1991 yang dilaporkan iaitu satu; kes di mana sebuah kapal kargo terkandas dan satu kes lagi sebuah bot ikan berlanggar dengan sebuah kapal kargo. Di dalam tahun 1992, sebanyak 17 kes kemalangan dicatatkan di Perairan Malaysia termasuklah di kawasan pelabuhan-pelabuhan yang melibatkan kapal-kapal besar dan kecil.

Mana-mana kemalangan yang berlaku di dalam Perairan Malaysia, pihak Jabatan Laut telah dan sedang menjalankan siasatan ke atas kes-kes tersebut. Pihak Kerajaan telah mengambil tindakan-tindakan yang sesuai ke atas kes-kes yang di bawah bidang kuasa Kerajaan Malaysia memandangkan terdapat juga kes-kes di mana kapal-kapal yang terlibat di dalam kemalangan tersebut adalah kapal asing dan ada juga yang berlaku di luar Perairan Malaysia. Setakat ini Kerajaan berpuas hati di atas tindakan-tindakan yang telah diambil di dalam perkara ini.

Bagi menjamin keselamatan pelayaran di Selat Melaka, Kerajaan telahpun mengambil beberapa langkah tertentu bagi membantu laluan kapal dari segi penyediaan alat bantuan pelayaran serta dari segi undang-undang. Kerajaan sedang memperketatkan lagi kedudukan undang-undang yang berkaitan dan membuat pindaan-pindaan yang sesuai bagi menentukan pengawalan yang lebih teliti dan berkesan terhadap keselamatan perkapalan dan pengawalan alam sekitar.

Kerjasama 3 negara iaitu Malaysia, Indonesia dan Singapura telah pun diwujudkan untuk menentukan tindakan yang lebih bersepadu terhadap masalah keselamatan dan kebersihan di Perairan Selat Melaka. Satu Persidangan Antarabangsa akan diadakan dengan negara-negara jiran untuk meninjau cara-cara yang boleh menjamin dan menyelenggarakan langkah-langkah keselamatan pelayaran dan pembersihan di Perairan Selat Melaka.

(ii) **Kemalangan di Landasan Keretapi**

Hanya terdapat satu kes kegelinciran keretapi bagi tempoh 1991 sehingga kini, yang dianggap sebagai kemalangan yang buruk iaitu kegelinciran yang berlaku pada 20 Jun, 1992. Kegelinciran ini mengakibatkan 2 orang penumpang terbunuh dan 19 orang penumpang mengalami kecederaan.

Kerajaan telah mengambil beberapa tindakan bagi mencegah kegelinciran keretapi. Pada amnya, kerja-kerja pembaikpulihan landasan sedang diambil bagi mengukuhkan tapak landasan yang dikenalpastikan sebagai kurang memuaskan.

Gerabak dan koc yang telah lanjut usianya atau prestasi mekanismanya tidak memuaskan akan digantikan secara berperingkat-peringkat. Selain daripada itu, pengawasan rapi terhadap penyelenggaraan yang bersistematik dijalankan supaya kegelinciran gerabak dan koc dapat dikawal. Dalam pada itu bagi mengatasi kecuai-

kakitangan, Kerajaan telah mengarahkan KTM Berhad mengadakan latihan untuk kakitangan.

Program latihan sedang dijalankan untuk meningkatkan kemahiran serta membentuk semangat bertanggungjawab di kalangan para pegawai dan kakitangan.

(iii) **Kemalangan di Lapangan Terbang**

Dalam tahun 1991 dan 1992 terdapat sebanyak 3 kemalangan buruk yang melibatkan pesawat awam di lapangan-lapangan terbang. Kemalangan-kemalangan tersebut adalah seperti berikut:

- (1) Pesawat B.737-200 Penerbangan Malaysia (MAS) di Subang pada 13hb. Mei, 1991;
- (2) Pesawat Pilatus kepunyaan Polis Di-Raja Malaysia di Kota Kinabalu pada 15hb. November, 1991, dan
- (3) Pesawat Fokker 50 MAS di Sibu pada 2hb. September, 1992.

Penyiasatan terhadap kemalangan-kemalangan tersebut di atas masih berjalan. Tindakan yang sewajarnya akan diputuskan setelah penyiasatan-penyiasatan selesai dan laporan-laporan diterima oleh Kerajaan. Oleh kerana penyiasatan terhadap kemalangan ini belum selesai, tindakan belum lagi dapat diambil terhadap sesiapa. Oleh itu soal sama ada Kerajaan berpuas hati atau tidak belum timbul lagi.

(iv) **Kemalangan di Darat**

Mengikut rekod Kementerian Kerja Raya, setakat ini hanya terdapat satu kemalangan yang melibatkan kejadian jambatan runtuh. Jambatan berkenaan ialah jambatan jalan Karak-Mancis, Pahang yang merupakan jambatan sementara jenis "Bailey". Kemalangan tersebut adalah berpunca dari kecuaiannya pemandu lori yang membawa muatan melebihi had yang dibenarkan. Tindakan sedang diambil untuk mendakwa pemandu berkenaan dan menuntut bayaran ganti rugi daripada syarikat lori tersebut.

Mengenai kejadian rumah atau bangunan runtuh, mengikut maklumat yang diterima oleh pihak Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan, hanya terdapat empat kes keruntuhan rumah/bangunan yang berlaku di dalam jangkamasa 10 tahun yang lalu. Siasatan bagi tiga dari empat kes kejadian keruntuhan telah dilakukan oleh pihak Bandaraya Kuala Lumpur dan Majlis Daerah Petaling, manakala kejadian keruntuhan rumah pangsa 6 tingkat di Cheras masih lagi dalam siasatan.

Bagi mengelakkan kejadian seumpama ini berlaku lagi, pihak Arkitek, Jurutera Perunding dan Pemborong bagi projek-projek berkenaan telah dinasihatkan oleh pihak penyiasat supaya lebih bertanggungjawab ke atas binaan bangunan yang dilaksanakan.

Pihak Lembaga Arkitek Malaysia dan Lembaga Kejuruteraan Malaysia digesa mengawasi pendaftaran ahli-ahli 'profesional' agar mereka yang berdaftar adalah terdiri dari

mereka yang benar-benar bertauliah dan tidak melanggar etika profesional masing-masing. Sekiranya ahli profesional didapati bersalah keahlian keanggotaan mereka akan dilucutkan dan mereka tidak dibenarkan menjalankan urusan sebagai Arkitek atau Jurutera.

Mengenai kegagalan bekalan elektrik, mengikut rekod Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos, tiada apa-apa kemalangan yang telah berlaku diakibatkan oleh gangguan bekalan elektrik.

KEMPEN MENENTANG LABEL "NO PALM OIL"

32. Dato' William Chek Lin Kwai minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan memandangkan pihak Kerajaan setelah menjalankan satu kempen menentang tuduhan buruk perusahaan minyak kelapa sawit di Amerika Syarikat tidak lama dahulu, kenapakah pula timbul semula barangan import Amerika Syarikat yang ada label "no palm oil".

Dato' Haji Tengku Mahmud bin Tengku Mansur: Kerajaan Malaysia telah berjaya dalam usaha menentang kempen anti-minyak sawit yang dipelopori oleh Persatuan Kacangsoya Amerika Syarikat semenjak tahun 1987. Sentiman negatif di kalangan para pengguna di Amerika Syarikat terhadap minyak sawit telah berkurangan. Baru-baru ini pula, pihak "Food and Drug Administration" (FDA), Amerika Syarikat telah menerbitkan peraturan-peraturan baru mengenai penggunaan label-label yang mengandungi dakwaan yang tidak berasas atau mengelirukan seperti menyebut "no palm oil" kepada barangan makanan. Pihak FDA telah memberikan tempoh selama 6 bulan sebelum peraturan tersebut dikuatkuasakan.

Walaupun Persatuan Kacangsoya Amerika Syarikat telah memberhentikan kempen anti-minyak tropika, kita masih giat berusaha untuk mengatasi kesan buruk yang timbul akibat dari kempen tersebut. Di samping itu penemuan saintifik yang telah didapati dari beberapa kajian pemakanan yang telah dijalankan di Amerika Syarikat dan berbagai tempat di dunia, kita telah dapat menegakkan semula dan memperbaiki imej minyak sawit Malaysia sebagai minyak yang sihat dan berkhasiat.

PARLIMEN—TERNAKAN DI TAMAN RUSA

33. Tuan Haji Ghazali bin Haji Embong minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) adakah Kerajaan bercadang menswastakan setengah daripada tanggungjawab Parlimen, seperti urusan tanaman kepada ternakan supaya ianya menambahkan lagi faedah kepada orang ramai dan menjimatkan peruntukan Parlimen; dan
- (b) berapa luas kawasan Zoo ternakan taman rusa di kawasan Parlimen dan sehingga sekarang berapa ekorkah rusa yang masih hidup dan berapakah yang telah mati selama ini, semenjak taman rusa diwujudkan di kawasan Parlimen.

Dato' Raja Ariffin bin Raja Sulaiman: Bagi menjawab soalan berhubung dengan pemeliharaan dan penyenggaraan haiwan di Parlimen yang dibangkitkan oleh Tuan Haji Ghazali bin Haji Embong, sukalah saya menyatakan iaitu:

- (a) buat masa ini Parlimen belum ada cadangan untuk menyerahkan urusan menyenggara haiwan di Parlimen kepada pihak swasta. Namun begitu tidak dinafikan kemungkinan adanya syarikat-

syarikat yang bersedia untuk menjadi 'bapa angkat' kepada haiwan-haiwan berkenaan seperti mana yang diamalkan oleh Zoo Negara.

Walau bagaimanapun, sebelum ia dilaksanakan, pandangan daripada beberapa pihak tertentu khasnya dari sudut keselamatan dan kesesuaiannya dengan dasar Kerajaan perlulah ditinjau terlebih dahulu.

- (b) dimaklumkan bahawa keluasan padang legar/ragut bagi rusa di Parlimen adalah lebih kurang 10.5 ekar ini merupakan 1/4 daripada keluasan kompleks Parlimen. Bilangan rusa yang hidup pada hari ini ialah 19 ekor dan yang mati sejak tahun 1983 ialah 11 ekor.

GADIS MALAYSIA MENJADI PELACUR DI HONG KONG—LANGKAH MENCEGAH

34. Datuk David Yeoh Eng Hock minta Menteri Dalam Negeri menyatakan apakah langkah-langkah mencegah yang akan diambil oleh Kerajaan mengesan limpahan gadis-gadis Malaysia yang bekerja sebagai pelacur di Hong Kong dan negara-negara lain.

Setiausaha Parlimen Kementerian Dalam Negeri (Tuan Ong Ka Ting): Amatlat sukar bagi Kementerian ini mengambil apa-apa langkah terhadap gadis-gadis Malaysia yang melacur diri di Hong Kong dan negara-negara lain kerana mereka tidak menyatakan hasrat sebenar mereka melawat negara asing. Walau bagaimanapun, sesiapa yang dilaporkan terlibat dengan kegiatan tersebut, pasportnya akan ditahan selama 3 tahun.

BUMIPUTRA DALAM BIDANG PERNIAGAAN—PELUANG KEJAYAAN

35. Tuan Haji Abdul Salam bin Awang minta Perdana Menteri menyatakan masyarakat Melayu perlu digalakkan untuk menceburi dalam lapangan perniagaan. Sehingga hari ini tidak ramai lagi di kalangan mereka yang melibatkan diri dalam lapangan ini. Dengan demikian, ekonomi orang Melayu sangatlah mundur. Sedangkan pihak Kerajaan bersungguh-sungguh membuka berbagai-bagai peluang untuk menjayakan perniagaan mereka itu. Setakat hari ini berapa ramaikah Bumiputera yang berjaya dalam perniagaan-perniagaan berikut:

- (a) Bahagian Kontraktor;
- (b) Bahagian Pemasaran;
- (c) Bahagian Pembuatan;
- (d) Bahagian Perkilangan;
- (e) Bahagian Profesional; dan
- (f) Bahagian import dan eksport dan lain-lain lagi.

Berikan bilangan peniaga-peniaga yang berjaya dalam lapangan tersebut dan nyatakan sebab-sebab ramai yang terkandas. Apakah program Kerajaan untuk menjayakan Bumiputera.

Dato' Raja Ariffin bin Raja Sulaiman: Kesungguhan Kerajaan untuk menggalakkan masyarakat Melayu dan lain-lain golongan Bumiputera menceburi lapangan perniagaan tidak perlu diragui lagi. Justeru itu, pembangunan Masyarakat Perdagangan dan Perindustrian Bumiputera (MPPB) telah dijadikan teras utama di bawah Dasar Pembangunan Nasional (DPN) serta diberi tumpuan khusus semasa Kongres Ekonomi Bumiputera Ketiga (KEB3) awal tahun ini.

Pengalaman di bawah DEB menunjukkan bahawa pencapaian orang Melayu dan Bumiputera lain dalam

bidang perniagaan sangat terhad. Ini jelas dari berbagai perangkaan yang telah dapat dikumpul yang sebahagiannya sudah pun dikemukakan dalam dokumen Rangka Rancangan Jangka Panjang Kedua (RRJP2). Dokumen tersebut juga sudah menggariskan punca-punca utama yang menyebabkan kegagalan masyarakat peniaga Bumiputera. Ahli Yang Berhormat bolehlah merujuk kepada dokumen tersebut, khususnya Bab 1 dan Bab IV (Petikan perenggan yang berkenaan disertakan di sini sebagai maklumat tambahan. Jika perlu Yang Berhormat Menteri bolehlah membacakan beberapa maklumat yang berkenaan).

Ahli Yang Berhormat sebenarnya ingin tahu berapa ramaikah pengusaha Bumiputera telah berjaya dalam berbagai bidang. Dalam hal ini, saya ingin tegaskan lagi bahawa maksud berjaya atau tidak itu sendiri perlu diperjelaskan. Dalam konteks pembangunan MPPB masa kini, Kerajaan menetapkan bahawa matlamat kejayaan yang diharapkan dari pengusaha-pengusaha dan peniaga Bumiputera bukanlah setakat memiliki sesuatu organisasi atau bentuk perniagaan sahaja, tetapi yang lebih penting ialah penglibatan mereka secara langsung dalam urusan perniagaan seharian, terutama dari segi pengurusan, pengeluaran, pemasaran dan penghayatan nilai-nilai risiko serta budaya niaga yang positif.

Selaras dengan penekanan ini, di bawah RM6 Kerajaan sudahpun menyusun berbagai program untuk menentukan supaya Bumiputera benar-benar berjaya. Antara program-program yang utama ialah:

- (i) Menubuhkan sebuah organisasi khusus untuk pembangunan usahawan Bumiputera iaitu Perbadanan Usahawan Nasional Berhad (PUNB) di bawah Yayasan Pelaburan Bumiputera (YPB);
- (ii) Mengukuhkan semua pendekatan dan kriteria yang sedia ada di berbagai agensi, khasnya agensi-

agensi amanah seperti MARA, Bank Pembangunan dan Perbadanan-perbadanan Kemajuan Ekonomi Negeri, supaya menjadi lebih selektif dan peka kepada matlamat kejayaan jangka panjang;

- (iii) Menggalakan sektor swasta, khususnya sektor kewangan, juga memberi sumbangan yang lebih bermakna bagi mewujudkan usahawan-usahawan Bumiputera yang berdayasaing;
- (iv) Memperkemaskan sistem pelaksanaan di pihak Kerajaan sendiri dengan memperkukuhkan lagi peranan Unit Penyelarasan Pelaksanaan untuk bertindak sebagai unit pusat MPPB; dan
- (v) Yang paling penting, memperluaskan berbagai kemudahan latihan, khususnya dengan memberi tumpuan kepada sikap dan nilai-nilai yang boleh menentukan kejayaan seseorang pengusaha sendiri.

SAHAM SYARIKAT-SYARIKAT AWAM

36. Tuan Rahim bin Baba minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) berapakah jumlah saham Syarikat Tenaga Nasional Berhad (TNB), Kelang Container Terminal (KCT) dan MIDF yang telah diberikan kepada Koperasi; dan
- (b) adakah Kerajaan bercadang membuat peraturan sekurang-kurangnya 30% dari saham-saham syarikat awam yang hendak disenaraikan diperuntukkan kepada Koperasi-koperasi.

Tuan Mustapa bin Mohamed:

- (a) Sebanyak 8,490,000 unit saham Tenaga Nasional Berhad, 950,000 unit saham Kelang Container

Terminal dan 2,425,000 unit saham Malaysian Industrial Development Finance telah diagihkan oleh Kementerian Kewangan kepada Koperasi-koperasi di bawah peruntukan saham khas kepada pelabur-pelabur Bumiputera yang diluluskan oleh Kementerian Kewangan.

- (b) Buat masa ini, Kerajaan tidak bercadang untuk menetapkan 30% daripada jumlah saham syarikat awam yang hendak disenaraikan diperuntukkan kepada Koperasi-koperasi. Mengikut amalan sekarang, pengagihan saham kepada pelabur-pelabur Bumiputera termasuk Koperasi-koperasi dan syarikat-syarikat Bumiputera adalah dibuat mengikut kedudukan sesuatu kes itu sendiri atau dengan izin secara "case by case basis".

KEPULAUAN SPRATLY— PENGLIBATAN AMERIKA SYARIKAT

37. Tuan K. Munisamy minta Menteri Luar Negeri menyatakan perkembangan terbaru dalam isu Kepulauan Spratly di mana Amerika Syarikat tidak akan membabitkan diri ataupun menyebelahi mana-mana negara dalam isu tuntutan kepulauan tersebut.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Negara-negara yang menuntut wilayah di Laut China Selatan masih mengekalkan tuntutan masing-masing.

Bagi Malaysia, kita terus mengekalkan kedaulatan kita ke atas Wilayah Malaysia. Namun demikian, Malaysia telah menyatakan kesediaannya menyelesaikan apa-apa perselisihan berkaitan dengan kawasan maritim yang bertindih secara aman iaitu melalui rundingan.

Sebagai usaha untuk mengelakkan tercetusnya konflik di kalangan negara-negara terlibat dan sebagai usaha untuk mencari penyelesaian secara aman melalui rundingan, ASEAN telah meluluskan Deklarasi mengenai Laut China Selatan semasa Persidangan Menteri-Menteri Luar ASEAN di Manila pada bulan Julai, 1992. Antara prinsip-prinsip yang diketengahkan termasuk seruan ke atas negara-negara terlibat supaya tidak menggunakan kekerasan untuk mengukuhkan tuntutan masing-masing atau mengambil apa-apa tindakan yang boleh mengeruhkan suasana rundingan.

Selain daripada negara-negara ASEAN yang berkenaan, negara-negara lain yang menuntut wilayah di Laut China Selatan iaitu China dan Vietnam juga telah menyatakan hasrat mereka untuk menyelesaikan apa-apa perselisihan secara aman iaitu melalui rundingan.

Pendirian Amerika Syarikat tidak membabitkan diri ataupun menyebelahi mana-mana pihak dalam isu ini adalah satu pendirian yang wajar.

AIDS—USAHA MENGESAN DAN MENCEGAH

38. Tuan V. K. Sellapan minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (a) adakah Kementerian berhasrat membuat pemeriksaan kepada semua rakyat secara besar-besaran untuk mengesan penyakit AIDS kerana rebakan penyakit AIDS sudah menjadi sangat merbahaya dan telah menjadi masalah utama negara ini; dan
- (b) adakah cadangan Kementerian mewajibkan bakal-bakal pengantin menjalani pemeriksaan AIDS sebelum mereka mendaftar perkahwinan. Jika tidak, mengapa.

Dato' Mohamed Farid bin Ariffin:

- (a) Kementerian tidak berhasrat untuk membuat pemeriksaan kepada semua rakyat secara besar-besaran untuk mengesan penyakit AIDS. Langkah ini tidak perlu, bahkan, sekiranya dilaksanakan akan memakan belanja yang begitu besar walhal ianya adalah tidak kos-efektif. Hanya mereka yang berisiko sahaja yang perlu menjalani ujian saringan untuk HIV.
- (b) Kementerian tidak bercadang untuk mewajibkan bakal-bakal pengantin menjalani pemeriksaan untuk AIDS sebaliknya menggalakkan mereka yang berisiko untuk menjalani ujian dan disusuli dengan kaunselling. Langkah ini adalah kos-efektif dan dapat menghindarkan terjadinya stigma terhadap mereka yang dijangkiti HIV.

JUMLAH PELABUR ASING

39. Datuk Ng Peng Hay minta Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri menyatakan jumlah pelaburan asing dari Januari hingga Oktober tahun ini yang telah beroperasi sama ada kecil, sederhana dan besar. Nyatakan negara-negara yang banyak pelaburannya. Jelaskan sama ada merosot atau meningkat dalam masa yang sama tahun lalu.

Datuk S.S. Subramaniam: Dalam tempoh Januari–Oktober, 1992 sebanyak 387 projek perkilangan dengan jumlah pelaburan sebanyak RM17,128 juta yang mempunyai penyertaan asing telah diluluskan di bawah Akta Penyelarasan Perindustrian 1975. Angka tersebut tidak termasuk projek-projek industri kecil dan sederhana yang tidak perlu mendapatkan lesen pengilang di bawah Akta Penyelarasan Perindustrian 1975 tersebut.

Walau bagaimanapun, Kementerian ini hanya mempunyai rekod industri kecil dan sederhana yang telah diberikan galakan di bawah Akta Penggalakan Pelaburan 1986. Dalam tempoh Januari–Oktober, 1992, sejumlah 40 projek pengilangan industri kecil dan 59 projek industri sederhana yang telah diberi galakan melibatkan pelaburan asing. Jumlah modal pelaburan yang dicadangkan dari industri kecil ialah RM9.8 juta manakala RM163.7 juta lagi bagi industri sederhana.

Berbanding dengan tempoh yang sama dalam tahun 1991, projek yang diluluskan di bawah Akta Penyelarasan Perindustrian 1975 dalam tahun 1992 telah meningkat dengan kadar 26.3% daripada RM13,559.9 juta ke RM17,128 juta.

Bagi industri yang telah diluluskan di bawah Akta Penyelarasan Perindustrian 1975, jumlah pelaburan asing terbesar yang telah diluluskan dalam tempoh Januari–Oktober, 1992 ialah dari negara-negara Perancis (RM4,064.9 juta), Amerika Syarikat (RM3,257.6 juta), Jepun (RM2,391.9 juta), Australia (RM2,108.7 juta), Taiwan (RM1,417.9 juta) dan United Kingdom (RM1,277.7 juta). Jumlah modal pelaburan yang dicadangkan dari negara-negara tersebut melebihi 80% daripada jumlah modal pelaburan asing yang dicadangkan bagi tempoh tersebut. Bagi industri kecil dan sederhana yang diluluskan galakan dan yang melibatkan pelaburan asing, pelaburan terbesar bagi tempoh Januari–Oktober, 1992 datangnya dari negara-negara Taiwan (RM19.4 juta), Amerika Syarikat (RM14.76 juta), Singapura (RM12.13 juta), Korea (RM5.4 juta), Hong Kong (RM5.3 juta), Jepun (RM2.8 juta) dan United Kingdom (RM2.6 juta).

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, angka-angka yang dihuraikan di atas adalah jumlah projek pengilangan yang telah diluluskan. Berdasarkan pengalaman yang lepas, untuk tempoh 5 tahun dari 1987 hingga 1991 lebih 90%

projek-projek pengilangan yang diluluskan telah dilaksanakan. Dengan yang demikian adalah dianggarkan projek-projek yang diluluskan dalam tahun 1992, 90% daripadanya akan dilaksanakan dalam tempoh 5 tahun yang akan datang.

ARTIS TIDAK BERMORAL— TINDAKAN

40. Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah minta Menteri Dalam Negeri menyatakan sudahkah diambil tindakan dan apakah bentuk tindakan yang dikenakan oleh Kementerian ini terhadap artis-artis yang tidak bermoral seperti berbogel yang didedahkan oleh media cetak baru-baru ini.

Tuan Ong Ka Ting: Kerajaan memandang berat tentang moral dan disiplin yang berkaitan dengan industri kesenian muzik dan perfileman. Kerajaan terpaksa memberhentikan siaran rancangan-rancangan melalui radio dan tv yang menyiarkan artis-artis yang berkelakuan tidak senonoh atau melanggar peraturan-peraturan yang disediakan oleh Kerajaan melalui kod etika penyiaran.

RAKYAT MALAYSIA YANG MENJADI PENDATANG HARAM DI LUAR NEGARA

41. Puan Hajah Rosnah binti Haji Mohd. Salleh minta Menteri Luar Negeri menyatakan berapa ramaikah rakyat Malaysia yang didapati menjadi pendatang haram di luar Malaysia, terutama di Jepun, Taiwan, Australia, Kanada, Amerika Syarikat dan Great Britain.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi:

- (i) Rakyat Malaysia di Jepun—saya suka memaklumkan kepada Dewan yang mulia ini bahawa mengikut laporan dari Kedutaan Besar Malaysia di Tokyo, jumlah rakyat Malaysia yang bekerja di Jepun

sehingga bulan Mei, 1992 adalah seramai 38,866 orang. Daripada jumlah tersebut seramai 337 orang bekerja secara sah di sektor kejuruteraan, institusi kewangan, penjualan, operator pengeluaran dan pekerjaan am. Sementara 38,529 orang lagi tinggal secara haram dan kebanyakannya bekerja di sektor pembinaan dan perkilangan. Jumlah rakyat Malaysia yang tinggal secara haram di Jepun semakin bertambah dari tahun ke setahun. Dalam tahun 1992, jumlah meningkat kepada 14,413 orang jika dibandingkan dengan 7,550 orang dalam tahun 1990.

- (ii) Rakyat Malaysia di Taiwan—Mengikut Biro Masuk dan Keluar Taiwan (Entry and Exit Bureau Republic of China) pada masa ini, jumlah rakyat Malaysia yang berada di Taiwan adalah seramai 10,976 orang. Daripada jumlah tersebut seramai 6,299 orang mempunyai Residen Visa (tempoh laku visa ialah selama satu tahun) dan 4,677 orang lagi mempunyai Visa Sementara (tempoh sah laku visa ialah selama 2 bulan).

Bagi golongan Residen Visa, dianggarkan lebih 50% daripada golongan ini bekerja secara sah di Taiwan dan bakinya terdiri daripada mereka yang telah berkahwin dengan orang tempatan dan menjadi tanggungjawab orang tempatan berkenaan.

Manakala bagi golongan yang memiliki Visa Sementara pula, didapati seramai 3,013 orang dari mereka telah tinggal lebih daripada tempoh yang dibenarkan (overstay). Kebanyakan mereka ini adalah bekerja secara haram di Taiwan (jumlahnya dianggarkan lebih daripada 70%).

- (iii) Rakyat Malaysia di Australia—mengikut perangkaan Pejabat Pesuruhjaya Tinggi Malaysia di Australia, jumlah rakyat Malaysia yang melawat Australia makin menurun. Pada tahun 1991, ianya berjumlah seramai 39,667 orang berbanding dengan tahun 1990 seramai 41,147 orang dan tahun 1989 seramai 43,071 orang

Dari jumlah tersebut didapati rakyat Malaysia yang telah tinggal lebih daripada tempoh yang dibenarkan dan menjadi pendatang haram ialah seramai 3,603 orang pada tahun 1991, 9,258 orang pada tahun 1990 dan 3,280 orang pada tahun 1989. Kebanyakan mereka adalah bekerja sebagai buruh kasar dan pelayan di restoran-restoran.

- (iv) Rakyat Malaysia di Kanada—mengikut rekod Suruhanjaya Tinggi Malaysia di Kanada, jumlah rakyat Malaysia yang berada di Kanada semenjak tahun 1987 hingga 1992 adalah sebanyak 24,002 orang. Dari jumlah ini, 5,686 orang adalah terdiri dari mereka yang diberi kebenaran bekerja di Kanada. Selain daripada itu terdapat juga seramai 8,206 orang rakyat Malaysia yang menjadi penduduk tetap Kanada. Di dalam masa yang sama Suruhanjaya Tinggi Malaysia di Kanada memaklumkan bahawa jumlah pendatang haram di Kanada sejak tahun 1987 sehingga akhir tahun 1992 ialah sebanyak 755 orang.

Rakyat Malaysia di Amerika Syarikat—Dari maklumat dan rekod yang diperolehi dari Kedutaan Besar Malaysia di Washington dan Konsulat Jeneral Malaysia di New York, angka sebenar rakyat Malaysia yang menjadi pendatang haram di Amerika Syarikat tidak dapat dipastikan dengan tepat.

Sepanjang tahun 1992, Kedutaan Besar Malaysia di Washington telah berjaya mengesan seramai 101 orang rakyat Malaysia yang tinggal lebih masa manakala Konsulat Jeneral Malaysia di New York memberikan anggaran bahawa 99% daripada sejumlah 4,614 rakyat Malaysia yang mendaftarkan diri dengan Konsulat menetap di Amerika tanpa izin. Jenis-jenis pekerjaan yang diceburi oleh mereka bergantung kepada kelulusan akademik masing-masing di mana kebanyakan mereka bekerja sebagai pembantu rumah, pelayan, tukang masak, pemandu teksi dan buruh kasar.

Rakyat Malaysia di Great Britain—Mengikut rekod yang terdapat di Pejabat Pesuruhjaya Tinggi Malaysia di London, jumlah rakyat Malaysia yang melawat Great Britain ialah seramai 82,300 orang bagi tahun 1991 dan 11,300 orang bagi suku tahun pertama 1992. Pejabat Pesuruhjaya Tinggi di London tidak ada rekod mengenai bilangan rakyat Malaysia yang menjadi pendatang haram. Lazimnya pelawat Malaysia yang dicurigai akan disekat dan diusir keluar. Dalam hal ini seramai 798 orang telah disekat dan diusir keluar dalam tahun 1991 dan seramai 70 orang dalam suku tahun 1992.

KEMALANGAN DI SEKTOR INDUSTRI— LANGKAH BERJAGA

42. Puan Hajah Asmah binti Haji Ismail minta Menteri Sumber Manusia menyatakan:

- (a) adakah pihak Kementerian sedar iaitu kadar kemalangan dan kematian di sektor industri sedang meningkat pada kadar 15%

setahun, dan bahayanya mendatangkan kerugian kira-kira RM4 bilion setahun; dan

- (b) jika ia, apakah langkah-langkah yang telah diambil untuk berjaga-jaga supaya kemalangan industri ini tidak berlaku kerana cuai, salah teknik dan sebagainya.

Dato' M. Mahalingam:

- (a) Bilangan kematian dan kecederaan pekerja akibat kemalangan industri benar bertambah sejak beberapa tahun lepas. Bilangan ini bertambah disebabkan oleh peningkatan pesat bilangan pekerja di sektor industri dari setahun ke setahun. Walau bagaimanapun, dengan penguatkuasaan Akta Kilang dan Jentera, 1967, nisbah kemalangan bagi setiap 1,000 orang pekerja dapat dikawal sebagaimana perangkaan di bawah bagi tempoh 3 tahun yang lepas.

<i>Tahun</i>	<i>Bil. Kematian</i>	<i>Bil. Pekerja</i>	<i>Bil. Kemalangan Tiap-tiap 1,000 orang pekerja</i>
1989	107,479	4,157,430	25.85
1990	121,104	4,578,943	26.44
1991	124,898	5,097,794	24.60

Dari jadual di atas, bilangan kemalangan bagi tiap-tiap 1,000 pekerja ialah dalam lingkungan 25 sejak tiga tahun yang lalu.

- (b) Untuk mengawal kemalangan di kilang-kilang, Jabatan Kilang dan Jentera di Kementerian Sumber Manusia menjalankan penguatkuasaan seperti penyemakan rekabentuk jentera-jentera yang merbahaya, pengawasan semasa pembinaan dan menjalankan pemeriksaan berjadual. Pada masa yang sama pihak Jabatan Kilang dan Jentera telah membuat pemeriksaan tambahan dan mengejut dan juga menjalankan

aktiviti latihan. Bagi tempoh tahun 1991 sehingga Julai tahun ini sebanyak 76,301 pemeriksaan berjadual dan sebanyak 5,829 pemeriksaan tambahan dan mengejut telah dilakukan.

Pada tempoh yang sama sebanyak 46 kursus latihan yang dihadiri oleh 1,266 orang peserta telah dijalankan. Peserta-peserta kursus latihan ini adalah terdiri dari pihak pengurusan, penyelia dan pekerja. Aktiviti pencegahan kemalangan akan dipertingkatkan apabila institut keselamatan dan kesihatan pekerjaan yang telah ditubuhkan berfungsi dengan sepenuhnya. Antara aktiviti-aktiviti institut keselamatan dan keselamatan pekerjaan ialah memberi latihan, memberi perkhidmatan teknikal kepada industri, menyebarkan maklumat dan menjalankan penyelidikan dalam bidang keselamatan kesihatan pekerja.

Kementerian Sumber Manusia akan juga mengadakan satu Akta Keselamatan dan Kesihatan yang baru untuk mengawal keselamatan di semua sektor ekonomi.

PASAR TANI—SAMBUTAN DARI SEMUA KAUM

43. Dato' Haji Azumu bin Tak minta Menteri Pertanian menyatakan dengan kemajuan dan sambutan yang begitu baik oleh semua kaum terhadap Pasar Tani, apakah rancangan-rancangan Kerajaan untuk memperbaiki kemudahan-kemudahan terhadap pasar itu dari segi keselesaan penjual dan pembeli.

Dato' S. Subramaniam: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, konsep pasar tani yang ada sekarang adalah bertujuan untuk menggalakkan penyertaan petani memasarkan hasil-hasil pertanian mereka sendiri secara sambilan sahaja.

Kerana itu lokasi yang dipilih adalah sementara, dan kemudahan yang disediakan adalah berupa kemudahan yang dianggap asas sahaja iaitu seperti payung dan meja mudahalih. Suasana yang wujud di pasar tani adalah seperti di pasar minggu di kampung-kampung dan ini digemari oleh orang-orang di bandar. Lagipun daya penarik pasar tani bukanlah dari segi keselesaan seperti di pasar raya, tetapi hasil yang segar, harga yang murah dan kemesraan "kampung".

PERATURAN KAWALAN TEMBAKAU— PENGUATKUASAAN

44. Tuan Abdul Rashid bin Ismail minta Menteri Kesihatan menyatakan apakah Kementerian bercadang untuk melaksanakan terus Peraturan Kawalan Tembakau yang dijangka berkuatkuasa tahun depan berikutan Persatuan Pengeluar rokok mengedar buku kecil kepada Menteri, Timbalan Menteri dan mereka yang berpengaruh dalam usaha menghalang Kementerian Kesihatan melaksanakan Peraturan Kawalan Tembakau yang dijangka berkuatkuasa tahun depan.

Dato' Mohamed Farid bin Arifin: Untuk makluman Yang Berhormat, merokok mengakibatkan kesan yang amat buruk kepada kesihatan serta kesejahteraan rakyat dan ini seterusnya boleh menjejaskan pembangunan negara. Demi kepentingan semua, terutamanya golongan generasi muda, maka Kementerian ini akan meneruskan usaha melaksanakan Peraturan Kawalan Tembakau seperti yang telah dijadualkan.

KWSP—AMBILAN DARIPADA GANJARAN

45. Tuan Haji Saidin bin Mohamad minta Menteri Pembangunan Luar Bandar menyatakan adakah Kerajaan bercadang hendak membayar balik wang caruman

Majikan kepada KWSP yang diambil daripada ganjaran 17½% Penyelia-penyelia Kemajuan Masyarakat bagi mereka yang berkhidmat sebelum tahun 1992.

Tuan Mohd. Yassin bin Kamari: Bayaran caruman kepada Penyelia Kemajuan Masyarakat dinyatakan di bawah Fasal 6(3) Perjanjian Penyelia-penyelia Kemajuan Masyarakat iaitu:

"Tujuan belas setengah peratus (17½%) daripada gaji terakhir diterima bagi tiap-tiap bulan genap perkhidmatan, termasuk cuti yang diluluskan, ditolak caruman bahagian Kerajaan kepada Kumpulan Wang Simpanan Pekerja serta faedah-faedah ke atasnya dengan syarat pegawai menyempurnakan perkhidmatan kontrak ini dengan memuaskan. Pegawai adalah bertanggungjawab membayar sendiri cukai pendapatan yang dikenakan kepadanya".

Asas yang digunakan dalam pengiraan ganjaran kepada Penyelia Kemajuan Masyarakat iaitu ditolak caruman bahagian Kerajaan kepada Kumpulan Wang Simpanan Pekerja sejajar dengan kontrak-kontrak awam yang digunakan oleh Suruhanjaya Perkhidmatan Awam dan pihak berkuasa melantik yang lain. Oleh itu tidak timbul masalah pembayaran balik wang caruman majikan kepada KWSP yang diambil daripada Ganjaran 17½% itu.

BILANGAN PENGHISAP ROKOK

46. Jen. (B) Tan Sri Dato' Mohd. Ghazali bin Mohd. Seth minta Menteri Kesihatan menyatakan berapakah anggaran bilangan penghisap rokok di negara ini, dalam perkiraan "Adults" dan di bawah, lelaki mahupun perempuan. Seterusnya berapakah dalam anggaran angka itu datangnya dari (boleh dikatakan) yang "mampu" dan 'tidak mampu' membeli di atas kenaikan harga rokok sekarang.

Dato' Mohamed Farid bin Arifin:

Untuk makluman Yang Berhormat, menurut satu kajiselidik "The National Health And Morbidity Survey" yang dijalankan pada 1987, terdapat seramai 41% dari lelaki dewasa (berumur 15 tahun ke atas) dan 4% wanita dewasa, adalah perokok. Ini dianggarkan seramai 2 juta orang semuanya. Dari jumlah ini, kadar merokok yang paling tinggi adalah di kalangan mereka yang berpendapatan rendah. Kajiselidik berasingan yang dibuat untuk murid sekolah menengah pula, mendapati bahawa seramai 26.9% pelajar lelaki dan 1.4% pelajar perempuan adalah perokok. Sejak harga rokok dinaikkan pada belanjawan yang baru lalu, Kementerian Kesihatan belum lagi menjalankan kajiselidiki bagi mendapatkan kesan bagi langkah itu terhadap bilangan perokok.

**LABUAN SEBAGAI
PELABUHAN BEBAS CUKAI—
PERKEMBANGAN PERTUBUHAN**

47. Tuan Haji Ghazali bin Haji Embong minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) semenjak Labuan dijadikan pusat pertumbuhan pelabuhan asing bebas cukai, bagaimanakah keadaan perkembangan pertumbuhan pelabuhan asing di Labuan dari tahun 1989 hingga 1992,
- (b) apakah cadangan Kerajaan bagi mewujudkan lagi dari segi persaingannya dengan Pelabuhan lain di Semenanjung dan Singapura; dan
- (c) adakah Pelabuhan Labuan diletak di bawah Wilayah Persekutuan Labuan, Kuala Lumpur dan adakah Kerajaan bercadang mewujudkan pentadbiran pendidikan dan persekolahan di bawah Pengarah Pendidikan Labuan sendiri atau di seluruh pengawasan pentadbiran Wilayah Persekutuan, Kuala Lumpur.

Tuan Mustapa bin Mohamed:

(a) Wilayah Persekutuan Labuan telah dijadikan sebagai Pusat Kewangan Luar Pesisir Antarabangsa "International Offshore Financial Centre (IOFC)" pada 1hb. Oktober, 1990. Tujuan penubuhannya itu ialah untuk menggalakkan aktiviti berikut:

- (i) Operasi bank luar pesisir (offshore banking operation);
- (ii) pengurusan dana dan amanah (trust and fund management);
- (iii) perniagaan insurans luar pesisir dan perniagaan yang berkaitan dengannya (offshore insurance and offshore insurance-related business);
- (iv) Syarikat induk pelaburan luar pesisir (offshore investment holding companies).

Semenjak penubuhannya itu, sebanyak 90 buah syarikat luar pesisir telah mendaftar di Labuan. Kejayaan Labuan sebagai Pusat Kewangan Luar Pesisir Antarabangsa (IOFC) tidak wajar diukur dalam jangka masa yang singkat. Pengalaman negara-negara lain seperti di Caymen Islands menunjukkan ia akan mengambil masa yang lama (melebihi 10 tahun) untuk menjayakannya. Kerajaan berpendapat galakan dan kemudahan yang ditawarkan oleh Labuan sebagai Pusat Kewangan Luar Pesisir Antarabangsa adalah setanding dengan apa yang diberi oleh pusat kewangan luar pesisir yang lain. Oleh yang demikian, Kerajaan akan meningkatkan lagi usaha-usaha promosi bagi mendapatkan lebih banyak lagi syarikat untuk mendaftar sebagai Syarikat Luar Pesisir di Labuan.

- (b) Kerajaan tidak ada cadangan untuk menubuhkan lagi pusat seperti ini di Semenanjung.
- (c) Persoalan mengenai mewujudkan pentadbiran pendidikan persekolahan di Labuan adalah merupakan soal dasar di bawah Kementerian Pendidikan. Pada masa ini, pengurusan pendidikan di Wilayah Persekutuan Labuan adalah di bawah Jabatan Pendidikan Sabah.

MENGAWAL TUMPAHAN MINYAK— LANGKAH/TINDAKAN

48. Tuan Isli bin Haji Siput minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan:

- (a) apakah langkah dan tindakan yang diambil oleh Kementerian dalam mengawal tumpahan minyak oleh kapal-kapal yang menggunakan Selat Melaka jika berlaku lagi di masa-masa akan datang;
- (b) apakah bentuk ganti rugi yang diberikan oleh pihak Kementerian kepada yang terlibat; dan
- (c) apakan bentuk bantahan yang dibuat oleh Kerajaan mengenai cadangan Kapal Jepun Akatsuki Maru yang akan mengangkut "Plutonium" menggunakan Selat Melaka.

Menteri Sains Teknologi dan Alam Sekitar (Datuk Law Hieng Ding): Untuk makluman Ahli Yang berhormat, pertanyaan ini telah dijawab dalam sidang ini bersama-sama dengan pertanyaan dari Yang Berhormat Tuan Haji Zainal bin Md. Deros pada 17hb. Disember, 1992.

PERSATUAN SUKAN YANG BERMASALAH— CAMPURTANGAN KERAJAAN

49. Tuan Haji Dol bin Dolah minta Menteri Belia dan Sukan menyatakan apakah bentuk campurtangan Kementerian

terhadap persatuan-persatuan sukan yang bermasalah dan yang tidak aktif di dalam menyediakan barisan jaguh sukan negara.

Menteri Belia dan Sukan (Dato' Seri Haji Mohd. Najib bin Tuan Haji Abdul Razak): Kementerian Belia dan sukan dari masa ke semasa sentiasa merancang dan mengatur strategi pembangunan sukan negara. Pada awal tahun ini, Kementerian telah meminta semua persatuan-persatuan sukan mengemukakan rancangan pembangunan 8 tahun masing-masing.

Dalam perancangan tersebut, setiap persatuan telah menetapkan tahap pencapaian mereka dalam beberapa kejohanan antarabangsa seperti sukan SEA, Sukan Asia, Sukan Komanwel, Sukan Olimpik dan kejohanan-kejohanan dunia yang lain. Dengan adanya perancangan tersebut, Kementerian akan dapat mengenalpasti dan mengatur strategi dari segi penyediaan infrastruktur kemudahan sukan, skim latihan dan juga bantuan.

Kementerian Belia dan Sukan juga telah meminta supaya Kerajaan-kerajaan Negeri turut membantu dalam pembangunan beberapa jenis sukan terpilih. Ini kerana Kerajaan-kerajaan Negeri mempunyai kemampuan dari segi kemudahan dan kepimpinan dan sepatutnya memberi sumbangan ke arah kemajuan negara.

AKTIVITI DI PELABUHAN SUNGAI MELAKA — PENYEDIAAN KEMUDAHAN

50. Tuan Haji Dol bin Dolah minta Menteri Pengangkutan menyatakan:

- (a) apakah aktiviti yang terdapat di Pelabuhan Sungai Melaka dan adakah Kementerian bertujuan untuk menghidupkan semula aktiviti di pelabuhan itu khusus di dalam urusan dagangan dengan menyediakan kemudahan seperti

sebuah jeti yang sempurna dan dilengkapi dengan pelbagai kemudahan termasuk tempat pemeriksaan Kastam dan Imigresen; dan

- (b) sedarkan pihak Kementerian bahawa walaupun muara sungai tersebut masih cetek dan walaupun ianya telah dikorek tidak lama dahulu tetapi kegiatan feri penumpang dari Melaka ke Dumai (Indonesia) yang menurunkan penumpang dengan menggunakan bot kecil di tengah-tengah laut boleh mendatangkan bahaya; dan
- (c) mengapakah pihak pengusaha feri penumpang sukar untuk mendapatkan kebenaran untuk belayar walaupun perkhidmatan itu dilakukan hampir setiap hari.

Datin Paduka Hajah Zaleha binti Ismail:

- (a) Aktiviti yang masih lagi terdapat di Pelabuhan Sungai Melaka ialah perdagangan pertukaran barang "barter trade" dengan izin, antara Malaysia dengan Indonesia dan pengangkutan feri Melaka-Dumai. Kementerian tidak bertujuan untuk menghidupkan semula aktiviti di Pelabuhan tersebut khususnya di dalam urusan dagangan memandangkan semua aktiviti pemunggaan barang dari atau ke kapal telah dipindahkan ke Jeti Tanjung Beruas dan Jeti ini mempunyai semua kemudahan yang telah disediakan sebagai sebuah pelabuhan. Untuk makluman, Jeti berkenaan akan dipanjangkan supaya beberapa buah kapal dapat dihimpit pada masa yang sama.
- (b) Pihak Kementerian sedar bahawa muara sungai tersebut masih cetek walaupun pengorekan telah dijalankan tidak lama dahulu menyebabkan feri penumpang dari Melaka ke Dumai terpaksa

menurunkan penumpang dengan menggunakan bot kecil di tengah-tengah laut. Kajian demi kajian telah dibuat mengenai masalah yang dihadapi dan Kerajaan Negeri Melaka bercadang membina Jeti dan kompleks kemudahan di Mahkota Melaka, Bandar Hilir yang akan bermula pada tahun hadapan. Dengan adanya kemudahan ini, maka masalah kecekatan air tidak akan timbul lagi.

- (c) Jabatan Laut lebih mementingkan keselamatan penumpang. Sebelum pelepasan dikeluarkan, beberapa tindakan terpaksa dibuat iaitu memastikan Feri berkenaan tidak membawa penumpang yang berlebihan, memastikan feri mempunyai pegawai dan kakitangan yang cukup untuk bertindak dalam semua keadaan dan memastikan feri mempunyai alat keselamatan dalam keadaan baik dan boleh digunakan pada semua waktu sebelum mengharungi Selat Melaka yang paling sibuk. Selain daripada itu juga, proses Jabatan lain seperti Jabatan Kastam dan Imigresen harus diambilkira dalam fungsi atau peranan masing-masing sebelum pelepasan dikeluarkan. Ini semuanya mengambil masa untuk memenuhi kehendak dan peraturan undang-undang negara.

KEKURANGAN PADI UNTUK DIKISAR

51. Tuan Dahalan bin Haji Embun minta Menteri Pertanian menyatakan banyak kilang-kilang beras tidak mencukupi padi untuk dikisar di Kedah, Perlis, Perak dan Selangor serta Rompin (Pahang/Johor). Ini termasuk kilang kepunyaan LPN sendiri. Memandangkan banyak tanah terbiar, mengapakah pihak LPN sendiri tidak mengusahakan "down-stream" untuk menanam padi secara komersial.

Dato' S. Subramaniam: Keperluan bekalan padi kepada kilang-kilang padi di Kedah dan Perlis pada tahun 1992 berkurangan adalah disebabkan pengeluaran padi bagi musim utama 1992 berkurangan oleh kerana keadaan kemarau yang panjang. Pengeluaran padi dan bekalan padi kepada kilang-kilang padi di Perak dan Selangor adalah mencukupi walaupun berlaku kemarau di kawasan tanaman padi.

LPN tidak melaksanakan usaha tanaman padi di kawasan tanah terbiar dan sebagainya oleh kerana tugas-tugas LPN pada keseluruhannya adalah tertumpu kepada aktiviti lepastuai. Untuk makluman Yang Berhormat, Dasar Pertanian Negara menjelang tahun 2000 adalah bermatlamat mengekalkan pengeluaran padi di tahap 65% sara diri beras.

PEMASANGAN LAMPU DI SIANG HARI OLEH PENUNGGANG MOTOSIKAL— SYARAT

52. Tuan Syed Abdul Hamid bin Sagaff minta Menteri Pengangkutan menyatakan sejak Kementeriannya mengenakan syarat kepada penunggang-penunggang motosikal memasang lampu di siang hari, berapa peratus kemalangan di waktu siang dapat dikurangkan.

Datin Paduka Hajah Zaleha binti Ismail: Jumlah motosikal yang terlibat dalam kemalangan jalanraya pada waktu siang dan malam tidak dapat diberi setakat ini kerana penganalisaan data untuk mengasingkan kemalangan pada siang dan malam hari masih dijalankan.

PENGUNAAN PARABOLA TVRO —KEBENARAN

53. Dato' Haji Azman Atar bin Othman minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan dengan lebih meyakinkan tentang dasar (receiving only parabolic

Antenna). Adakah pihak Kerajaan bersedia membenarkan menggunakan parabola TVRO di negara kita dengan melaksanakan penapisan dan syarat-syarat yang sesuai dari segi mendedahkan masyarakat dan rakyat negara ini supaya lebih terbuka terhadap ilmu pengetahuan moden dan pendidikan yang bermanfaat.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pemilihan dan penggunaan alat parabola TVRO seperti yang telah ditetapkan oleh Jemaah Menteri adalah untuk:

- (a) Orang-orang kenamaan seperti Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong, Duli Yang Maha Mulia Raja-raja Melayu, Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri tanpa syarat tetapi hendaklah didaftarkan;
- (b) Badan-badan/Syarikat-syarikat Penyiaran atau Syarikat-syarikat Telekomunikasi dengan bersyarat;
- (c) Perwakilan-perwakilan asing atas dasar timbal balik;
- (d) Syarikat-syarikat pembuat peralatan TVRO untuk tujuan eksport sahaja.

Penetapan syarat dan penapisan bahan penyiaran adalah di bawah tanggungjawab Kementerian Penerangan. Walau bagaimanapun, apabila alat TVRO dipasang untuk menerima isyarat dari satelit, isyarat-isyarat berkenaan tidak melalui saluran RTM, maka penapisan tidak dapat dilakukan kepada siaran-siaran yang diterima.

GANGGUAN BEKALAN ELEKTRIK SELURUH NEGARA — BAYARAN PAMPASAN

54. Tuan Saad bin Haji Man minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan:

- (a) apakah Kerajaan bercadang untuk membayar pampasan kerugian ke atas kerugian yang dialami oleh

industri-industri yang terlibat dengan gangguan bekalan elektrik seluruh negara baru-baru ini; dan

- (b) apakah langkah-langkah yang sedang diambil oleh Tenaga Nasional Berhad (TEN) untuk mempertingkatkan sistem kawalan keselamatan bagi mengurangkan kos gangguan bekalan elektrik seperti ini tidak berulang lagi.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Pertanyaan ini telah pun dijawab bersama-sama dengan pertanyaan daripada Yang Berhormat Tuan Ghazali bin Haji Embong pada 21-12-1992 dan saya tiada apa-apa maklumat lain untuk ditambah.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN 1993

Bacaan Kali Yang Kedua

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang." (21hb. Disember, 1992).

Timbalan Yang di-Pertua: Tuan Tiong Thai King.

3.35ptg.

Tuan Tiong Thai King: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kerana beri peluang untuk turut serta dalam perbahasan Rang Undang-Undang Perbekalan 1993 yang membuat peruntukan bagi mengeluarkan sejumlah wang dari Kumpulanwang Disatukan bagi perbelanjaan untuk perkhidmatan tahun 1993.

Tuan Yang di-Pertua, sukacitalah saya menarik perhatian bahawa ketika perkembangan ekonomi dan politik antarabangsa masih terus terumbang-

ambing di ambang ketidaktentuan dan sedang mengalami transformasi, ekonomi negara terus mencapai, mencatat kadar pertumbuhan yang kukuh dan semakin menunjukkan ketahanan.

Tahun ini ekonomi berkembang pada kadar 8.5% manakala ekonomi dunia hanya pada kadar 1.1% sahaja. Pendapatan per kapita dikira meningkat pada kadar 11.2% kepada RM7,554 daripada paras tahun lalu. Akaun Semasa Imbangan pembayaran negara pun menunjukkan defisit yang berkurangan berbanding dengan defisit pada tahun lalu.

Selain itu, Kerajaan kita dapat meningkatkan infrastruktur asas perkhidmatan kesihatan dan perubatan, pendidikan dan mutu pemakanan, dan usaha Kerajaan itu telah pun berhasil meninggikan mutu hidup rakyat.

Kadar jangka hayat telah meningkat dan kadar kematian bayi berkurangan. Menurut Laporan Yang Berhormat Menteri Kewangan, kadar pengangguran pun berkurangan kepada 4.1% tahun ini. Dan kadar kemiskinan dianggarkan berkurangan kepada 15% berbanding dengan 2.7% pada tahun 1985; kerana pencapaian yang cemerlang tersebut itu, kepujian harus diberi kepada Kerajaan Barisan Nasional di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Dato' Seri Dr. Mahathir.

Walaupun demikian, Kerajaan tidak akan melakukan perubahan-perubahan struktur malahan terus membina ketahanan ekonomi serta mencapai matlamat Wawasan 2020.

Langkah-langkah bagi tujuan itu sepertimana yang diterangkan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan dalam Ucapan Belanjawan beliau adalah sangat dialu-alukan.

Tuan Yang di-Pertua, dalam Ucapan Belanjawan Yang Berhormat Dato' Seri Anwar Ibrahim, Menteri Kewangan

Malaysia yang melegakan hati kita ialah Kerajaan terus mengamalkan strategi Belanjawan berhemat dalam pengurusan jabatan dan agensi Kerajaan.

Yang Berhormat Dato' Seri merayu supaya pihak berkenaan jangan membazir dan memberhentikan amalan boros, berbelanja lebih dari kemampuan.

Rayuan dan peringatan dari Dato' Seri harus diambil berat dan diamlkan oleh pegawai-pegawai, para ketua jabatan dan agensi Kerajaan. Dalam pengurusan kewangan penjimatan juga hendaklah dipraktikkan oleh rakyat kita. Dengan itu, diharap kita semua dapat bersama mengharungi bermacam-macam kesulitan dan cabaran serta melangkah tegas ke arah matlamat Wawasan 2020.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menegur sedikit sebanyak Maksud B. 26 yang mana Kementerian Pendidikan diberi peruntukan pengurusan sebanyak RM7.315 bilion iaitu 33.5% dari jumlah kewangan yang dikeluarkan dari Kumpulanwang Disatukan untuk perkhidmatan bagi tahun 1993. Jumlah wang diperuntukkan untuk Kementerian ini adalah terbesar berbanding dengan peruntukan untuk perkhidmatan Kementerian lain pada tahun 1993.

Ini menunjukkan bahawa Kerajaan kita telah mengambil berat terhadap pembangunan dan penyediaan tenaga manusia yang berilmu pengetahuan, terlatih dan berkemahiran ke arah pencapaian matlamat Wawasan 2020.

Mengenai soal pendidikan, saya telah mengutarakan beberapa masalah dan Usul dalam ucapan saya ketika membahaskan Akta Perbekalan (Tambahan) di Dewan yang mulia ini pada bulan Ogos yang lalu. Antara lain diusulkan supaya sekolah rendah atau menengah, sekolah teknik dan vokasional atau bilik darjah diperbanyakkan atau ditambah setiap tahun untuk menampung murid atau pelajar-pelajar yang semakin bertambah.

Keduanya, mengetatkan pembaharuan kurikulum supaya serasi dengan hasrat kita untuk mencapai matlamat Wawasan 2020.

Ketiga, institusi-institusi pengajian tinggi dan universiti-universiti Kerajaan atau swasta diperbanyakkan atau digalakkan bagi menyediakan lebih banyak tenaga manusia yang berpengetahuan tinggi.

Maka dengan diberi peruntukan sebanyak itu, Kementerian akan dapat melanjutkan program reformasi pendidikan dan pembaharuan kurikulum. Membangun sekolah bantuan terutamanya saya minta bantuan sekolah rendah Cina dapat dibina tambahan yang terbatas kedudukannya, yang mana sekolah rendah Cina bantuan tidak mencukupi untuk menampung murid yang semakin bertambah setiap tahun.

Selain itu, saya juga mengesyorkan supaya Kerajaan dapat memberi modal sepenuhnya bagi projek pembangunan dan bantuan projek tambahan bangunan atau pengkajian bangunan atau kemudahan lain untuk sekolah rendah Cina.

Tuan Yang di-Pertua, dalam Belanjawan 1993, satu hal yang sangat dialu-alukan oleh rakyat Malaysia di Negeri Sarawak adalah sejumlah wang diperuntukkan untuk pembiayaan projek pembinaan universiti baru, yakni UNISMA di Sarawak. Dengan terjadinya UNISMA nanti, saya berharap agar pelajar Sarawak yang berkeelayakan dari segi pencapaian akademik tanpa mengira apa suku kaum atau agama diambil masuk ke universiti sebanyak yang boleh. Bagi tujuan integrasi dan pembaharuan nasional, satu kuota yang tertentu harus ditetapkan bagi pengambilan pelajar dari negeri lain.

Tuan Yang di-Pertua, satu masalah lain yang ingin saya menyentuh adalah peningkatan penguasaan Bahasa Melayu dan bahasa Inggeris.

Pada tahun 1993, peruntukan disediakan untuk meningkatkan penguasaan Bahasa Malaysia dan bahasa Inggeris. Bahasa Malaysia dan bahasa Inggeris adalah alat komunikasi sosial yang penting. Kerajaan harus berusaha sedaya upaya supaya setiap warganegara muda dapat menguasai Bahasa Melayu sebagai Bahasa Kebangsaan dan bahasa rasmi supaya mereka dapat fasih berbahasa Melayu dan menulis dengan cekap dalam bahasa itu. Namun penguasaan bahasa Inggeris pun tidak kurang pentingnya.

Bahasa Inggeris sebagai bahasa antarabangsa memainkan peranan penting untuk komunikasi dalam pertuturan dan surat-menyurat dagang di kalangan rakyat dunia.

Di luar negeri, jika tidak dapat berbahasa Inggeris umpamanya, seorang-dua yang tidak pernah belajar bahasa Inggeris, dia mahu pergi ke mana-mana pun susah. Dia tidak boleh cakap bahasa Inggeris. Bagaimana dia boleh bertanya kepada orang asing. Lebih-lebih lagi, kalau ingin bergaul dengan orang asing. Oleh yang demikian, saya ingin menekankan bahawa Kerajaan hendaklah mengambil guru-guru yang berkelayakan dan boleh dengan penuh tanggungjawab mengajar bahasa Inggeris di sekolah rendah dan menengah. Dan kedua, bahasa Inggeris tidak didedahkan sebagai satu matapelajaran yang diwajibkan. Dengan itu, mutu bahasa itu dapat dipertingkatkan dan penguasaan bahasa dikuatkan. Adalah harapan saya agar kesemua yang saya telah sebutkan dapat diberi pertimbangan yang sewajarnya.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan telah menumpukan banyak kumpulan wang seperti Kumpulan Wang Tabung Pinjaman Pelajaran, Kumpulan Wang Pembangunan Sumber Manusia dan lain-lain. Dalam Belanjawan Tahun 1993, Kumpulan Wang Tabung Pinjaman Pelajaran akan diperuntukkan perbelanjaan sebanyak RM27 juta dan Kerajaan akan menyumbangkan

RM16.3 juta kepada Kumpulan Wang Pembangunan Sumber Manusia. Kini kekurangan bekalan makanan menjadi punca utama inflasi dan demi mengatasi kekurangan itu, Kerajaan akan membentuk satu Tabung Industri Pengeluaran Makanan untuk menyediakan kemudahan kredit baki dan membiayai pengeluaran tanaman dan pengedaran bahan makanan. Dan tabung ini akan mempunyai dana sebanyak RM300 juta. Kumpulan-kumpulan wang tersebut adalah ditubuhkan bagi tujuan tertentu, maka harus dipastikan kemudahan-kemudahan atau bantuan yang diberikan oleh kumpulan wang itu akan berhasil sepertimana yang diharapkan.

Oleh itu, saya berharap agar Kementerian-kementerian berkenaan yang mentadbirkan kumpulan wang itu boleh memberitahu kepada pelajar-pelajar, pemuda-pemudi atau pengeluar-pengeluar sayur, buah-buahan, ternakan dan ikan kecil atau sederhana supaya mereka tahu kepada pihak manakah permohonan untuk mendapat kemudahan itu ditujukan dan syarat-syaratnya. Dan juga Kementerian-kementerian dapat memberitahu Dewan ini bagaimana prestasi dan operasi kumpulan wang di bawah pentadbirannya.

Tuan Yang di-Pertua, rakyat Malaysia bergembira hati kerana Yang Berhormat Menteri Kewangan dalam Belanjawan Tahun 1993 telah mencadangkan pengurangan 10% hingga 30% duti import di atas lebih daripada 600 jenis barangan dan menghapuskan duti import di atas sebahagian lain seperti komponen yang digunakan pengeluaran barangan siap yang tidak berduti. Langkah itu adalah diambil untuk membolehkan rakyat membeli barangan pengguna dengan harga yang lebih murah.

Yang Berhormat Menteri Kewangan juga menegaskan bahawa pengurangan cukai ini adalah untuk pengguna bukannya untuk peniaga yang tamak membuat keuntungan berlebihan. Harga barangan perlu dikurangkan sepadan dengan

pengurangan cukai. Maka saya berharap para peniaga mengingati perkataan beliau dan lakukan atau bertindak sesuai dengan apa yang telah dinyatakan.

Tuan Yang di-Pertua, untuk menggalakkan simpanan yang lebih dan membendung inflasi selain dari kenaikan harga, caruman majikan dan pekerja, saya ingin mengatakan agar Kementerian Kewangan boleh menimbangkan bahawa:

- (a) jumlah potongan pelepasan cukai dinaikkan dari RM5,000 kepada RM8,000; dan
- (b) jumlah potongan atas premium insurans dan caruman Kumpulan Wang Simpanan Pekerja dinaikkan dari RM3,500 kepada RM6,600. Dan demi untuk menyediakan tenaga manusia yang berilmu pengetahuan bagi pencapaian Wawasan 2020, Kerajaan boleh membenarkan dipotong dari pendapatan bercukai sejumlah wang dibelanjakan mengenai penyelenggaraan dan yuran sekolah, jika anak itu belajar dalam Malaysia atau di luar.

Tuan Yang di-Pertua, sekian ucapan saya. Saya mengucapkan sokongan penuh kepada Rang Undang-undang Perbekalan 1993. Terima kasih.

Beberapa Ahli: (Bangun)

Timbalan Yang di-Pertua: Saya hendak beri peluang kepada orang baru. Yang Berhormat Puan Hajah Rahaiah binti Baheran.

3. 58 ptg.

Puan Hajah Rahaiah binti Baheran: Tuan Yang di-Pertua dan Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian, terlebih dahulu saya mengucapkan terima kasih kepada Tuan Yang di-Pertua kerana mengizinkan saya bercakap untuk menyokong Akta Perbekalan 1993 ini. Seterusnya, di dalam ucapan sulung saya ini, saya

mengucapkan terima kasih kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Dato' Seri Dr. Mahathir bin Mohamad dan juga kepada Ketua Wanita UMNO Malaysia, Yang Berhormat Dato' Seri Rafidah Aziz, kerana memberi saya kepercayaan untuk menjadi Ahli Dewan yang tertinggi lagi mulia ini. Insya Allah, saya akan berusaha sedaya upaya untuk berkhidmat untuk negara tercinta ini. Sebagai Ahli baru dalam Dewan ini, saya kira banyak perkara yang harus saya pelajari. Oleh itu, segala bimbingan dan tunjuk-ajar sangat-sangat saya hargakan. Namun demikian, saya ingin juga menyertai perbahasan Belanjawan 1993 yang telah dibentangkan kelmarin.

Saya ingin merakamkan ucapan tahniah dan syabas kepada Yang Berhormat Menteri Kewangan kerana telah berjaya mengemukakan satu anggaran perbelanjaan yang baik, realistik dan pragmatik. Pemansuhan kadar cukai bagi beberapa barangan import dapat melegakan para pengguna yang berpendapatan rendah dan sederhana. Demikian juga, kenaikan kadar cukai bagi barangan mewah, terutamanya rokok yang bukan sahaja akan dapat menambah hasil negara tetapi juga selaras dengan kempen anti-merokok yang sedang dijalankan ini. Malah di ruang Parlimen ini pun ada peribahasa yang canggih: "Ayam berkokok di atas batang, jika merokok, penyakit datang".

Secara keseluruhannya diharapkan Belanjawan yang dibahaskan ini bukan sahaja dapat meringankan bebanan rakyat dalam menghadapi kenaikan sara hidup, malah dapat menyekat inflasi dan memantapkan kadar pertumbuhan ekonomi negara.

Namun demikian, kita berasa kesal kerana terdapat para peniaga yang tidak mematuhi arahan Kerajaan. Jika kadar cukai dinaikkan, mereka dengan serta-merta akan menaikkan harga barangan. Tetapi jika kadar cukai diturunkan, mereka melambat-lambatkan penurunan

harga barangan tersebut. Oleh itu, Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna telah pun membuat tindakan tetapi diharapkan supaya Kementerian bertindak lebih tegas, cepat dan berterusan.

Saya berharap serbuan bukan sahaja dilakukan di pasaraya-pasaraya tetapi juga kedai-kedai kecil di mana sebahagian besar rakyat berpendapatan rendah berbelanja. Perhatian juga harus diberi kepada gerai-gerai yang disinggahi oleh bas-bas ekspres. Sudahlah kebersihannya amat diragukan, mereka juga menindas para penumpang yang tidak ada pilihan dengan harga yang terlalu tinggi. Ini berlaku kerana tuanpunya gerai tersebut di samping mengaut keuntungan yang berlebihan juga terpaksa melayan kehendak pemandu-pemandu bas tadi. Yang menjadi mangsa adalah rakyat yang berpendapatan rendah yang sering menggunakan perkhidmatan bas ekspres ini.

Kementerian juga diharap dapat menjalankan Program Pendidikan Kepenggunaan kepada pengguna-pengguna supaya para pengguna dapat disedarkan tentang peranan mereka bagi membendung inflasi dan tidak boros berbelanja. Mereka umpamanya harus sedar bahawa kuasa membeli ada di tangan mereka dan tidak mudah dipengaruhi oleh taktik jualan murah dan gimik-gimik lain.

Tuan Yang di-Pertua, walaupun keadaan ekonomi negara amat mantap, kadar inflasi dapat dibendung, peluang pekerjaan telah dapat diwujudkan dengan banyaknya tetapi kemiskinan masih juga terdapat di mana-mana, sama ada di bandar ataupun di luar bandar. Di bandar masih ramai penghuni kota yang memenuhi kawasan setingan dengan serba kekurangan. Di kawasan luar bandar pula, masih ramai rakyat yang boleh dikelaskan sebagai rakyat termiskin.

Saya amat bersetuju dengan kenyataan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri baru-baru ini. Katanya, "Tidak seharusnya

ada rakyat yang menganggur atau tidak mempunyai pekerjaan kerana peluang pekerjaan ada di mana-mana terutama di bidang perladangan, pembinaan dan perkilangan". Ini memang benar, dan kerana peluang pekerjaan terutama di bidang perkilangan dan pembinaan banyak terdapat di bandar, maka ramailah pemuda-pemudi dari luar bandar berhijrah ke bandar meneroka kehidupan baru. Dengan hal yang demikian, tinggallah wargatua untuk terus mengerjakan sawah-bendang ataupun menoreh getah dengan tenaga tua dan pemikiran yang pastinya tua juga. Walaupun Kerajaan telah mengadakan beberapa projek untuk memajukan kawasan luar bandar melalui berbagai Jabatan Kerajaan sehinggakan kadangkalanya bertindak, tetapi keberkesananannya masih diragukan.

Sebagai contoh, di satu tempat di Perak, Kerajaan dengan pinjaman Bank Dunia telah mengadakan satu projek pengairan dan saliran bagi membantu petani agar sawah dapat mendatangkan hasil dan tidak terbiar. Tetapi malangnya, sehingga kini setelah siap dibina, didapati hanya 25% sahaja yang diusahakan. Ditekankan bahawa perbelanjaan pengurusan sahaja di projek ini dianggarkan dalam lingkungan RM2,000 sehari. Daripada tinjauan rambang didapati bahawa penduduk setempat iaitu wargatua telah menerima projek ini dengan penerimaan yang agak pasif. Ini berlaku kerana kekurangan sumber manusia yang dinamik dan bertenaga. Anak-anak muda telah berpindah ke kota kerana pendapatan di kampung tidak boleh menjanjikan masa depan yang baik sehinggakan ibu bapa yang telah tua dan selalunya uzur sahaja yang tinggal. Masalah ini harus diatasi segera. Kementerian-kementerian yang berkenaan dengan pembangunan luar bandar hendaklah membuat tindakan sesuai di atas segala perancangan yang telah dirancang agar program yang dirancang itu mencapai tujuan dan matlamat di dalam jangka masa yang ditentukan.

Tuan Yang di-Pertua, saya merasakan bahawa program untuk menggalakkan para usahawan mendirikan kilang-kilang perusahaan di kampung atau di pinggir kampung hendaklah dipertingkatkan supaya penghijrahan pemuda-pemudi dari luar bandar dapat dikurangkan. Di samping daripada mewujudkan peluang pekerjaan bagi orang-orang muda di kampung dan juga memeriahkan kembali penglibatan pemuda di dalam pergerakan pemuda kampung, yang kini dirasakan terhakis, dapat pula mengurangkan masalah sosial di tempat sesak dan setinggian di kota-kota.

Pihak Kementerian Belia dan Sukan pula hendaklah melipatgandakan usaha untuk menggalakkan belia-belia di desa menceburkan diri di bidang perusahaan yang berasaskan pertanian dan lain-lain bahan mentah setempat, termasuk menggalakkan projek agrobased dan echotourism. Semoga menjelang tahun 2020 nanti, kita boleh bermegah dengan petani yang produktif dan inovatif.

Seperkara lagi yang mungkin melambatkan pelaksanaan dasar-dasar Kerajaan adalah sikap di kalangan kita sendiri. Gerak kerja gotong-royong haruslah digalakkan dan diberi perhatian yang lebih kerana jika dipupuk semangat kerja bersama-sama ini, maka nilai hidup orang-orang Melayu di kampung dapat kita kekalkan. Falsafah hidup sandar-menyardar seperti aur dengan tebing patutlah disuburkan kembali.

Untuk mencapai hasrat ini, disarankan semua Kementerian yang terlibat di dalam meningkatkan taraf hidup di luar bandar, memperuntukkan sejumlah wang yang berpatutan di dalam program perubahan sikap ini. Program ini jika boleh bukan sahaja untuk rakyat biasa, malah para pemimpin dan petugas melaksanakan dasar sendiri perlulah mengubah sikap kepada yang lebih positif. Maksud saya, ada banyak perkara yang perlu kita baiki sekiranya kita mahu negara kita maju setaraf dengan negara-negara lain

sebagaimana yang diharapkan oleh Kerajaan untuk menjadikan negara ini negara industri yang terkemuka menjelang tahun 2020 nanti akan tercapai.

Tuan Yang di-Pertua, baru-baru ini saya telah berpeluang melawat Jepun. Saya sungguh kagum dengan sikap dan corak hidup orang-orang Jepun. Barulah saya sedar bahawa mengapa Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita melaungkan slogan "Pandang Ke Timur" dan selalu memberi kita galakan mencontohi negara matahari terbit itu. Dalam tinjauan rawak saya menerusi pemerhatian, perbincangan dan pertemuan dengan orang-orang Jepun terutama di kawasan luar bandar, saya dapati ada beberapa ciri yang menjadikan mereka maju hingga menguasai ekonomi dunia. Yang paling saya kagumi adalah sikap mereka kerana mereka rata-rata mempunyai budaya kerja yang berlandaskan kecemerlangan. Mereka kuat bekerja, berdisiplin diri, pengurus masa yang baik dan mereka juga amat jujur. Seperti yang telah kita maklumkan bahawa orang-orang Jepun adalah satu bangsa yang telah diasuh mempunyai semangat kuat kerja sehinggakan konon ceritanya, para isteri-isteri Jepun akan merasa malu dan terhina jika suami mereka cepat balik dari kerja.

Oleh itu, seruan Ketua Setiausaha Negara, Tan Sri Ahmad Sarji agar pegawai Kerajaan melewatkan masa pulang selama 30 minit itu rasanya amat sesuai. Agar dapat memupuk budaya kerja baru di kalangan kakitangan Kerajaan, semangat demikian juga akan dapat dicontohi oleh rakyat. Di masa yang sama, rakyat patutlah disemaikan dengan semangat disiplin diri yang kental. Rakyat kita kebanyakannya kurang berdisiplin terutama di dalam mematuhi undang-undang.

Sebagai contoh, Malaysia adalah di antara negara yang tertinggi jumlah kematian disebabkan oleh kemalangan jalan raya. Walaupun kempen demi kempen diadakan namun jumlah

kemalangan tidak juga berkurangan. Ini berlaku kerana para pengguna jalan raya tidak berdisiplin. Mereka hanya mematuhi undang-undang bila ada pegawai trafik mengadakan sekatan. Sekiranya setiap anggota masyarakat ada semangat mengawal diri, ada rasa tanggungjawab, bertimbangrasa dan hormat-menghormati, sudah pasti perkara yang tidak diinginkan itu tidak berlaku. Oleh itu, para penguatkuasa undang-undang haruslah menjalankan tugas mereka dengan lebih tegas agar masyarakat kita lebih disiplin.

Kementerian Pendidikan yang telah memainkan peranan besar di dalam mendidik anak bangsa haruslah juga mengutamakan pembentukan disiplin di kalangan murid-murid. Bentuklah aur sebelum rebung. Kalau kanak-kanak telah dapat didisiplinkan dengan baik, satu generasi yang dihormati dan dipandang tinggi akan wujud bukan sahaja pada tahun 2020 malah lebih awal daripadanya. Semoga kita dapat membentuk sikap anak-anak dan masyarakat kita ke arah insan yang bermaruah dan berwibawa tinggi; masyarakat yang berbudi dan penyayang; dan masyarakat yang tidak semata-mata mementingkan diri sendiri.

Masa itu emas. Tetapi malangnya kita tidak mengamalkan slogan tersebut. Masyarakat di negara ini tidak begitu mementingkan masa. Di pusat membeli-belah kita akan bertemu dengan ramai pemuda-pemudi kita yang berkeliaran tanpa tujuan. Malah mengikut laporan akhbar baru-baru ini, terdapat ramai kanak-kanak di bawah umur 18 tahun menghabiskan masa mereka di pusat permainan video. Dalam hal ini pihak Kerajaan haruslah menarik balik lesen para pengusaha yang telah menyalahgunakan hak yang telah diberikan.

Seperti yang telah sama-sama kita ketahui, Jepun adalah sebuah negara yang gerak kerja koperasinya amat maju dan berpengaruh dan maju mundurnya ekonomi mereka adalah bergantung

kepada gerakan koperasi, sama ada koperasi itu kecil atau besar. Saya sempat bertanya kepada beberapa orang pemimpin koperasi, apakah formula atau konsep pegangan mereka bagi mengendalikan sesebuah koperasi. Sesebuah koperasi itu akan maju dan berjaya - kebanyakannya ataupun keseluruhan daripada mereka menjawab dengan cara spontan dan ringkas, dengan hanya menyentuh satu perkataan iaitu "jujur" ataupun dengan izin, honest. Memang benar, bila kita tinjau kembali sebab-sebab mengapa banyak koperasi atau badan korporat yang lingkup di negara kita ini adalah disebabkan ketidakjujuran para pemimpinnya. Malah pada hari ini kita telah berhadapan dengan berbagai isu penyelewengan, seperti pemalsuan kad kredit, pemalsuan sijil saham, pembocoran kertas soalan peperiksaan dan seribu satu macam pemalsuan.

Yang amat memilukan ialah kebanyakan perkara penyelewengan ini dilakukan oleh Pegawai-pegawai Kerajaan berkolar putih, yang berpelajaran dan berpengalaman. Saya berharap agar semua pihak wajarnya mencari jalan bagaimana sikap jujur ini dapat kita semaiakan di kalangan masyarakat kita. Kementerian Undang-undang haruslah menimbangkan hukuman yang tegas dan berat kepada mereka yang tidak amanah agar menjadi peringatan dan pengajaran kepada yang lain.

Tuan Yang di-Pertua, saya telah memberi beberapa contoh mengenai apa yang telah diamalkan oleh orang-orang Jepun. Sebenarnya perkara yang telah saya sebutkan tadi bukanlah satu perkara baru di dalam masyarakat kita, terutamanya pada penganut agama Islam. Islam menggalakkan supaya umatnya bekerja kuat, berdisiplin, menghargai masa dan jujur atau amanah di dalam setiap perkara yang dilakukan, sama ada di dalam amalan batiniah mahupun lahiriah. Tetapi malangnya masyarakat Islam kita hanya melakukan itu di masa tertentu sahaja. Kita

bersembahyang mengikut waktu yang ditentukan, begitu juga kita berbuka puasa tepat pada waktunya, tetapi di dalam amalan seharian perkara ketepatan masa tidak pula dititikberatkan. Di dalam ibadah puasa ini terhimpun semua ciri-ciri kejayaan yang menuntut kita bekerja kuat, mendisiplinkan diri, menepati masa dan amanah. Oleh itu, Jabatan Agama Islam haruslah terus berusaha untuk memainkan peranan yang bermakna ke arah pembangunan negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua, sejak akhir-akhir ini kita sering membaca dan terdengar, malah juga terlihat sendiri bagaimana wanita dan kanak-kanak telah menjadi mangsa kepada sendikit yang tidak bertanggungjawab. Ramai kaum wanita terutamanya yang berasal dari luar bandar telah ditipu dan dianiayai untuk dijadikan pelacur. Kanak-kanak pula selain dari menjadi mangsa dera telah dijadikan alat sebagai peminta-peminta sedekah. Ini menambahkan lagi penyakit sosial yang sedang kita hadapi. Sudahlah gejala penagihan dadah dan penyebaran penyakit AIDS yang sedang cuba dibedung, kini timbul pula gejala mengeksploitasi wanita dan kanak-kanak. Perkara ini patutlah diambil perhatian serius oleh Kementerian Perpaduan berkenaan iaitu Kementerian Perpaduan dan Kebajikan Masyarakat. Kalau gejala ini tidak dibedung, saya bimbang di mana akhirnya nanti masyarakat kita akan menjadi kucar-kacir dan buruk padahnya.

Tuan Yang di-Pertua, berbalik kepada cara hidup orang Jepun yang saya sebutkan tadi, saya ingin berkongsi pengalaman, semoga Kerajaan dapat menimbang gerakan koperasi sebagai salah satu agensi yang dapat mempercepatkan perjalanan ke arah hasrat dan cita-cita Kerajaan. Di Malaysia kita bernasib baik kerana ada tiga agensi Kerajaan yang bertanggungjawab di atas hal pembangunan koperasi iaitu khususnya Jabatan Pembangunan Koperasi, Lembaga Pertubuhan Peladang dan Lembaga Kemajuan Perikanan Negara. Mengikut

kata Yang Mulia Prof. Diraja Ungku Aziz bahawa koperasi bermakna bekerja bersama-sama untuk faedah bersama.

Oleh kerana saya telah melihat satu perkara yang menarik yang berlaku di Jepun, selaras dengan takrif yang diberi oleh cendikiawan kita tadi, maka inginlah saya bercerita sedikit. Kita tahu bahawa di pinggir kota Tokyo ada satu teluk yang dinamakan Yokohama Bay. Sebenarnya Yokohama Bay ini adalah satu teluk yang begitu besar di mana masuk dan keluarnya kapal dan di mana telah berlaku pencemaran air di situ beberapa tahun yang lalu. Tetapi di atas desakan kumpulan nelayan di Yokohama, bahawa mereka mahu Kerajaan bersihkan kembali Yokohama Bay supaya ikan kembali bermain-main di teluk tersebut, di mana di satu masa ikan di situ sudah hapus. Dengan desakan koperasi nelayan tersebut Kerajaan telah mengambil tindakan dan kini Yokohama Bay adalah satu tempat ikan di mana nelayan boleh mencari mata pencarian yang agak lumayan.

Tuan Yang di-Pertua, apabila sudah berlaku penangkapan ikan di Yokohama Bay, koperasi nelayan tadi juga telah bermesyuarat untuk membuat beberapa ketetapan sesama mereka iaitu mereka bermesyuarat bahawa tiap-tiap minggu mereka harus bercuti dua hari. Jadi, nelayan pun dapat bercuti di Tokyo. Dan juga

Datuk Dr. Haji Azman Atar bin Othman: (*Bangun*).

Timbalan Yang di-Pertua: Ya? Minta penjelasan! Puan Hajah diminta duduk dahulu.

Datuk Dr. Haji Azman Atar bin Othman: Oleh kerana Yang Berhormat menyebut di Tokyo tadi, ada atau tidak salah satu teluk di Malaysia ini yang mempunyai bentuk seperti di Tokyo itu. Kalau ada, saya ingin tahu adakah Yang Berhormat bercita-cita untuk menyebarkan

pengalaman itu kepada nelayan-nelayan supaya mereka juga mendapat keuntungan sepertimana orang Jepun itu.

 Timbalan Yang di-Pertua: Untuk membersihkan teluk?

Datuk Dr. Haji Azman Atar bin Othman: Ya, membersihkan teluk.

Puan Hajah Rahaiah binti Baهران: Terima kasih, Yang Berhormat. Sebenarnya apa yang saya cadangkan itu adalah amat molek untuk dipertimbangkan dan kalau ada peluang saya ingin meneruskan - katakan kalau kita berkempen bukan sahaja untuk membersihkan teluk tetapi membiakkan ikan di teluk, jika dikenalpasti.

Timbalan Yang di-Pertua: Sila sambung.

Puan Hajah Rahaiah binti Baهران: Tuan Yang di-Pertua, apabila saya katakan koperasi nelayan tadi telah bermesyuarat dan mereka telahpun menentukan bahawa mereka harus ke laut tiap-tiap hari dengan satu niat atau satu peruntukan bahawa jika sampai ke tahap penangkapan yang tertentu mereka harus meninggalkan laut dan kembali ke pangkalan di mana ditentukan pula oleh koperasi nelayan ini, ahli wanitanya mengambil-alih tugas nelayan tadi. Biasanya ikan tangkapan basah jika dijual harganya sama. Mereka berpendapat bahawa wanita yang duduk di rumah, boleh proseskan ikan tersebut, basuh, cuci dan dibungkus di dalam plastik-plastik yang sesuai atau bungkusan yang sesuai, maka mereka boleh mendapat harga yang tinggi. Jadi, inilah yang telah dilakukan oleh Ahli-ahli koperasi nelayan di Yokohama Bay.

Apa yang sangat mengkagumi saya ialah semasa ibu-ibu ini mencuci dan memproses ikan-ikan tadi, datuk, nenek dan anak-anak semuanya mengambil bahagian. Jadi, inilah saya rasa satu konsep yang harus kita amalkan dan juga apabila tiba masa penjualan, ahli-ahli koperasi

nelayan ini tidak menjual di sebarang tempat tetapi mereka terus menjual kepada koperasi masing-masing yang mana harganya dapat dikawal oleh koperasi.

Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya amalan cara hidup begini juga adalah adat yang kita pusakai turun-temurun. Semoga kita dapat hidupkan kembali amalan dan cara hidup ini melalui gerakan koperasi.

Tuan Yang di-Pertua, walaupun setakat ini telah banyak kita capai dalam gerakan koperasi tanahair, kerana kita sudah ada koperasi perumahan yang besar-besar dan ada pasaraya-pasaraya koperasi yang berwibawa dan lain-lain lagi, tetapi belum lambat untuk kita susun strategi perubahan sikap rakyat di luar bandar melalui gerakan koperasi.

Diharapkan dapat dikaji dan diteliti pencapaian KIK (Koperasi Industri Kampung), KPD (Koperasi Pembangunan Daerah), KPN (Koperasi Pembangunan Negara) yang telah ditubuhkan dengan hasrat yang begitu tinggi terhadap pencapaiannya. Tindakan sewajar harus diambil supaya keberkesanannya terasa di dalam pembentukan pembangunan rakyat terutamanya di luar bandar. Dirasakan bahawa gerakan koperasi ini dapat memainkan peranan yang amat berkesan di atas penyertaan rakyat di luar bandar dalam bidang industri, perkilangan, pertanian, pembuatan dan lain-lain.

Saya juga berpendapat gerakan koperasi dapat mempertingkatkan penglibatan wanita dalam arus ekonomi yang mana mengikut kata Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, merupakan setengah daripada penduduk negara yang harus digembelengkan dengan baik. Diminta Kerajaan melalui tiga agensi tadi:

- (i) merumuskan satu pelan induk khusus untuk pembangunan wanita di mana dipertanggungjawabkan pegawai-

pegawai yang tertentu di semua peringkat Kementerian hinggalah ke daerah-daerah;

- (ii) dilatih pegawai untuk tujuan pengembangan dan pelaksanaan pelan induk;
- (iii) memperbanyakkan penubuhan koperasi khusus untuk wanita dan juga unit-unit wanita di dalam koperasi campuran;
- (iv) latihan, bimbingan, galakan untuk wanita menjadi pemimpin koperasi haruslah diambil berat.
- (v) Koperasi sekolah kini walaupun membanggakan pencapaiannya tetapi harus diwajibkan di semua sekolah-sekolah rendah, menengah dan tinggi dipertimbangkan juga ko-kurikulum yang sesuai.
- (vi) Koperasi kilang hendaklah digalakkan kerana penubuhannya agak lembab oleh kerana wanita adalah merupakan 90% daripada ahli koperasi kilang ini dan juga oleh kerana penghijrahan wanita ke kilang-kilang ini menimbulkan banyak masalah sosial yang mungkin dapat diatasi oleh gerakan koperasi;
- (vii) dipertimbangkan juga penglibatan consumerism, dengan izin, ataupun kepenggunaan bagi koperasi-koperasi wanita supaya dapat sejajar dengan konsep "Han" di Jepun.

Saya juga berharap, Kerajaan di bawah tiga agensi tadi dapat memberi peruntukan sewajarnya bagi tujuan meningkatkan wanita dalam gerakan koperasi.

Tuan Yang di-Pertua, akhirnya sekali lagi, saya memberi setinggi tahniah kepada Yang Berhormat Menteri Kewangan di atas Belanjawan yang mementingkan pertumbuhan ekonomi negara dan tidak pula mengeneipikan pembangunan sosial

dan ekonomi rakyat terutamanya di luar bandar. Mesejnya dengan izin, bagi Belanjawan ini saya kira amat jelas iaitu Kerajaan mahu membangun ekonomi rakyat dan negara dengan mengangkat martabat bangsa. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Tuan Shuib.

4. 24 *ptg.*

Tuan Shuib bin Endut: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan ribuan terima kasih kerana diberi peluang untuk mengambil bahagian membahas Usul Belanjawan 1993 yang telah dibentangkan di dalam Dewan yang mulia ini oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan dan tidak terlewat lagi, saya juga ingin merafak sembah, menjunjung kasih kepada Kebawah Duli Yang Maha Mulia Tuanku Sultan Kedah kerana memperkenankan khidmat saya sebagai Senator bagi mewakili negeri Kedah Darul Aman. Begitu juga kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Yang Amat Berhormat Menteri Besar Kedah kerana memberi peluang kepada saya sekali lagi untuk terus berkhidmat sebagai Senator bagi mewakili suara rakyat negeri Kedah di dalam Dewan yang mulia ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan tahniah kepada Yang Berhormat Menteri Kewangan kerana telah berjaya membentangkan Belanjawan Negara 1993. Sejak mengambil alih teraju sebagai Menteri Kewangan, Yang Berhormat telah menunjukkan prestasi kerja yang membanggakan. Kewangan negara menjadi bertambah kukuh dan ekonomi negara terus berkembang di mana negara kita telah mencapai pertumbuhan ekonomi sebanyak 8.6% pada tahun 1992 dan merupakan antara pertumbuhan ekonomi yang tertinggi di dunia.

Tuan Yang di-Pertua, saya cukup yakin ekonomi negara kita akan terus kukuh dan berkembang melalui dasar dan

program-program yang telah dan akan diperkenalkan oleh Kerajaan di dalam Belanjawan kali ini. Walaupun pendapatan negara kita terus meningkat, namun Kerajaan sentiasa mengambil langkah-langkah dan menyeru supaya rakyat berjimat-cermat bagi mengawal inflasi.

Belanjawan 1993 bolehlah disifatkan sebagai satu Belanjawan yang meyakinkan oleh pihak Kerajaan. Dalam Belanjawan ini, Kerajaan terus mengutamakan pertumbuhan sektor perkilangan melalui beberapa kelonggaran seperti pengurangan cukai korporat yang mana sudah tentu akan menarik lebih ramai pelabur asing menanam modal di negara kita. Begitu juga, dengan penurunan kadar cukai individu dari 4% kepada 2%, pendapatan yang kurang dari RM2,500 sudah tentu akan meringankan lagi beban yang ditanggung oleh golongan yang berpendapatan sederhana.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengucapkan syabas kepada Yang Berhormat Menteri Kewangan kerana telah memberi peruntukan yang besar kepada Kementerian Pendidikan, Pertahanan, Jabatan Perdana Menteri, Kementerian Kewangan, Kesihatan dan Pertanian. Kementerian Pendidikan telah diperuntukan sebanyak RM7.312 bilion. Peruntukkan yang besar ini bertujuan untuk memperkembangkan sistem pendidikan negara kita. Melalui pengambilan guru-guru baru dan pembinaan pusat-pusat pengajian tinggi sesuai dengan matlamat Wawasan 2020.

Saya kira langkah ini merupakan satu tindakan yang bijak, namun demikian, saya ingin menyeru kepada Kementerian Pendidikan agar terus memberi tumpuan kepada disiplin guru-guru. Perkara ini amat penting dalam usaha kita membina satu bangsa yang maju, bermoral dan berdisiplin. Guru-guru yang menjadi pendidik ataupun pembimbing, mestilah mereka yang berdisiplin, bermoral tinggi

dan menjadi penggerak utama dalam usaha Kerajaan melahirkan generasi muda yang rajin, maju dan bermaruah. Kita tidak mahu lagi mendengar ada guru-guru sekolah yang menjadi pengacau Kerajaan. Guru yang menyebarkan ajaran salah dan guru yang engkar dengan arahan Kerajaan.

Jika perkara ini dibiarkan berlaku di dalam kelompok masyarakat di sekolah-sekolah, maka akan terjadilah peristiwa guru-guru enggan membenarkan murid-murid menduduki peperiksaan UPSR dan ada juga guru-guru yang mendakwa semua pembangunan dan kemajuan yang dibawa oleh Kerajaan adalah haram.

Tuan Yang di-Pertua, kita telah mencapai kemerdekaan hampir 35 tahun dan sudah banyak teori . . .

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, Yang Berhormat tolong berhenti sekejap. Sekejap sahaja.

Menurut Peraturan Mesyuarat 6(3), saya dengan ini menjemput Tan Sri Ghazali untuk mempengerusikan Mesyuarat.

(Jen. (B) Tan Sri Dato' Mohd. Ghazali bin Dato' Mohd. Seth *mempengerusikan Mesyuarat*)

Jen. (B) Tan Sri Dato' Mohd. Ghazali bin Dato' Mohd. Seth: Teruskan.

Tuan Shuib bin Endut: Kita juga sedia maklum, untuk mencapai Wawasan 2020, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah menggariskan salah satu dari sembilan cabaran yang harus kita lalui. Untuk mencapai hasrat tersebut, ialah perpaduan kaum.

Dengan wujudnya satu bangsa yang dikenali sebagai bangsa Malaysia, maka kita mampu muncul sebagai sebuah negara maju dan kuat sebagaimana yang diinginkan oleh semua orang. Sehubungan dengan itu, saya ingin mencadangkan agar Kerajaan ataupun Kementerian Pendidikan segera membuat perancangan yang rapi

dalam menyediakan sistem pendidikan sekolah yang mana masih tidak mencerminkan kesungguhan kita memupuk semangat perpaduan di peringkat awalan kanak-kanak.

Kini kita masih dapati sekolah Tamil dengan keTamilannya, sekolah Cina dengan keCinaannya dan sekolah Melayu dengan keMelayuannya. Di manakah perpaduan yang kita harapkan? Sedangkan sejak kecil lagi mereka telah dipisahkan mengikut kaum, walhal kita semua bersetuju kalau hendak lentur buluh biarlah semasa rebungunya. Bertolak dari sinilah saya suka mencadangkan agar sistem pendidikan sekolah rendah dikaji semula dan perlu diubah kepada sistem sekolah kebangsaan sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menyentuh tentang nasib kanak-kanak yang tercicir dari alam persekolahan sama ada kerana keluarga mereka miskin atau sebaliknya. Selama ini kita hanya menumpukan perhatian kepada penuntut-penuntut yang gagal peperiksaan SRP, SPM atau STPM. Penuntut-penuntut ini, biarpun mereka gagal, tetapi mereka diberi kesempatan belajar di bidang profesional di IKM, Pusat Giat MARA ataupun sekolah vokasional, tetapi bagi pelajar yang tercicir, nasib mereka dibiarkan begitu sahaja. Ada setengahnya terpaksa meneruskan kerja-kerja di kampung.

Di zaman kita berusaha menjadikan negara kita sebuah negara yang maju dan moden, pembangunan moden telah sampai ke kampung-kampung dan banyak peluang baru kepada penduduk kampung baik dari segi pekerjaan mahupun perniagaan. Maka serentak dengan ini, kita harus merancang pusat-pusat kemahiran hidup untuk belia-belia yang tercicir. Mereka harus diberi peluang mempelajari ilmu kemahiran hidup sesuai dengan perubahan dan kehendak masa kini.

Tuan Yang di-Pertua Kerajaan juga memperuntukkan hampir RM3.12 bilion kepada Kementerian Pertahanan untuk

pembelian alat-alat kelengkapan Angkatan Tentera seperti jet pejuang Mirage G29 yang telah diheboh-hebohkan baru-baru ini. Bagi saya pembelian ini amat kena pada masanya dan ia bukanlah bertujuan untuk menyerang mana-mana negara, tetapi untuk kegunaan mempertahankan Malaysia daripada sebarang pencerobohan.

Di samping kita melengkapkan Angkatan Tentera dengan senjata canggih, kita juga harus memberi perhatian kepada kebajikan mereka seperti mengadakan lebih banyak rumah-rumah kediaman dan peluang-peluang pekerjaan selepas bersara. Saya lihat ramai bekas-bekas perajurit/tentera mereka mencari-cari gerai untuk menjalankan perniagaan dan ada yang kecewa dan patah hati kerana gerai-gerai yang disediakan oleh pihak Majlis Tempatan tidak mencukupi kepada mereka.

Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan peruntukan sebanyak RM481,131,100 yang diberikan kepada Jabatan Perdana Menteri, peruntukan ini amat sesuai dengan keadaan sekarang dan telah membolehkan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri mengadakan lebih banyak lawatan ke luar negeri terutama ke negara-negara Selatan dalam usaha menarik minat pelabur luar mencari rakan niaga yang baru dan pasaran baru bagi barangan negara kita.

Hasil lawatan dan hubungan ini telah menampakkah kebaikan di mana eksport barangan Malaysia di negara-negara Selatan telah meningkat hampir tiga kali ganda. Sebagai contoh, eksport barangan Malaysia ke Peru dahulu hanya sekitar RM41 juta, tetapi kini telah mencapai hampir RM138 juta. Dalam negeri pula, Kerajaan telah memindahkan operasi kilang dan loji dari kawasan utama ke kawasan-kawasan baru yang dianggap berpotensi untuk berkembang.

Dalam hal ini, Kerajaan Negeri Kedah mengucapkan terima kasih yang banyak kepada Kerajaan Pusat pimpinan Yang

Amat Berhormat Dato' Seri Dr. Mahathir Mohamed, Perdana Menteri Malaysia kerana melalui peruntukan-peruntukan yang ada, beberapa industri berat telah dibawa masuk ke negeri Kedah Jelapang Padi. Antaranya kilang besi PERWAJA di Gurun dan kilang industri teknologi tinggi di Kulim. Tebaran industri yang dirancang di negeri-negeri lain seperti di Kedah ini akan mempercepatkan lagi pelaksanaan dasar perindustrian negara.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga menyokong tindakan Kerajaan menubuhkan tabung perkapalan negara. Dalam Belanjawan tahun 1993, di mana sebanyak RM800 juta telah disediakan. Langkah ini amat wajar sekali dengan pertumbuhan sektor pengangkutan yang sedang berkembang pesat di negara kita. Biarpun Kerajaan hanya menekankan kepada sektor perkapalan, yakni pengangkutan di laut, di sini saya ingin mengesyorkan supaya Kerajaan juga perlu memberi perhatian dan memperbanyakkan pengangkutan kargo udara yang semakin meningkat permintaannya.

Jika perkara ini tidak dapat diatasi, maka barang-barang eksport keluaran negara kita seperti ikan, perhiasan dan buah-buahan yang perlu disegerakan akan sukar memasuki pasaran di luar negara. Kerajaan juga telah menubuhkan tabung industri pengeluaran makanan ataupun TIBM. Dengan peruntukan sebanyak RM300 juta, langkah ini adalah wajar bagi memastikan keluaran sektor pertanian sentiasa mencapai tahap yang maksimum dan dapat menampung keperluan negara dalam masa yang cepat.

Selain daripada masalah ini, masalah pemasaran juga harus diambilkira. Sehingga kinipun Kerajaan kita amat sukar memasuki pasaran di luar negara jika dibandingkan dengan bahan pertanian yang dikeluarkan oleh negara Thailand. Oleh itu, saya menyeru kepada semua agensi yang terbabit supaya mencari idea-idea baru bagi mengatasi masalah ini.

Seterusnya ingin juga saya menyentuh tentang peruntukan sebanyak RM890 juta yang diberi kepada Kementerian Pertanian, Kementerian yang berkait rapat dengan orang kampung dan orang miskin. Bila kita sebut pertanian, semua orang menganggap pertanian itu satu kemiskinan. Sebenarnya, tanggapan ini tidak benar. Yang menjadikan petani miskin kerana rata-rata mereka miskin dengan ilmu, miskin wang ringgit, miskin daya usaha dan miskin dengan motivasi dari Kerajaan sedangkan ada juga taukeh-taukeh yang kaya-raya kerana industri pertanian ini.

Saya amat menyokong dengan langkah Kerajaan memberi subsidi kepada petani. Ini kerana di negara-negara maju seperti di Perancis, Italy dan Jepun, mereka mendapat subsidi dari Kerajaan. Dan sekiranya Kerajaan ingin menghentikan bantuan subsidi, Kerajaan harus mencari alternatif dengan menggerakkan koperasi pertanian sebagai pendukung kepada semua aktiviti pertanian seperti yang sedang dipelopori di Switzerland dan Jepun di mana koperasi mengambil alih peranan yang dimainkan oleh Kerajaan.

Akhir sekali, saya ingin membahas mengenai peruntukan di bawah Pembangunan Luar Bandar. Saya mengucapkan syabas kepada Kerajaan kerana program-program pembasmian kemiskinan, kita telah berjaya mengurangkan kadar kemiskinan kepada 15% pada tahun 1991. Ini bererti dalam Belanjawan 1993 Kerajaan juga terus memberi perhatian terhadap golongan miskin. Program Pembangunan Rakyat Termiskin (PPRT) telah diberi peruntukan sebanyak RM80 juta. Selain daripada itu kemudahan-kemudahan seperti klinik-klinik desa telah dibina. Penyediaan infrastruktur di luar bandar seperti jalan kampung, elektrik dan air terus dipertingkatkan.

Namun begitu, saya ingin menyeru kepada MARA agar memainkan peranan yang membina dan menyewa kedai-kedai

kepada kaum bumiputera di luar bandar. Ini amat sesuai dengan saranan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita ketika menggulung penutupan Perhimpunan Agung UMNO baru-baru ini di mana Yang Amat Berhormat menyarankan agar gerai-gerai yang di tepi jalan dan di kawasan-kawasan strategik perniagaan diganti dan dibina dengan bangunan baru sesuai dengan persaingan dan kehendak zaman. Begitu juga dengan DBKL, Majlis-majlis Daerah ataupun Kerajaan Tempatan harus memberi keutamaan kepada kaum bumiputera yang berminat untuk berniaga dan mengubah nasib mereka.

Tuan Yang di-Pertua, sekiranya semua yang dirancang berjalan dengan baik tidak mustahil bagi kita melahirkan satu bangsa Malaysia yang maju, kuat, bermaruah dan hidup penuh dengan toleransi di negara kita yang kita cintai ini. Dengan kata itu saya menyokong penuh Usul ini. Sekian terima kasih.

Jen. (B) Tan Sri Dato' Mohd. Ghazali bin Dato' Mohd. Seth: Yang Berhormat Puan Hajah Che Pora.

4.43 ptg.

Puan Hajah Che Pora binti Haji Omar: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua kerana memberi peluang untuk saya sama-sama menyertai perbahasan berkaitan dengan Akta yang dinamakan Akta Perbekalan 1993. Kita mengucapkan syabas kepada Menteri Kewangan yang mempunyai pandangan baru dan peka kepada kelemahan-kelemahan masa lampau dipergunakan untuk membawa satu cara pendekatan bagaimana wang-wang yang diperuntukkan digunakan dengan sepenuhnya kepada sasaran yang diperlukan. Kita berharap mereka yang diamanahkan untuk membelanjakan wang yang diperuntukkan ini sedar dan faham betul-betul apa yang dihasratkan oleh pihak Yang Berhormat Menteri Kewangan.

Kita juga mengucapkan terima kasih kerana telah diperuntukkan satu perbelanjaan besar kepada Kementerian-kementerian yang penting yang berkaitan dengan rakyat, yang berkaitan dengan kemiskinan. Kita berharap pegawai-pegawai yang ditentukan untuk membelanjakan wang-wang ini dengan penuh jujur dan ikhlas dapat melaksanakan perbelanjaan ini seperti yang diharapkan. Tetapi kita tidak mahu peruntukan ini digunakan, setengah-setengahnya sebagai kos-kos pengurusan dan untuk mesyuarat, tambang-menambang dan lain-lain dan hanya setengah sahaja yang disarankan kepada projek-projek yang ditentukan. Kerana kita tahu dan kita faham selalunya bila ada sesuatu projek, mesyuarat-mesyuarat yang dijalankan, perancangan-perancangan yang dibuat, tambang-tambang pegawai diambil daripada peruntukan yang disediakan. Kita berharap kerana agensi-agensi ini sudahpun mempunyai pegawai-pegawai yang disediakan dan peruntukan-peruntukan ini hanyalah dapat diperuntukkan untuk projek tersebut tetapi tidak dipergunakan kerana mereka ini sudahpun ada di situ dan dapat menyelenggarakan tanpa menggunakan wang yang telah diperuntukkan untuk projek-projek terutamanya projek-projek yang berkaitan dengan kemiskinan.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh Maksud B.26 iaitu berkaitan dengan Kementerian Pendidikan. Kementerian ini menerima jumlah peruntukan yang paling besar kerana pendidikan adalah satu aspek yang paling penting untuk pembangunan negara. Saya ingin menyentuh perkara berkenaan dengan biasiswa yang diberi kepada pelajar-pelajar kita di dalam negeri. Selama ini banyak orang memperkatakan pelajar-pelajar kita di luar negeri tidak mempunyai biasiswa yang cukup memandangkan kos-kos di luar negeri yang begitu tinggi. Ini telahpun diperbincang dan dipersetujui dan diluluskan peruntukan untuk perkara berkenaan. Tetapi saya rasa tidak pernah ada lagi perkara ini dibincangkan

berkenaan dengan biasiswa untuk pelajar-pelajar kita di dalam universiti-universiti di dalam negeri. Saya difahamkan dapat bertemu ramah, berbual dengan beberapa pelajar-pelajar kita di universiti-universiti tempatan di mana mereka ini mengeluh kerana memandangkan kos-kos perbelanjaan pelajaran yang begitu tinggi kerana pada masa kini pelajar-pelajar didedahkan kepada alat-alat pembelajaran yang canggih dan moden dalam mereka menghadapi pelajaran dan pembelajaran. Mereka ingin menggunakan sebahagian daripada peruntukan biasiswa itu untuk membeli alat-alat ini. Kita juga dapat difahamkan kadang-kadang ada pelajar-pelajar kita yang hanya makan "Maggi" sementara menunggu mendapat biasiswa. Saya yakin ini bukanlah satu perkara yang mustahil kerana kitapun ada anak-anak yang di universiti yang dapat menyampaikan gambaran-gambaran yang tersebut. Saya ingin menyerukan pihak Kementerian Pendidikan agar dipertimbangkan penambahan biasiswa kepada pelajar-pelajar kita di universiti-universiti tempatan.

Selain daripada itu, saya ingin menyentuh berkenaan dengan pengambilan pelajar-pelajar untuk universiti-universiti tempatan di mana tawaran diberikan kepada pelajar-pelajar kita tidak kira anak orang yang miskin ataupun orang yang berada. Tetapi yang menyedihkan Tuan Yang di-Pertua, adalah anak-anak orang petani, anak-anak orang miskin, kadang-kadang bukan anak orang miskin tetapi anak pegawai-pegawai yang mempunyai anak-anak di sekolah dan juga terpaksa menanggung anak di universiti menerima tawaran ini tetapi malangnya kerana pembayaran kos mula masuk ke universiti begitu tinggi mereka tidak dapat memenuhi cita-cita anak-anak untuk masuk belajar di universiti kerana pembayaran permulaannya yang saya difahamkan mesti dibayar sekaligus begitu tinggi, anak-anak petani kita, anak-anak orang kampung terpaksa menolak tawaran yang diberikan. Jadi, kita kurang faham walaupun kita mempunyai badan biasiswa,

kita mempunyai agensi-agensi bantuan kepada orang-orang miskin dan pihak Kerajaan mempunyai memperuntukkan satu peruntukan yang besar untuk membasmi kemiskinan tetapi apabila sampai kepada tahap di mana anak-anak daripada orang yang miskin ini yang dapat mengubah kedudukan kemiskinan yang sebenarnya kepada ibu bapa mereka tersekat kerana tidak dapat meneruskan pelajaran mereka ke pusat-pusat pengajian tinggi kerana satu cara pembayaran ataupun satu cara kemasukan yang kita tentukan.

Saya berharap, pihak Kementerian dapat membuat sesuatu untuk dapat menyelesaikan masalah ini. Saya sarankan supaya diadakan satu tabung derma di mana pelajar-pelajar miskin yang menerima tawaran ini diberikan derma ataupun pinjaman supaya mereka tidak membebaskan ibu bapa dan dapat memasuki universiti-universiti yang ditawarkan. Dan juga pihak-pihak yang membekalkan biasiswa supaya dapat memberikan biasiswa ini kepada pelajar-pelajar yang menerima tawaran semasa mereka menerima tawaran tersebut, sebelum mereka pergi mendaftarkan diri di universiti-universiti yang mereka ditawarkan. Ini barulah ada makna bantuan yang diberikan digunakan pada masa yang diperlukan. Bukan apabila pelajar ini sudah masuk ke universiti selama satu semester, baru ditawarkan biasiswa. Beban-beban yang ditanggung oleh ibu bapa tidak dapat diselesaikan dengan biasiswa yang diberikan, tetapi kalau biasiswa ini diberikan dahulu, saya yakin pihak-pihak ibu bapa tidak akan merasai beban-beban tersebut.

Selain daripada itu, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh berkenaan dengan Kementerian Undang-undang. Berkenaan dengan Kementerian Undang-undang ini saya rasa pihak Menteri Undang-undang patutlah memberi satu perhatian yang serius kepada keadaan-keadaan yang kita sedar berlaku akhir-akhir ini. Adalah amat mengecewakan

kepada pihak rakyat ataupun amat aib sekiranya kita dapati pegawai-pegawai undang-undang ini menyalahgunakan kuasa mereka dan apabila kita terbaca di akhbar-akhbar berkenaan dengan tangkapan pegawai-pegawai undang-undang ini, adalah satu insiden yang tidak menyenangkan hati rakyat.

Saya yakin sekiranya pihak Kementerian Undang-undang menyelesaikan atau memberikan satu penyelesaian, satu kesempurnaan kepada pegawai-pegawai tersebut yang mana mereka ini ditugaskan di dalam bandar-bandar besar di mana menghadapi kos hidup yang tinggi dan mereka ini terpaksa juga menjaga kedudukan dan juga status di dalam masyarakat. Sekiranya mereka tidak mempunyai keupayaan ataupun dari segi kewangan tidak mampu, maka berlakulah pegawai-pegawai ini senang dirasuahkan. Amatlah mengecewakan rakyat bila pegawai-pegawai undang-undang ini menyalahgunakan kuasa mereka. Saya yakin kepercayaan rakyat kepada undang-undang mungkin dilemahkan oleh keadaan-keadaan yang sedemikian. Jika sekiranya sampai kepada masa rakyat tidak lagi menghormati undang-undang yang dijalankan dan dilaksanakan oleh pegawai-pegawai undang-undang yang mereka kurang mempercayai, padahnya ataupun akibatnya akan memberi satu akibat yang buruk kepada negara.

Jadi, dengan itu saya menyeru kepada Menteri Undang-undang supaya membuat satu kajian apakah yang diperlukan, apakah yang menjadi masalah, mengapakah pegawai-pegawai ini begitu senang dirasuahkan oleh masyarakat kita yang tidak bertanggungjawab. Ingin saya sarankan, apa kemungkinan besar yang dihadapi oleh pegawai-pegawai ini ialah berkenaan dengan tempat-tempat kediaman. Kerana tempat-tempat kediaman yang tidak disediakan oleh Kerajaan kepada mereka menjadikan satu masalah besar dan saya rasa perbelanjaan yang besar dihabiskan mungkin untuk menyewa rumah-rumah yang sesuai dengan keadaan dan kedudukan mereka.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin juga menyentuh Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan. Pihak Kerajaan telah menghabiskan perbelanjaan yang banyak untuk memberi satu keadaan dan suasana yang harmoni dan selamat kepada rakyat. Melalui Kementerian Kesihatan, melalui Kementerian Luar Bandar, Kerajaan telah menghabiskan wang yang begitu banyak. Tetapi apa yang peliknya kepada saya, pekan-pekan besar yang kini meningkat, yang penuh dengan kenderaan-kenderaan tidak dibekalkan dengan lampu-lampu isyarat. Ini berlaku kepada pekan-pekan kecil, terutamanya khusus saya beri contoh di Pekan Kulim di mana berlaku pertumbuhan kilang-kilang yang begitu pesat meningkat dan pembangunan yang pesat dengan hi-tech park yang akan dibina, sedangkan keselamatan penduduk-penduduk di Pekan Kulim begitu terancam dengan keadaan-keadaan suasana pekan di mana jalan-jalan tidak dibekalkan dengan lampu isyarat.

Kita tidak mahu usaha-usaha Kerajaan untuk menyelamatkan jiwa, tetapi dengan satu aspek yang kita abaikan, iaitu menyediakan lampu-lampu isyarat di mana diperlukan, mengurangkan atau melemahkan hasrat Kerajaan untuk menyelamatkan jiwa manusia. Kerana saya dapati satu tragedi yang hebat ataupun yang begitu teruk berlaku, barulah pihak-pihak ataupun jabatan-jabatan berkenaan mengambil tindakan. Apakah kita perlu untuk membuat demikian? Saya rasa bukan sahaja di Dewan yang mulia ini sahaja disuarakan, tetapi malah di Majlis-majlis Daerah kita telah menyuarakan, tetapi mungkin Kementerian ini tidak diperbekalkan dengan peruntukan yang cukup. Tetapi saya lihat dan saya kira peruntukan yang diperbekalkan kepada Kementerian tersebut adalah mencukupi, tetapi cuma cara-cara ataupun priority, dengan izin, yang diberikan kepada projek-projek yang dilaksanakan ini adalah berlainan sedikit.

Saya ingin menyeru kepada Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan agar perkara ini diberi keutamaan kerana ia

melibatkan nyawa manusia. Di samping itu juga, pembaziran perlulah dibendung sedikit kerana saya lihat pihak Kerajaan Tempatan ini begitu ghairah dengan mengindahkan pekan-pekan dengan membina taman-taman rekreasi, membeli pasu-pasu bunga yang cantik. Kita terima hakikat ini, tetapi apa yang harus kita fikirkan ialah apabila keselamatan manusia terancam. Perkara-perkara tersebut patutlah dibendungkan sedikit dan diberi keutamaan kepada perkara yang patut kita lakukan. Saya faham juga untuk membina satu-satu lampu isyarat ini bukanlah murah, tetapi apabila kita membandingkan dengan nyawa manusia, tidak ada harga yang boleh dibayar.

Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan Kementerian Pengangkutan, saya juga ingin menarik perhatian Yang Berhormat Menteri berkenaan dengan van-van yang digunakan untuk membawa pekerja-pekerja kilang. Saya tidak tahu sama ada van-van ini mendapat permit-permit, kerana kita difahamkan hanya bas-bas kilang yang diluluskan permit untuk membawa pekerja-pekerja. Akhir-akhir ini, kita selalu melihat ataupun membaca di akhbar-akhbar dan melihat sendiri bagaimana kemalangan yang buruk berlaku kepada van-van kilang ini. Apa yang menyedihkan, bukan sahaja pekerja-pekerja kilang itu yang menanggung risiko akibat pemandu-pemandu yang membawa van ini, tetapi orang ramai juga terancam dengan keadaan mereka yang membawa begitu laju untuk memenuhi syif-syif pekerja yang mereka bawa.

Saya berharap tindakan segera perlu diambil oleh pihak Kementerian. Kita tidak mahu oleh kerana mereka ini yang mendapat untung, tetapi mengancam pengguna-pengguna jalan raya yang tidak berdosa.

Saya bercakap ini adalah berkenaan apa yang berlaku di Bandar Kulim, di mana sering berlaku kejadian ini dan dua minggu sudah Tuan Yang di-Pertua, sebuah van yang membawa penuntut-

penuntut yang menunggu keputusan SPM seramai 7 orang, berlanggar dengan sebuah bas kesemuanya meninggal dunia. Kalau kita katakan bahaya itu kerana salahguna van, tetapi sebenarnya mereka masih muda, tidak tahu yang van itu tidak mempunyai insurans. Inilah yang menyedihkan.

Saya harap pihak Kementerian dapat mengambil satu tindakan yang tegas dengan secepat mungkin supaya perkara-perkara yang demikian tidak berlaku. Dengan itu, Tuan Yang di-Pertua, saya sekali lagi menyokong Rang Undang-undang Perbekalan 1993. Terima kasih.

Jen. (B) Tan Sri Dato' Mohd. Ghazali bin Dato' Mohd. Seth: Sudah ada yang menunggu, Yang Berhormat Puan Hajah Habidah Jusoh.

5.02 ptg.

Puan Hajah Habidah binti Jusoh: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, kerana memberi peluang kepada saya bersama dengan rakan-rakan untuk menyokong dan membahar Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulan wang Disatukan untuk perkhidmatan bagi tahun 1993, dan bagi memperuntukkan wang itu untuk perkhidmatan bagi tahun itu. Di mana Rang Undang-undang ini telahpun dibentangkan oleh Yang Berhormat Dato' Seri Anwar Ibrahim Menteri Kewangan Malaysia pada petang semalam di Dewan yang mulia ini. Dan juga telah dibentangkan di Dewan Rakyat pada 30hb November yang lepas. Tahniah kepada Dato' Seri Anwar.

Tuan Yang di-Pertua, Belanjawan 1993 ini adalah sederhana dan tidak membebankan rakyat di semua lapisan khususnya pengguna. Oleh itu kita sebagai rakyat di negara ini amat berterima kasih kepada Kerajaan kerana ia disusun begitu rupa, dengan mengambil kira kepentingan semua pihak serta dibuat dengan rapi oleh Kementerian

Kewangan kerana cadangan-cadangan yang dikemukakan itu bersifat mencegah inflasi serta mengawalinya. Dan setiap rakyat hendaklah bercermat di dalam kehidupan dan bersedap di dalam membelanjakan harta sebagaimana ajaran Rasulullah s.a.w di dalam hadisnya yang bererti "bercermat di dalam perbelanjaan itu sebahagian daripada sifat menjaga kehidupan". Oleh itu, kita disarankan jangan terlampau boros membelanjakan harta sehingga melebihi kemampuan diri sendiri kerana dengan demikian mungkin membawa kepada kesempitan hidup pula.

Tuan Yang di-Pertua, kandungan Belanjawan kali ini memberi keutamaan untuk mengawal inflasi dan bukannya semata-mata menumpukan matlamat mencapai sasaran pertumbuhan ekonomi pada tahap 8.6% pada tahun 1993 ini. Aspek yang ketara ialah penekanan yang diberi kepada dasar fiskal khusus untuk mengurangkan perbelanjaan Kerajaan terhadap penggunaan awam dan pelaburan awam. Langkah Kerajaan menyatukan Cukai Jualan dan Cukai Perkhidmatan adalah tindakan bijak di mana secara tidak langsung memperkenalkan cukai nilai ditambah, demikian juga Kerajaan mengurangkan cukai korporat untuk menjadikan negara ini pusat pelaburan bagi pelabur-pelabur asing dan tempatan dan secara keseluruhannya menggalakkan pelaburan daripada kalangan swasta.

Sehubungan dengan itu, pihak swasta perlu menerimanya dengan baik untuk meningkatkan lagi ekonomi negara yang sedang berkembang pesat dan apa yang paling menarik ialah penurunan kadar kepada beberapa jenis cukai.

Tuan Yang di-Pertua, menyentuh mengenai Maksud B.4 iaitu Suruhanjaya Pilihanraya yang telah diberi peruntukan sebanyak RM18,424,100.

Tuan Yang di-Pertua, pada 26hb. November, 1992 yang lalu pihak SPR telah mempamerkan notis cadangan ulangkaji dan persempadanan kawasan

pilihanraya baru di 1,467 tempat di seluruh negara, dan di dalam pindaan itu sebahagian besar daripada kawasan Parlimen dan juga kawasan Dewan Undangan Negeri mengalami perubahan sempadan.

Bagi negeri-negeri yang ada penambahan kawasan baru yakni 12 kawasan Parlimen serta 43 kawasan bagi Dewan Undangan Negeri di seluruh negara sebagaimana yang telah dicadangkan, saya rasa memanglah elok dibuat perubahan sempadan tersebut. Tetapi bagi negeri yang tidak ada penambahan kawasan yakni kawasan baru sama ada Parlimen atau Dewan Undangan Negeri seperti Terengganu misalnya, kenapa perubahan sempadan juga berlaku? Kerana kalau dikekalkan yang lama itu boleh menyenangkan kepada seseorang Wakil Rakyat menjaga kawasan yang lama. Demikian juga kepada pengundi-pengundi untuk memudahkan bagi mereka mengundi dan berurusan di tempat asalnya.

Tuan Yang di-Pertua, dengan adanya perubahan sempadan yang baru ini juga menyulitkan orang ramai untuk pergi ke satu-satu tempat yang jauh daripada kawasannya yang asal. Kadang-kadang terpaksa menyeberangi sungai dan sebagainya. Dan yang menjadi peliknya kepada saya, setengah-setengah kawasan Parlimen yang saya katakan tadi iaitu di Terengganu sampai 4-5 kawasan Dewan Undangan Negeri dan ada setengahnya pula hanya tiga sahaja kawasan Dewan Undangan Negeri yang penduduknya tidak sampai 30,000 orang yakni bagi satu kawasan Parlimen.

Tuan Yang di-Pertua, persempadanan yang asal di Terengganu ialah 8 kawasan Parlimen yang mengandungi 32 kawasan Dewan Undangan Negeri, iaitu 4 kawasan Dewan Undangan Negeri bagi satu Parlimen. Maka pada pandangan saya adalah sama rata dan sama banyak serta sudah mencukupi dan sudah baik, walaupun bilangan pengundinya ada berlebih kurang.

Oleh itu, dicadangkan kepada Suruhanjaya Pilihanraya supaya dikembalikan kawasan yang asal yakni tidak perlu dibuat persempadanan baru bagi menjimatkan belanja dan memudahkan semua pihak untuk menjalankan tugas dan kewajipan masing-masing.

Tuan Yang di-Pertua, menyentuh peruntukan yang diberi kepada Jabatan Perdana Menteri iaitu Maksud B.7 sebanyak RM481,171,100.

Tuan Yang di-Pertua, untuk mengatasi kes-kes kerosakan akhlak dan jenayah-jenayah yang berlaku di dalam masyarakat seperti penyalahgunaan dadah, AIDS dan lain-lain serta untuk memberi kesedaran kepada masyarakat ke arah menghayati Al-Quran secara bacaan dan amalan, maka peruntukkan yang lebih banyak perlu diberi penekanan.

Walaupun sekarang ini Kerajaan sama ada Negeri ataupun Pusat telah pun mewujudkan begitu banyak kelas-kelas fardhu ain dan al-Quran di seluruh negara begitu juga program-program keagamaan sama ada di masjid ataupun di surau, tetapi oleh kerana arus perkembangan Barat yang begitu kuat melanda kita dan agar kehidupan generasi kita pada masa hadapan ataupun pada masa akan datang lebih terjamin, lebih-lebih lagi untuk menghadapi Tahun 2020 nanti sudah pasti kita memerlukan masyarakat yang sempurna di dalam semua aspek.

Apakah kita mahu pada waktu negara kita sudah melangkah maju tetapi malangnya pada waktu yang sama kita menghadapi masalah besar kerana mempunyai masyarakat yang jiwanya rosak?

Oleh kerana itu, saya ingin mengesyorkan supaya Kerajaan menubuhkan pusat-pusat pengajian tinggi khusus berhubung dengan al-Quran serta mempertingkatkan pengajian-pengajiannya di universiti tempatan yang sedia

ada, dan berusaha supaya ajaran-ajaran dan hukum-hukum al-Quran dihayati, dilaksanakan sepenuhnya dan pencemaran terhadap al-Quran hendaklah dibanteras.

Dan juga saya mengesyorkan pengajian al-Quran di sekolah-sekolah perlu diberi masa yang lebih berbanding dengan mata pelajaran lain. Juga disyorkan pembelajaran tulisan jawi hendaklah dihidupkan semula di sekolah-sekolah dengan mewajibkan pelajar-pelajar mempelajarinya. Dan Kementerian Pendidikan hendaklah menyediakan buku-buku teks pengetahuan agama Islam dengan tulisan jawi. Tidak seperti sekarang ini bercampur-aduk antara jawi dengan rumi. Dengan adanya tulisan jawi ini menyenangkan dan memudahkan seseorang itu mempelajari al-Quran dan menghayati ajarannya.

Tuan Yang di-Pertua, Maksud B. 17 iaitulah Kementerian Belia dan Sukan. Peruntukan yang diberikan kepadanya sebanyak RM48,026,900.

Kumpulan belia adalah golongan pelapis kepada pemimpin yang ada pada masa sekarang. Oleh itu, Kerajaan mesti memastikan bahawa kemajuan mereka diberi perhatian secara serius. Dan peruntukkan yang diberikan hendaklah dibelanjakan dengan cara yang paling bermanfaat dan menyeluruh.

Tuan Yang di-Pertua, 47% penduduk di negara ini adalah terdiri daripada golongan remaja. Golongan ini telah muncul sebagai satu kelompok sosial dan dengan adanya pengaruh luar para remaja di negara ini sudah mula meniru budaya remaja di negara Barat. Maka kita hendaklah menjaga mereka agar jangan terumbang-ambing dibawa arus.

Masalah remaja hari ini berkeadaan seperti mana yang kita lihat kerana institusi yang boleh membentuk dan mewarna mereka sudah bercelaru. Terlalu banyak simpang siur yang boleh memesonkan para remaja. Sebagai contoh, cuba kita

perhatikan dewasa ini terlalu banyak pengaruh budaya luar yang buruk dibawa melalui kaca TV, majalah dan media massa yang lain. Program-program yang berfaedah untuk remaja yang diurus secara teratur terlalu sedikit dan setengahnya pula kedua ibu bapa mereka bekerja, remaja mengambil peluang di masa ketiadaan mereka untuk keluar berpoyapoya dengan rakan-rakan oleh kerana tiada perhatian. Dan setengahnya pula ialah kerana tarikan ataupun pengaruh dari rakan-rakan yang rendah akhlakunya. Demikian juga setengahnya kurang penghayatan Islam sebagai cara hidup ataupun setengahnya kerana tekanan, kekecewaan, kebosanan, kekosongan yang tidak mendapat saluran dan bimbingan yang sewajarnya. Dan setengahnya pula ialah kerana kemiskinan.

Apa yang nyatakan sekarang ini ialah kadar jenayah yang melibatkan para remaja telah meningkat. Dan di antara kesalahan-kesalahan yang dilakukan ialah pecah rumah, mencuri, berjudi, kesalahan-kesalahan kecil dan penyalahgunaan dadah sebagaimana saya katakan tadi dan kadar kenaikan ini lebih jelas di kawasan-kawasan bandar. Oleh itu, saya ingin membuat beberapa pengesyoran.

Yang pertama, Kerajaan hendaklah memperbanyakkan lagi kursus-kursus yang diwajibkan kepada remaja untuk mengikuti kursus-kursus itu di kem-kem bina semangat di seluruh negara semasa cuti persekolahan sebagaimana yang telah dibuat sekarang dan kalau boleh biarlah setiap kali cuti. Kerana kita sebagai ibu bapa memanglah begitu gusar ataupun begitu merasa susah hati melihat anak-anak kita dewasa ini. Lebih baik mereka pergi ke kem-kem bina semangat tersebut.

Yang keduanya, saya ingin mengesyorkan juga pusat-pusat hiburan hendaklah sentiasa diawasi oleh pemerintah. Lawatan mengejut mestilah dibuat oleh pihak Polis dan Bahagian Pelesenan untuk memastikan bahawa ia tidak disalahgunakan dan kalaulah boleh

pusat-pusat tersebut diharamkan terus. Dan juga disyorkan kepada pihak Polis DiRaja Malaysia mestilah mempunyai pasukan khas untuk membanteras jenayah remaja. Disyorkan juga kepada media massa bercetak dan elektronik yang menawarkan pengaruh yang tidak baik hendaklah diambil tindakan.

Tuan Yang di-Pertua, pertambahan peruntukan sebanyak RM36.6 juta untuk membiayai Program Pembangunan Wanita dan Belia di samping pengukuhan projek Pusat Sumber Maklumat Wanita telah diberi. Dengan peruntukan yang diberi ini usaha yang lebih gigih dapat dilakukan dan negara dijangka mempunyai Pusat Sumber Maklumat Wanita yang tersusun lengkap di dalam masa tidak berapa lama lagi. Dan peruntukan ini amat kena pada masanya sebagaimana hadis Nabi s.a.w. yang bermaksud, "Sebaik-baik kamu ialah orang yang membuat baik kepada ahlinya. Dan aku," kata Junjungan, "adalah sebaik-baik orang yang melakukan kebaikan kepada ahliku."

Tuan Yang di-Pertua, jika pelaksanaannya berjalan lancar ia sudah tentu akan memberi manfaat besar kepada wanita di negara ini dan memberi perangsang kepada wanita untuk memberi sumbangan yang lebih bermakna terhadap pembangunan negara. Sebagaimana saya katakan tadi iaitu Projek Pusat Maklumat Wanita yang berfungsi sebagai Pusat Sumber Rujukan Hal Ehwal Wanita hendaklah diperkukuhkan. Manakala program pengurusan dan kemahiran meningkatkan taraf ekonomi wanita khususnya wanita desa hendaklah diberi keutamaan.

Tuan Yang di-Pertua, perhatian sedemikian terhadap wanita amatlah wajar kerana bilangan wanita di negara ini meliputi kira-kira 50% keseluruhan penduduk negara. Saya juga ingin mengetahui butir-butir lanjut cara-cara pengagihan bantuan untuk peniaga wanita. Adakah ianya disalurkan melalui bank ataupun institusi-institusi yang lain?

Tuan Yang di-Pertua, menyentuh Maksud B. 25, Kementerian Pendidikan—RM7,286,249,000. Tuan Yang di-Pertua, duti import ke atas komputer dan komponennya yang dimansuhkan akan membolehkan institusi pengajian tinggi melatih lebih ramai penuntut dalam bidang berkaitan dengan teknologi maklumat dan pemansuhan duti import komputer dan komponennya adalah disambut baik kerana ia adalah keperluan asas yang perlu dimiliki oleh setiap organisasi. Ia akan meningkatkan tahap produktiviti negara dan membantu meningkatkan industri maklumat ketika harga lebih murah dan akan membolehkan lebih ramai rakyat negara ini terutamanya di kalangan yang berpendapatan sederhana untuk membelinya. Juga memberi peluang kepada pelajar-pelajar mempelajari dan membeli komputer.

Saya ingin mendapat penjelasan daripada Kementerian Pendidikan, setakat ini berapa buah sekolahkah di seluruh negara yang menggunakan alat-alat komputer dan berapa banyakkah alat-alat komputer telah digunakan?

Tuan Yang di-Pertua, penghapusan duti import ini akan meluaskan penggunaan komputer di kalangan rakyat selaras dengan usaha Kerajaan untuk meningkatkan tenaga mahir dan penggunaan teknologi tinggi.

Tuan Yang di-Pertua, peruntukan Kerajaan sebanyak RM118 juta bagi kerja penyelidikan sains dan pembelian pelbagai komponen, peralatan, mesin akan menggalakkan lebih ramai pengusaha bumiputera menceburkan diri di dalam bidang perniagaan. Selain peruntukan duti import, beberapa komponen barang dan peralatan untuk mesin juga dikurangkan cukai dan ada yang dimansuhkan. Ini akan membolehkan ramai pengusaha dan peniaga kecil yang menjalankan perniagaan sekarang berpeluang mendapatkan berbagai komponen barangan dengan harga yang berpatutan. Selain dari itu, jumlah

usahawan dan peniaga kecil bumiputera yang berminat dalam industri kecil dan sederhana juga akan meningkat. Lebih ramai peniaga kecil akan berkecimpung di dalam perusahaan kerana harga untuk mendapatkan peralatan adalah murah serta mampu menyimpan bekalan untuk digunakan pada masa depan.

Mengenai beberapa bentuk pinjaman yang dibekalkan untuk peniaga kecil yang turut dibentangkan, ia menunjukkan bahawa Kerajaan benar-benar prihatin terhadap masalah yang dihadapi selain daripada kadar pinjaman tidak melebihi RM10,000 yang disediakan kepada peniaga dan penjaja kecil untuk memulakan perniagaan dan ada setengah pinjaman tidak dikenakan faedah.

Tuan Yang di-Pertua, langkah Kerajaan menurunkan cukai import beberapa barangan pengguna adalah disambut baik. Manakala menaikkan cukai import bagi barangan seperti rokok dan arak bagi menstabilkan ekonomi dan sosial negara dan langkah Kerajaan menaikkan duti import rokok 100% dan arak sebanyak 15%–30% adalah wajar bagi membendung tabiat merokok dan ketagihan arak. Seperti yang kita tahu rokok dan arak tidak mendatangkan faedah kepada rakyat negara ini, juga sebagai satu tegahan dari pandangan Islam. Oleh itu adalah wajar Kerajaan menaikkan cukai-cukai supaya harga kedua-dua barangan ini mahal di pasaran. Ia juga membuktikan Kerajaan tegas untuk mengurangkan tabiat tidak baik kepada rakyat Malaysia.

Di sini, saya ingin mencadangkan supaya denda yang lebih tinggi dikenakan bagi mereka yang melanggar peraturan larangan merokok, terutamanya di dalam kawasan hospital, sekolah-sekolah, restoran yang berhawa dingin dan seumpamanya.

Jen. (B) Tan Sri Dato' Mohd. Ghazali bin Dato' Mohd. Seth: Sampai hati, Yang Berhormat! Saya menghisap rokok (*Ketawa*).

Puan Hajah Habidah binti Jusoh:

Tetapi menghisap rokok itu tidak baik kepada diri seseorang. Sudah jadi ketagih, apakah daya, kalau boleh berhentilah dari sekarang (*Ketawa*) untuk melahirkan rakyat yang sihat dan cergas.

Tuan Yang di-Pertua, sedikit lagi. Saya ingin menyentuh berkenaan dengan ASN dan ASB. Kenapakah harga saham tersebut agak lembab dan keuntungannya tidak begitu lumayan jika dibandingkan dengan saham-saham lain. Pada hal saham inilah yang benar-benar tulen bagi bumiputera. Kalau hendak menolong bumiputera pandai bermain saham, berilah keuntungan yang lumayan. Pada pandangan saya, seolah-olah ada permainan di antara pegawai yang mengendalikan saham itu dengan hakikat saham yang sebenarnya, kerana seolah-olah mereka mencari untung atas angin, menjadi orang tengah di dalam proses broker saham. Maksudnya orang tengah yang mendapat keuntungan yang banyak daripada pelabur atau pemilik saham itu sendiri. Sedangkan orang tengah tidak menggunakan modal langsung. Oleh itu, saya mencadangkan supaya diberi keuntungan yang benar-benar lumayan kepada pelabur-pelabur agar ianya boleh dinikmati oleh masyarakat yang berada di kampung-kampung yang berpendapatan rendah.

Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana masih ramai rakan-rakan yang akan mengambil bahagian di dalam perbahasan Belanjawan tahun 1993 ini, maka dengan ini saya sekali lagi menyokong Belanjawan 1993 ini. Dan saya memohon izin sedikit lagi di sini untuk mengucapkan setinggi tahniah kepada sahabat wanita senegeri dengan saya iaitu Yang Berhormat Puan Hajah Rahmah binti Salleh yang baru sahaja dilantik menjadi Senator. Semoga beliau akan dapat memberikan sumbangan yang cemerlang di dalam Dewan ini dan saya juga mengambil kesempatan ini, di dalam sidang yang terakhir bagi saya, iaitu cuma satu hari sahaja lagi yang saya dapat bersama-sama di dalam Dewan ini setelah saya berkhidmat selama 6 tahun

sebagai ahli Dewan Negara, saya mengucapkan berbilang-banyak terima kasih kepada semua pihak di atas kerjasama kepada saya selama ini, sama ada Tuan Yang di-Pertua dan lain-lain termasuklah Tuan Setiausaha Dewan Negara yang sentiasa setia dan berusaha dan juga sahabat-sahabat saya sekalian.

Saya mendoakan dan sentiasa memberikan sokongan moral supaya Dewan Negara Malaysia ini akan bertambah-tambah cemerlang dan akan menjalankan tanggungjawabnya setinggi khidmat kepada rakyat dan negara. Sekian, wabillahi at-taufik wal-hidayah wassalamu alaikum warahmatullahi wabarakatuh.

Jen. (B) Tan Sri Dato' Mohd. Ghazali bin Dato' Mohd. Seth: Terima kasih, Yang Berhormat Puan Habidah. Begitu juga perasaan kami semua, mengucapkan selamat berpisah. Sekarang saya mempersilakan Yang Berhormat Tuan Rahim bin Baba.

5.31 ptg.

Tuan Rahim bin Baba: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya bangun untuk bersama-sama mengambil bahagian untuk membahaskan satu Akta bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulanwang yang Disatukan untuk perkhidmatan bagi tahun 1993.

Tuan Yang di-Pertua, Belanjawan 1993 yang telahpun dibentangkan oleh Yang Berhormat Dato' Seri Anwar Ibrahim, Menteri Kewangan kita pada 30hb. Oktober, 1992 yang lalu adalah merupakan Belanjawan yang boleh dipanggil sebagai Belanjawan untuk mengurus kejayaan. Saya mengatakan demikian kerana sejak lima tahun kebelakangan ini ekonomi negara kita telahpun meningkat dengan pesatnya. Dan pada tahun 1992 ini ekonomi negara telahpun meningkat pada kadar 8.6%. Belanjawan 1993 adalah merupakan satu Belanjawan yang sungguh mencabar kemampuan negara untuk menghadapi imbalan pembayaran,

tekanan inflasi, kekurangan tenaga kerja dan juga kekurangan infrastruktur. Saya ingin mengambil kesempatan ini bagi mengucapkan tahniah dan juga syabas kepada Menteri Kewangan yang telahpun sejak dua tahun yang lalu berjaya menerajui Kementerian Kewangan dengan baiknya.

Sememangnya telah menjadi rahsia umum bahawa kebanyakan ahli-ahli politik, ahli-ahli korporat dan juga ahli-ahli perniagaan dan sebahagian daripada rakyat jelata berasa kurang yakin dan juga ragu-ragu apabila Yang Berhormat Dato' Seri Anwar dilantik sebagai Menteri Kewangan dua tahun yang lalu. Tetapi setelah dua tahun beliau diberikan kepercayaan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, nyatalah bahawa keraguan dan juga kurang keyakinan yang ditunjukkan oleh golongan-golongan itu tidak benar sama sekali.

Tuan Yang di-Pertua, sebelum saya mengulas peruntukan-peruntukan Kementerian secara terperinci, izinkan saya membuat beberapa ulasan dan juga cadangan-cadangan terhadap ucapan Belanjawan Menteri Kewangan yang telahpun dibentangkan pada bulan yang lalu.

Pertamanya, mengenai defisit Akaun Semasa. Pada tahun 1991 kita telahpun melahirkan rasa kebimbangan kerana bertambahnya defisit akaun semasa yang mana pada ketika itu berjumlah lebih kurang RM12.5 bilion. Tetapi maklumat terakhir menunjukkan defisit akaun semasa dijangka akan berkurangan kepada RM7.9 bilion ataupun 5.6% daripada Keluaran Negara Kasar. Defisit ini berkurangan lantaran dari pertumbuhan eksport barangan yang terus kukuh pada purata 10.7%, manakala import barangan hanya bertambah pada kadar 5% setahun. Usaha-usaha dan galakan hendaklah diteruskan agar pendapatan negara melalui eksport akan terus bertambah, dan import negara akan terus berkurangan. Cuma dengan cara pertambahan eksport dan

pengurangan import inilah, defisit akaun semasa akan dapat dikurangkan ataupun dihapuskan sama sekali.

Tuan Yang di-Pertua, untuk mencapai matlamat ini, rakyat hendaklah digalakkan menggunakan barangan tempatan. Kempen-kempen untuk menggunakan barangan tempatan hendaklah diperhebatkan, insentif-insentif baru hendaklah diberikan supaya rakyat terus menggunakan barangan tempatan, pengeluar-pengeluar barangan tempatan hendaklah meyakinkan pengguna bahawa barangan tempatan setanding, jika tidakpun melebihi mutu daripada barang-barang yang diimport. Penggunaan bahan-bahan tempatan untuk mengeluarkan barang-barang tempatan hendak dikurangkan pada masa yang sama. Dan pada masa yang sama, pihak mass media dan juga media elektronik, Persatuan Pengguna, Pertubuhan-pertubuhan NGO dan sebagainya hendaklah turut sama memainkan peranan agar rakyat terus menggunakan barangan tempatan.

Usaha-usaha hendaklah digemblangkan agar kita dapat melahirkan satu bentuk pengguna yang dipanggil sebagai pengguna patriotik, iaitu pengguna-pengguna akan berasa megah apabila mengguna barangan tempatan, dan berasa malu apabila menggunakan bahan-bahan yang diimport. Kita hendaklah mengambil contoh daripada rakyat Jepun yang merasa terhina dan juga rendah diri apabila mereka ini menggunakan barang-barang yang diimport. Cuba kita lihat sebagai contoh pelancong-pelancong daripada Jepun. Meskipun mereka itu pergi melancong ke seluruh dunia, tetapi pada hakikatnya mereka turut menyumbang kepada perkembangan ekonomi negara mereka. Kalau mereka datang ke Malaysia, mereka akan datang dengan menaiki Japan Airline. Daripada Airport kita di Subang, mereka akan menaiki Limousine yang dibuat daripada Jepun. Mereka akan tinggal di hotel-hotel yang dimiliki oleh orang-orang Jepun seperti The Regent sekarang ini. Dan kalau makan pun, mereka

akan makan di restoran-restoran Jepun, dan kalau membeli barang-barang pun, mereka akan membeli barang-barang Jepun, walaupun barang-barang itu terdapat di negara masing-masing. Kalau ada pun barang-barang tempatan yang digemari, hanyalah mereka ini setakat mengambil gambar sahaja, dan apabila hendak dicuci filem yang berkenaan akan dibawa juga balik ke Jepun, meskipun upah mencuci adalah lebih murah di Kuala Lumpur daripada di Tokyo. Inilah yang dikatakan sebagai pengguna yang patriotik kepada negaranya.

Sebagai rakyat Malaysia, kita hendaklah sentiasa bangga, umpama menaiki kapal terbang MAS, menggunakan Kereta Proton Saga baik di luar negara, tetapi saya ingin juga tahu dengan pihak-pihak kedutaan, pihak-pihak agensi-agensi lain yang mempunyai pejabat-pejabat di luar negara, berapa banyakkah, berapa buahkah kereta-kereta Proton Saga yang dimiliki oleh kedutaan-kedutaan dan juga agensi-agensi Kerajaan yang terdapat di luar negara? Saya mencadangkan supaya pihak Kerajaan membekalkan kereta buatan negara kita ke semua kedutaan-kedutaan dan juga di pejabat-pejabat agensi Kerajaan yang terdapat di luar negara kita ini.

Saya juga ingin mencadangkan dalam menimbulkan soal pengguna patriotik ini agar setiap majlis rasmi Kerajaan yang diadakan di negara kita ini hendaklah dihidangkan bahan-bahan makanan yang bukan daripada bahan-bahan yang diimport. Kalau menggunakan buah-buahan, kita bekalkan, kita hidangkan dengan buah-buahan tempatan, bukannya dengan buah-buahan yang diimport daripada luar negara.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengalu-alukan peruntukan sebanyak RM300 juta bagi penubuhan Tabung Industri Pengeluaran Makanan. Memang penubuhan tabung ini kena pada masa dan juga ketikanya. Kerana sebagaimana yang kita ketahui banyak kewangan

daripada negara kita telahpun keluar kerana kita membeli antara RM3 bilion ataupun RM4 bilion bahan-bahan makanan daripada luar negara. Tapi apa yang saya harapkan ialah supaya kadar faedah yang dikenakan sekarang iaitu 7.75% yang dicadangkan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan ini akan dapat diturunkan supaya ianya benar-benar memberikan galakan kepada mereka yang ingin mencebur diri di dalam bidang pengeluaran makanan.

Tuan Yang di-Pertua, yang kedua, Yang Berhormat Menteri Kewangan juga telah membentangkan kepada kita tentang keyakinan pelabur asing untuk melabur di negara ini. Kita mengalu-alukan penurunan cukai korporat seperti yang telah pun dicadangkan untuk tahun 1993 ini. Sehingga bulan September 1992, sejumlah RM16.9 bilion nilai pelabur asing telah pun diluluskan, meskipun pelaburan korporat asing dijangka turun sedikit daripada RM11.2 bilion pada tahun 1991 kepada RM10.4 bilion pada tahun 1992. Namun, jumlah ini tetap besar dan juga peranannya terhadap pertumbuhan ekonomi negara tidak dapat dinafikan.

Pada satu ketika dahulu, saya pernah berkata kepada Yang Berhormat Menteri Kewangan akan perbezaan antara dasar yang beliau buat semasa beliau menjadi Menteri Pendidikan dengan ketika beliau menjadi Menteri Kewangan. Sebagai Menteri Pendidikan, sebarang dasar yang beliau buat, hanya akan mendatangkan kesan selepas 6 ataupun 12 tahun kemudiannya, seperti KBSR, KBSM dan juga sebagainya. Tetapi sebagai Menteri Kewangan, kesan dari segala tindakan dan pengumuman yang beliau buat akan dapat dirasakan dengan serta merta, malah ada kalanya sebelum beliau mengumumkan sesuatu dasar itu pun, reaksi masyarakat telah pun bermula.

Umpamanya, apabila kita menaikkan duti tembakau 100%, dan juga duti minuman keras 15% baru-baru ini, hanya sehari selepas pengumuman itu harga rokok dan harga-harga minuman keras

telah pun dinaikkan. Malahan saya dimaklumkan sebelum 30hb. Oktober 1992 itu pun pengilang-pengilang tembakau dan juga pembekal-pembekal minuman keras telah pun membawa masuk dengan banyaknya bahan-bahan yang diperlukan dengan tujuan bagi meraih keuntungan yang berlebihan.

Berbalik kepada pelabur asing ini, saya ingin merayu kepada Yang Berhormat Menteri Kewangan bersesuaian dengan tema Belanjawan beliau iaitu 'Belanjawan yang cermat dan juga berhemat', supaya berhati-hati dan juga berhemat sebelum membuat sesuatu dasar itu.

Sembilan bulan yang lalu, FIC ataupun Jawatankuasa Pelaburan Asing telah pun membuat garis panduan baru mengenai pemilikan asing terhadap hartanah di negara ini.

Saya masih ingat lagi, semasa membahaskan Usul ini dalam persidangan Dewan yang lalu, saya telah pun mengingatkan agar kita berhati-hati mengenai masalah ini, kerana kesan dari garis panduan ini amatlah mendalam sekali. Dalam masa sembilan bulan yang lalu, pelabur-pelabur asing khasnya yang bertumpu ke dalam bidang hartanah, telah pun berasa gelisah dan yang setengah-setengahnya telah pun mula kurang berminat untuk membeli hartanah-hartanah yang berharga tinggi di Kuala Lumpur ini. Kesan dari peraturan ini, penjualan hartanah kepada pelabur asing telah pun menurun dan ramai pemaju-pemaju perumahan yang sedang menghadapi masalah kewangan dan yang mendapat keuntungan daripada dasar kita ini ialah pemaju-pemaju daripada Singapura sendiri. Tetapi apabila setelah sembilan bulan akhirnya, setelah kita mendengar pandangan-pandangan daripada pemaju-pemaju perumahan dan juga mereka yang terlibat dalam industri hartanah ini, nampaknya pihak Kerajaan telah pun melonggarkan semula peraturan-peraturan ini. Tetapi, dengan izin, the damages has already been done.

Kita mestilah belajar daripada kesilapan kita dalam tahun-tahun 80an. Saya masih ingat di awal tahun 80an apabila harga hartanah sedang naik dan ramai pelabur-pelabur asing yang datang, kita telah pun mengetatkan syarat-syarat pemilikan. Dan selepas itu diikuti dengan kemelesetan ekonomi, pelabur-pelabur hartanah asing telah pun tidak berminat dan mereka telah pun meninggalkan pasaran tempatan hasil daripada tindakan kita mengetatkan syarat-syarat pemilikan tadi.

Apabila keadaan telah pun meruncing, kita mula melonggarkan semula syarat-syarat kepada pelabur asing dan kita mempersilakan kembali pelabur-pelabur asing ini untuk melabur di negara kita dan mereka itu telah pun membeli beberapa hartanah-hartanah dengan harga yang sebegitu murah.

Saya masih ingat sebuah hotel di Jalan Imbi telah pun dijual dengan harga RM60 juta kepada seorang pelabur daripada Hong Kong, dan sebelum beliau sempat pun membayar harga RM60 juta itu, beliau telah pun menjualkannya semula dengan harga RM120 juta. Yang untung ialah pelabur-pelabur asing, ini disebabkan kerana dasar kita yang sentiasa berubah. Sebuah kompleks pejabat telah dibeli oleh pelabur daripada Indonesia dengan harga RM12 juta dan pada hari ini kompleks tersebut boleh dijual dengan harga RM35 juta. Pelabur asing daripada Indonesia ini telah pun meraih keuntungan kerana lembabnya pasaran di negara kita ini kerana adanya dasar kita yang berubah tadi.

Saya bukanlah di sini untuk bercakap bagi pihak pelabur-pelabur asing, tetapi apa yang saya lebih fikirkan ialah tentang kepentingan negara dan juga tentang perkembangan ekonomi selanjutnya, supaya tidak terganggu perkembangan negara kita ini pada masa-masa yang akan datang, supaya kita berhati-hati

kerana golongan pelabur adalah merupakan mereka yang paling sensitif kepada keadaan-keadaan yang berlaku dan juga kepada dasar-dasar yang kita buat.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Menteri Kewangan juga telah menimbulkan tentang kegelisahan dan kerunsingan beliau mengenai kadar inflasi yang terus menaik. Sebarang kenaikan kadar inflasi akan menjejaskan kehidupan rakyat di negara kita ini khasnya golongan termiskin. Dalam ekonomi yang membangun, kita tidak dapat lari daripada kenaikan kadar inflasi. Apa yang patut dibimbangkan, ialah apabila keadaan inflasi mengatasi kadar pertumbuhan ekonomi.

Kita masih bernasib baik kerana kadar inflasi kita hanya naik pada kadar 4.6% manakala ekonomi negara kita berkembang pada kadar 8.5% setahun. Asalkan jurang di antara kedua-dua kadar ini tidak begitu hampir, ianya tidaklah membimbangkan.

Apa yang menarik di dalam pembentangan Belanjawan Yang Berhormat Menteri Kewangan kita ialah tentang kenaikan harga sayur, buah-buahan yang telah pun meningkat pada kadar 16%, manakala harga ikan telah pun meningkat pada kadar 14%. Persoalannya sekarang ialah apakah kenaikan 16% dan juga 14% ini dirasai oleh petani-petani, oleh pekebun-pekebun dan oleh nelayan-nelayan yang menangkap ikan. Ataupun apakah kenaikan ini dibolot oleh orang tengah kesemuanya? Dan jika ini berlaku, sepatutnyalah Kerajaan memikirkan sistem pemasaran yang ada di negara kita ini supaya ianya bersesuaian dan juga ianya memberikan segala kenaikan daripada harga barang-barang ini memberikan manfaat kepada golongan sasaran iaitu petani, pekebun kecil dan juga nelayan.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Menteri Kewangan juga berharap supaya Kerajaan berbelanja dengan cara cermat dan juga berhemat. Tindakan cermat Kerajaan amatlah dialu-alukan. Kita mahu Kerajaan terus berjimat di dalam perbelanjaannya dan tidak akan berlaku pembaziran. Tetapi saya juga berharap supaya tindakan jimat dan cermat Kerajaan tidak sampai menjejaskan perkembangan ekonomi. Ada masa dan ketikanya Kerajaan harus berbelanja untuk merangsang kegiatan ekonomi. RM100.00 yang dibelanjakan oleh Kerajaan yang bertukar tangan 20 kali dalam masa satu tahun adalah lebih bernilai daripada RM1,000 yang disimpan di dalam tabungan Kerajaan kerana RM100.00 tadi akan menjadi sebanyak RM2,000 kerana ianya berputar 20 kali dan ianya boleh memberi peluang-peluang pekerjaan dan juga peluang-peluang yang lain kepada mereka yang menerima pusingan kewangan tadi. Dan apa yang seharusnya dititikberatkan oleh Kerajaan dalam soal ini ialah supaya mengelakkan pembaziran dan juga penyalahgunaan kewangan Kerajaan.

Semasa ekonomi sedang pesat membangun ini dan ketika sektor swasta sedang memainkan peranan yang sebegitu aktif untuk merangsangkan ekonomi, pihak Kerajaan sepatutnya berhemat di dalam perbelanjaannya. Perjadualan projek-projek besar hendaklah dibuat agar tidak kesemua projek-projek besar ini dijalankan dengan serentak kerana di samping ianya akan memberi tekanan terhadap kewangan Kerajaan jika projek-projek besar ini dijalankan dengan secara serentak. Projek-projek ini juga akan boleh menyebabkan inflasi.

Jadi, di dalam Belanjawan berhemat, Kerajaan sepatutnya menjadualkan membuatkan "set priority" projek-projek yang hendak dijalankan dan projek-projek yang kurang penting dan kurang mendesak hendaklah dijalankan semasa ekonomi negara dan juga ekonomi dunia semasa pihak swasta tidak berada lagi di dalam

bidang ekonomi. Sebagai contoh, bukanlah kita hendak memperagungkan negara Singapura atau sebagainya. Singapura membangunkan lapangan terbangnya semasa kemelesatan ekonomi. Jadi, mereka dapat harga yang terbaik daripada pembangunan ini. Begitu juga bila berlaku kemelesatan ekonomi dalam tahun 1985 dan 1986, Singapura mengadakan MRTnya. Dan sekarang ini oleh kerana berlaku kemelesatan ekonomi di seluruh dunia, Singapura sedang merancang untuk mengadakan laluan bawah tanah. Sebenarnya, projek-projek beginilah yang boleh merangsangkan ekonomi Singapura dan juga menstabilkan keadaan pertumbuhan ekonomi di Singapura. Dan apa yang kita harapkan ialah supaya penggubal-penggubal dasar di pihak Kementerian Kewangan difikirkan juga cara-cara supaya menjadualkan projek-projek besar yang akan dijalankan oleh pihak Kerajaan supaya ianya tidak dijalankan secara serentak.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya pergi ke Kementerian-kementerian, terutamanya Maksud B.14 – Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan yang telahpun diberikan peruntukan sebanyak RM56,244,600. Kepada Kementerian ini, saya berharap supaya Kementerian ini dapat mengawasi Majlis-majlis Perbandaran. Kita tahu bahawa dalam mana-mana satu projek perumahan, pihak pemaju biasanya dikehendaki menyerahkan 30% daripada kawasan-kawasannya untuk dijadikan kawasan-kawasan lapang, dijadikan pasar dan dijadikan kawasan-kawasan kemudahan awam. Apa yang saya lihat pada akhir-akhir ini terdapat setengah-setengah Majlis-majlis Perbandaran mempergunakan kawasan-kawasan yang diperuntukkan yang telahpun diserahkan oleh pihak pemaju kepada Majlis-majlis Perbandaran ini untuk projek-projek pembangunan untuk mendapatkan pulangan ataupun untuk mendapatkan tapak kemudahan awam. Jadi, berlakulah keadaan di mana kawasan yang sepatutnya digunakan untuk pasar digunakan pula

untuk menjadikan kompleks perniagaan dengan tujuan untuk mencari keuntungan. Kawasan-kawasan yang dahulunya sepatutnya digunakan untuk kawasan-kawasan rekreasi telahpun dijual kepada pihak-pihak swasta yang lain untuk dibangunkan. Kalau ini tidak diawasi, apa yang dikuatirkan ialah matlamat kita untuk mendapatkan persekitaran yang sebaik-baiknya kepada rakyat akan tercemar.

Perkara keduanya mengenai Kementerian ini ialah baru-baru ini kita telahpun mengalami banyak kebakaran-kebakaran, khasnya di High Court, di Balai Polis Bukit Aman dan juga sebagainya. Dan apabila kita membaca laporan-laporan akhbar, apa yang telahpun dinyatakan ialah kebakaran ini berlaku dan apabila pihak bomba cuba memadamkan api yang menjadi masalah ialah tekanan air. Saya difahamkan kebanyakan paip-paip yang digunakan untuk menyalurkan air-air untuk kegunaan kereta-kereta bomba adalah paip yang telahpun diadakan sejak 20 tahun ataupun 30 tahun yang lalu dan pressure-nya tidak mencukupi. Jadi, sampailah masa dan juga ketikanya Kerajaan memikirkan supaya satu rombakan, satu pembaharuan dibuat bagi memperbaiki semula tekanan air untuk digunakan oleh kereta-kereta bomba.

Perkara ketiga, mengenai Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan ialah baru-baru ini Yang Berhormat Menteri telahpun mengumumkan bahawa rumah-rumah murah di kawasan-kawasan bandar mungkin akan dinaikkan ceiling-nya daripada RM25,000 kepada RM32,000 ataupun RM37,000. Ini satu berita yang sungguh memeranjatkan dan sungguh membimbangkan penduduk-penduduk berpendapatan rendah di kawasan-kawasan bandar. Saya faham alasan yang telahpun diberikan oleh pihak pemaju ialah kerana harga tanah yang tinggi di dalam kawasan-kawasan bandar. Tetapi pada masa yang sama juga, kita juga hendaklah ingat dan sedar bahawa

kebanyakan keuntungan yang diperolehi oleh pemaju-pemaju perumahan ini adalah daripada projek-projek yang dijalankan di kawasan-kawasan bandar.

Jadi di sini, elemen cross-subsidy yang terdapat dalam projek-projek rumah murah ini, saya berharap akan diteruskan dan juga pihak Kerajaan tidak dengan sewenang-wenangnya mendengar hanya mendapat daripada pemaju-pemaju perumahan tanpa memikirkan kepentingan umum dan kepentingan rakyat termiskin kerana rakyat termiskin bukan hanya terdapat di dalam kawasan-kawasan luar bandar tetapi rakyat termiskin juga ramai terdapat di kawasan-kawasan bandar.

Kalau dengan harga rumah RM32,000 sampai ke RM37,000 dengan pembayaran di antara RM1,000 bayaran bulanan lebih kurang RM400 atau RM500 bermakna seseorang itu mesti mendapat pendapatan di antara RM1,200 ke RM1,500 sebulan barulah beliau itu boleh mampu membeli rumah-rumah murah yang akan didirikan di bandar-bandar. Pada hal, pada takrifan Kerajaan mereka yang miskin adalah mereka yang berpendapatan RM175 ke bawah.

Tuan Yang di-Pertua, perkara keempat, mengenai Kementerian ini ialah soal perancangan bandar dan juga kampung-kampung. Baru-baru ini saya telahpun berpeluang menaiki keretapi daripada Taiping ke Kuala Lumpur. Apa yang telah saya perhatikan ialah laluan keretapi kita biasanya akan lalu di bahagian belakang dapur orang. Jadi, projek-projek perumahan yang hendak diluluskan khasnya oleh Jabatan Perancangan Bandar pada masa-masa yang akan datang hendaklah memikirkan soal laluan keretapi kerana adalah tidak indah sekali kalau laluan keretapi terpaksa lalu di belakang-belakang projek perumahan dan kadangkala melalui dapur-dapur perumahan dan juga sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua, B.22 Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan telahpun diberikan peruntukan RM119,512,700. Kita tidak

nafikan peranan yang dimainkan oleh pelancongan di mana pada tahun 1991, lebihan terimaan yang kita terima ialah RM566 juta. Pada tahun 1992, ia telahpun meningkat pada RM619 juta. Tahun Melawat Malaysia pada tahun 1990 telahpun dapat menarik pelancong seramai 7.2 juta untuk melawat negara kita ini.

Apa yang ingin saya cadangkan ialah supaya pihak Kementerian memikirkan mendirikan lebih banyak lagi hotel-hotel kelas pertengahan. Sekarang ini terdapat 59,000 bilik-bilik hotel di negara kita ini dan sebahagian besarnya adalah terdiri daripada bilik-bilik yang berharga mewah. Kalau dapat difikir dan diberikan insentif-insentif kepada pengusaha-pengusaha hotel untuk mendirikan hotel-hotel kelas pertengahan. Begitu juga tempat tarikan pelancong hendaklah ditambah bukan hanya bertumpu di Kuala Lumpur ataupun di bandar-bandar besar sahaja dan malah majlis-majlis yang kita adakan seperti majlis-majlis perkahwinan, pasar malam, majlis-majlis agama dan juga sebagainya boleh dijadikan bahan sebagai tarikan pelancong untuk bersama-sama melihat majlis yang sebenarnya.

Di dalam konteks ini juga, saya ingin mencadangkan supaya Keretapi Tanah Melayu dan bas-bas ekspres menjual tiket-tiket mereka melalui ejen-ejen pelancong. Kalau kita pergi ke luar negara, kadangkala kalau kita pergi ke ejen pelancong kita boleh membeli tiket keretapi, bas-bas dan juga sebagainya. Tetapi kalau di Kuala Lumpur ini, kalau kita hendak naik kapal terbang kita boleh pergi ke ejen pelancong, tetapi kalau kita hendak naik keretapi kita kena pergi ke Railway Station. Kalau kita hendak pergi naik bas ekspres, kita kena pergi ke Pudu Raya. Kalau boleh diselaraskan melalui sistem komputer yang canggih sekarang ini. Saya percaya kalau ada sokongan dan dorongan daripada pihak Kerajaan, tentunya pihak Keretapi Tanah Melayu, syarikat-syarikat bas ekspres boleh memikirkan supaya ianya boleh melicinkan lagi soal pelancong-pelancong untuk menggunakan

Tambahan saya telah menimbulkan soal penubuhan radio pelancong di mana telah saya katakan kita janganlah menunggu sampai tahun 1994 apabila kita hendak mengadakan Tahun Melawat Malaysia barulah kita hendak mengadakan siaran radio pelancong sekali lagi.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyentuh maksud B.28 iaitu Perbendaharaan di bawah Kementerian Kewangan yang telahpun diperuntukkan RM267,861,000. Saya ingin mencadangkan kepada Kementerian Kewangan supaya mengenakan satu cukai baru. Cukai yang saya maksudkan ialah apabila kita lihat Kerajaan hendak membuat jalan ataupun highway, kita tengok jalan North/South Highway sekarang ini, di kiri kanan jalan itu banyak projek-projek perumahan telahpun tumbuh. Kita mesti ingat apabila Kerajaan hendak membuat highway, Kerajaan terpaksa membayar apabila mengambil tanah daripada tuan tanah. Sebelum adanya jalan yang didirikan oleh Kerajaan, mungkin tanah-tanah estet itu hanya berharga RM5,000 atau RM6,000 seekar. Tetapi dengan adanya kemudahan yang diberikan oleh Kerajaan, tanah yang berharga RM5,000 atau RM6,000 seekar tadi, telahpun naik kepada RM50,000 ataupun RM60,000 seekar. Kenaikan harga ini adalah semata-mata kerana adanya projek-projek pembangunan yang dibuat oleh Kerajaan.

Oleh itu, saya ingin mencadangkan supaya Kerajaan memikirkan cara bagaimana Kerajaan boleh mengenakan cukai kalau hendak dikatakan land appreciation tax ataupun sebagainya. Itu terpulung kepada Kerajaan supaya kita tidak mahu hasil daripada pembangunan Kerajaan, yang dapat untungnya hanya segelintir mereka yang mempunyai tanah-tanah di kawasan-kawasan di mana jalan-jalan ataupun projek-projek Kerajaan dibangunkan.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin juga menyentuh soal ASB. Dalam konteks ini saya ingin menyentuh soal pertamanya ialah walaupun telah saya sentuh semasa berjumpa dengan Menteri Kewangan mengenai pinjaman untuk membeli saham ASB daripada institusi-institusi kewangan. Interest atau faedah yang dikenakan sekarang ialah 11.6%. Pada hal faedah yang telahpun terpaksa dibayar, cost of fund, dengan izin hanyalah 7% atau 8% setinggi-tingginya. Apa yang ingin saya terangkan di sini ialah pinjaman ASB ini adalah satu pinjaman yang risk free, tidak ada risk langsung kepada pihak bank kerana Kerajaan beri jaminan bahawa harga saham ASB tidak akan turun di bawah paras RM1.00. Maknanya, pihak bank sudah pasti atau guarantee tidak akan mendatangkan kerugian kalau harga saham jatuh ataupun sebagainya.

Jadi, di sini saya ingin mencadangkan supaya pihak Bank Negara mengkaji semula kadar faedah yang dikenakan oleh institusi-institusi kewangan kepada peminjam-peminjam yang memohon untuk pinjaman ASB. Saya faham kalau pinjaman yang lain itu mungkin risikonya tinggi, mungkin satu harta yang kalau dicagarkan, ianya boleh turun-naik ataupun sebagainya. Kalau dicagarkan saham-saham yang dikeluarkan oleh pihak BSKL kemungkinan juga harganya akan turun-naik dan boleh mendatangkan kerugian kepada pihak bank. Tetapi di dalam pinjaman ASB ini, saya tidak nampak adanya kerugian.

Keduanya ialah supaya pihak Kerajaan membenarkan pemegang-pemegang kewangan di dalam KWSP untuk mengeluarkan sebahagian daripada carumannya untuk membeli ASB. Saya tahu pihak Kerajaan akan menjawab bahawa tujuan pihak pekerja menyimpan di dalam KWSP ialah supaya untuk bekalan di masa tua. Ini yang saya percaya akan dijawab oleh pihak Kementerian Kewangan. Tetapi kita boleh mensyaratkan supaya mereka yang dipindahkan sebahagian ataupun kesemua

daripada kewangan caruman di dalam KWSP, kalau mereka yang telahpun meningkat umpamanya umur 40 tahun, mereka ini tidak dibenar mengeluarkan kewangan ini sampai umur 55 tahun. Saya percaya dengan ini kita bukan hanya dapat menolong mereka yang akan bersara, tetapi mereka juga akan dapat pulangan yang lebih baik kerana pulangan daripada KWSP hanyalah di antara 8% ke 8.5% manakala pulangan dari ASB adalah 12% dan mungkin pada masa-masa yang akan datang, akan diberikan bonus dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh soal Kementerian Pendidikan iaitu Maksud B.26. Kementerian Pendidikan telahpun diberikan peruntukan sebanyak RM7.2 bilion. Di dalam peruntukan yang tinggi ini apa yang diharapkan ialah digunakan untuk membiayai emolumen termasuk bagi pengambilan 9,600 orang guru. Soal kekurangan guru ini, kita mendengarnya hampir-hampir setiap tahun.

Saya difahamkan bahawa salah satu daripada sebab-sebab berlakunya kekurangan guru ialah kerana terdapatnya banyak kolej-kolej swasta yang menganjurkan twinning programme dengan pusat-pusat pengajian di luar negara. Saya ingin mencadangkan supaya tugas melatih guru ini juga hendaklah turut sama dipikul oleh kolej-kolej swasta ini. Kolej-kolej swasta ini hendaklah menyumbang sebahagian daripada pendapatannya untuk melatih guru-guru bagi menumbuhkan satu tabung yang akan dikelolakan oleh pihak Kerajaan ataupun pihak Kementerian Pendidikan untuk melatih guru-guru. Apa yang berlaku sekarang ialah Kerajaan melatih guru-guru ini dan apabila telah terlatih, maka kolej-kolej swasta ini akan mengambilnya dengan memberikan gaji yang lebih sedikit daripada apa yang telahpun didapati daripada Kerajaan dan dari tahun ke tahun kita akan mendengar soal kekurangan guru ini.

Menyentuh tentang twinning programme ini, saya juga berharap supaya pihak Kementerian Pendidikan dapat memberikan biasiswa kepada pelajar-pelajar bumiputera yang mengikuti twinning programme ini kerana apa yang saya khawatirkan ialah matlamat kita untuk menyusun semula masyarakat, menyusun semula kekurangan tenaga mahir ataupun tenaga iktisas bumiputera, di mana ini tidak akan tercapai berbanding bangsa-bangsa lain kalau bumiputera tidak mengikuti twinning programme ini. Biasiswa ataupun scholarship hendaklah diberikan kepada mereka yang ingin mengikuti twinning programme ini kerana walaupun pengajaran itu dibuat di sini, tetapi apa yang diajar adalah berkaitan dengan pelajaran di institusi-institusi luar negara.

Satu lagi perkara dalam Kementerian Pendidikan ialah mengenai sekolah berasrama penuh. Saya masih ingat lagi, iaitu apabila konsep sekolah berasrama penuh ini diadakan dahulu, tujuannya ialah untuk memberikan keselesaan ataupun memberikan peluang kepada anak-anak luar bandar dan golongan-golongan miskin untuk belajar di sekolah-sekolah berasrama penuh ini, tetapi apa yang saya dapati sekarang ialah ramai anak-anak daripada golongan yang berpendapatan tinggi, anak-anak daripada Pegawai-pegawai Kerajaan dan juga daripada mereka yang berada di kawasan-kawasan bandar pun, telahpun mengambil tempat di sekolah-sekolah berasrama penuh ini. Jadi, apa yang saya harapkan ialah supaya kita mengkaji semula akan tujuan asrama penuh ini diadakan dan jika difikirkan sekolah-sekolah berasrama penuh yang terdapat sekarang ini tidak mencukupi, Kerajaan hendaklah menambahkannya lagi untuk memberikan tempat kepada pelajar-pelajar di luar bandar.

Saya faham bahawa dasar pihak Kementerian ialah untuk memberikan keutamaan kepada anak-anak yang berasal dari kawasan-kawasan luar bandar dan

anak saya pun ada seorang yang masuk ke sekolah berasrama penuh, tetapi saya sendiri tidak pernah meminta. Oleh kerana telah ditawarkan, maka beliau pun pergi tetapi apabila saya mengkaji semula tujuan asrama penuh ini ialah untuk memberikan peluang kepada mereka yang jauh di kawasan pedalaman dan mereka yang telah menunjukkan prestasinya, maka saya harap Kerajaan hendaklah sedar akan perkara ini dan diharap pihak-pihak pentadbir serta pihak-pihak Kementerian Pendidikan dapat melihat semula peranan yang dimainkan dan tujuan utama sekolah asrama penuh ini didirikan dahulu.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menyentuh Jabatan Perdana Menteri yang telahpun mendapat peruntukan RM481 juta. Semalam, sahabat saya Yang Berhormat Datuk Dr. Haji Azman Atar telahpun menyentuh tentang Dewan Bandaraya Kuala Lumpur. Walaupun sesetengah pihak memikirkan perkara yang telahpun disentuh oleh Yang Berhormat Datuk Dr. Haji Azman Atar adalah satu perkara yang kecil, hanya semata-mata kerana tidak adanya jemputan semasa belanjawan Dewan Bandaraya dibentangkan oleh pihak Dewan Bandaraya ataupun oleh Datuk Bandar, tetapi bagi diri saya dan bagi pihak Yang Berhormat Datuk Dr. Haji Azman Atar, maka saya percaya bahawa kita memandang dengan beratnya perkara ini kerana bagi kami di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur ini, sebenarnya, Dewan Bandaraya ialah yang menjadi satu institusi yang kita harapkan akan dapat membantu kami dan juga memberikan pertolongan-pertolongan untuk membolehkan kita berkhidmat kepada masyarakat. Walaupun pihak Bandaraya telahpun menjelaskan perkara itu pada pagi tadi tentang kekeliruan mengenai jemputan itu, tetapi saya rasa saya tidak berlaku adil kalau saya tidak menimbulkan perkara ini dan melahirkan rasa kekesalan saya. Apa yang saya harapkan ialah supaya pada masa-masa yang akan datang ianya tidak akan berulang lagi.

Tuan Yang di-Pertua, pada 31hb. Julai yang lalu, saya telahpun hadir ke majlis mengalung bunga di Tugu Negara sempena Hari Pahlawan dan dalam ingatan saya inilah kali pertama saya berpeluang menghadirinya kerana saya dijemput. Ini ialah kerana saya sebagai Ahli Dewan Negara dan oleh kerana saya orang Kuala Lumpur, biasanya apa-apa juga Majlis-majlis Kerajaan sentiasa sahaja mendapat jemputan. Walaupun jemputan pada jam 8.00 pagi, saya sentiasa tetap datang, kerana dalam ingatan saya semata-mata bahawa inilah peluang dan inilah masa untuk kita memberikan penghormatan kepada pahlawan-pahlawan dan perajurit-perajurit kita yang telahpun berkorban kepada negara dan memberi keselesaan kepada kita. Tetapi apa yang mendukung saya sedikit ialah terdapat dua tempat duduk. Di sebelah kanan terdiri daripada Pegawai-pegawai Kerajaan dan Ahli-ahli Yang Berhormat dan juga sebagainya, di mana saya tengok tidak sampai 12 buah kerusi yang diisi. Di sebelah kiri saya terdapat mereka yang mukanya jarang saya lihat iaitu kedutaan-kedutaan asing, semuanya penuh, tidak ada satu pun kerusi yang kosong.

Jadi, apa yang saya harapkan ialah supaya pada masa yang akan datang dapatlah kita memberikan penghormatan kepada sambutan Hari Pahlawan ini. Saya ada membuka laporan Belanjawan mengenai Perbelanjaan Hari Pahlawan, tetapi saya tidak dapat menemuinya dan saya pun tidak tahu berapa banyak peruntukan yang telahpun disediakan. Pada hari yang sama, saya lihat liputan akhbar-akhbar kita pun sudah tidak ada lagi, cuma ada perutusan daripada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri. Itu sahaja. Radio pun tidak ada lagi drama-drama mengenai kepahlawanan mereka yang telah berjuang untuk negara, television pun, saya masih ingat lagi—kalau Ahli-ahli Yang Berhormat tidak percaya tengoklah dan pusing balik tengok program pada 31hb. Julai ataupun 30hb. Julai, tidak ada menunjukkan

seolah-olah 31hb. Julai itu adalah Hari Pahlawan dan hari yang patut diingati oleh kesemua ataupun setiap rakyat di negara ini.

Oleh itu, saya ingin mencadangkan supaya peruntukan yang lebih diberikan untuk sambutan Hari Pahlawan. Kalau Jabatan Perdana Menteri dapat memberikan peruntukan untuk mengadakan, kalau di masjid kita memberikan peruntukan untuk mengadakan kenduri-kenduri, kalau di gereja pun kita boleh memberi peruntukan-peruntukan untuk memperingatkan mereka yang telahpun berjuang untuk negara kita. Saya tidak percaya itu adalah satu pembaziran, kerana kalau kita belanja pun, kita berbelanja di dalam negara kita juga dan duit itu pun akan tetap berada di dalam sistem ekonomi kita. Jadi, saya berharap supaya Hari Pahlawan pada masa yang akan datang disambut bukan dengan secara ala-kadar sahaja, tetapi disambut dengan sebaik-baiknya.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh kepada Maksud B.49 iaitu Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos. Masa kecil-kecil dahulu, saya masih ingat peranan Pejabat Pos bukan hanya sebagai tempat kita menghantar surat dan sebagainya tetapi Pejabat Pos juga berperanan sebagai institusi yang kita boleh menyimpan wang tetapi sejak dipisahkan antara Bank Simpanan Nasional dan juga Pejabat Pos, nampaknya Bank Simpanan Nasional lebih berminat untuk mengadakan cawangan-cawangan di mana terdapat ramai penduduk ataupun boleh mendapatkan banyak simpanan dan untuk penduduk-penduduk kampung di kawasan-kawasan pedalaman, mereka telahpun terlepas peluang untuk menyimpan wang.

Jadi, di sini saya ingin mencadangkan supaya pihak Kementerian Kewangan memikirkan untuk memberikan lesen bank kepada Pejabat Pos supaya

Pejabat-pejabat Pos juga boleh digunakan sebagai institusi untuk mengumpul kewangan rakyat.

Tuan Yang di-Pertua, buat pengakhirnya, saya ingin menyentuh soal Maksud B.45 iaitu Kementerian Sumber Manusia yang telahpun kita utukkan RM96,107,800. Dalam membincangkan peruntukan Kementerian ini, baru-baru ini Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri telahpun memaklumkan bahawa sekarang ini terdapat hampir 800 ribu pekerja-pekerja asing yang bekerja di negara kita dan setiap tahun ataupun setiap bulan mereka ini menghantarkan wang keluar, lebih kurang RM5 bilion telahpun mengalir keluar daripada negara kita ini.

Jadi, dalam hal ini, kita hendaklah berfikir, hendaklah mencari jalan bagaimana caranya supaya kewangan yang RM5 bilion ini oleh pekerja-pekerja asing yang bekerja di negara ini dengan sebaik-baiknya, dengan sebanyak-banyaknya kita mengharap supaya ianya boleh dipergunakan balik di dalam negara kita ini. Kalau tidak, wang RM5 bilion yang keluar setiap tahun ini akan menyebabkan imbalan pembayaran kita akan jauh gapnya di antara pendapatan dan perbelanjaan negara.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, dengan kata-kata itu saya menyokong Usul ini. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Datuk Haji Ahmad.

6.22 ptg.

Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengambil bahagian dalam membahaskan Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulan wang Yang Disatukan untuk perkhidmatan bagi tahun 1993 dan bagi memperuntukan wang itu untuk perkhidmatan bagi tahun itu.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin membincangkan Maksud 4(b)—peruntukan Suruhanjaya Pilihanraya. Dalam usaha mendaftarkan pengundi-pengundi baru dan menyemak pengundi-pengundi yang sudah mati dan juga menyemak pengundi-pengundi yang berpindah, selama ini pegawai-pegawai pilihanraya itu ditempatkan di satu tempat dan pegawai itu tidak bergerak. Jadi, mereka itu tidak dapat melihat siapa yang telah mati, siapa yang telah berpindah dan siapa juga yang patut mendaftarkan diri.

Jadi, sistem yang ada sekarang ini kurang berkesan bagi membolehkan pendaftaran pengundi baru, menolak nama mereka yang telah mati dan juga tidak mengekalkan orang yang berpindah. Oleh sebab itulah, apabila sahaja datang pilihanraya peratus keluar pengundi tidak lebih dari 70% kerana yang tidak keluar mengundi itu telahpun mati ataupun berpindah. Oleh sebab itu, Suruhanjaya Pilihanraya patutlah memikirkan satu cara yang boleh memberi kesan supaya pendaftaran pengundi dapat mendaftarkan pengundi-pengundi baru supaya mereka sebagai warganegara Malaysia dapat mengambil bahagian dalam pilihanraya sebagai pengundi.

Yang kedua, dalam peruntukan Maksud B.7—Peruntukan Jabatan Perdana Menteri yang diberi sebanyak RM481 juta. Jabatan Perdana Menteri ini banyak tanggungjawabnya. Satu daripada tanggungjawab yang dipertanggungjawabkan ialah dalam meningkatkan penerapan nilai-nilai Islam. Sebagaimana yang kita ketahui bahawa Pusat Islam telah ditugaskan oleh Jabatan Perdana Menteri untuk melaksanakan semua usaha bagi meninggikan taraf agama Islam yang memang Islam menjadi Agama Rasmi negara ini. Sebagai sebuah Pusat yang begitu besar, kita dapat melihat kurang sangat aktiviti yang dibuat untuk memajukan aktiviti Islam. Sepatutnya Pusat Islam meningkatkan lagi prestasi Islam dengan mengadakan aktiviti-aktiviti Islam melalui media-massa sama ada surat-suratkhabar, radio dan televisyen.

Begitu juga, patutlah diadakan Bahagian Pencetakan supaya dapat mencetak, menterjemah tafsir Al-Quran, hadis Nabi s.a.w. dan buku-buku agama daripada segala bahasa yang patut diterjemahkan dalam Bahasa Malaysia. Begitu juga alim ulamak yang ada itu, patut menulis segala perkara agama yang sesuai dengan negara kita.

Kemudian Maksud B.10—Jabatan Peguam Negara telah diberi peruntukan hampir RM27 juta. Baru-baru ini, Yang Berhormat Dato' Yang di-Pertua kita dapat melihat kebakaran di mahkamah sedangkan di mahkamah itu satu tempat yang paling strategik untuk menyimpan segala dokumen-dokumen yang paling penting untuk negara. Bila kita berjalan ke seluruh tanah air kita, kita dapat melihat mahkamah-mahkamah yang ada di dalam negara kita ini semua bangunannya adalah bekas yang dibuat oleh penjajahan British dahulu iaitu berdasarkan papan dan separuh simen. Kemudian, keadaannya amat menyedihkan kerana tidak dibaiki bangunan itu. Sempit dan tidak menyenangkan. Akhirnya, apabila kebakaran berlaku, baru kita sedar bangunan-bangunan itu patut dibaiki. Jadi, saya cadangkan supaya peruntukan diberi lebih banyak kepada Jabatan Peguam Negara ini untuk membolehkan membaiki semua mahkamah di dalam Malaysia ini.

Berkenaan dengan Maksud B.19—Kementerian Pertanian yang mendapat peruntukan begitu banyak juga, sebanyak RM889,729,400 saya berfikir bahawa tidaklah cukup Kementerian Pertanian mencadangkan supaya air kelapa muda sahaja diminum. Kemudian ulam-ulam sahaja untuk membaiki segala fizikal kita, kemudian memakan arnab yang menambahkan tenaga seks, (*Ketawa*) sedangkan arnab itu pun sudah tidak hendak dimakan oleh orang, agaknya melebihi seks. (*Ketawa*) Jadi, lebih baiklah Kementerian itu berfikir supaya memodenkan cara pertanian di peringkat luar bandar.

Timbalan Yang di-Pertua: Datuk sudah cuba makan arnabkah?

Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah: Belum rasa lagi. (*Ketawa*) Kerana kalau saya merasai arnab, saya takut "terlalu lebih".

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, di seluruh tanah air kita ini, tanah-tanah terbiar yang terdiri dari sawah-sawah yang tidak dapat dikerjakan lagi kerana orang yang tinggal di kampung-kampung hanya orang-orang tua. Apabila anak muda hendak mengerjakan sawah bendang dan hendak mengerjakan tanaman di keliling rumah, mereka merasakan bahawa tidak cukup perbelanjaan. Tanam sebatang pisang, yang tumbuh 6 bulan kemudian baru dapat sesisir. Kemudian bila hendak ditebang pisang itu, mereka bagikan kepada anak-anak buah mereka, kemudian dapat dijual sesisir dengan harga RM0.70 sahaja.

Jadi, tidak mendatangkan hasil yang boleh menampung kehidupan orang muda yang ingin berkahwin dan berumahtangga. Sebab itu Kementerian patutlah berfikir secara serius supaya memodenkan cara pertanian di luar bandar dan melihat bagaimana pertanian di negeri Jepun yang kita lihat kelmarin, cuma 10 ekar tanah yang dikerjakan...

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Datuk, saya beri peluang untuk sambungkan perbahasan esok.

Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah: Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sidang ditangguhkan sehingga 2.30 petang esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang